

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 128

33e jaargang

23 mei 1990

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
90/C 128/01	Voorstel voor een Verordening (EEG) nr. .../.. van de Raad van ... tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek	1
90/C 128/02	Voorstel voor een Verordening (EEG) nr. .../.. van de Raad van ... ter vaststelling van de gevallen waarin en de bijzondere voorwaarden waaronder van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van de rechten bij invoer gebruik kan worden gemaakt	54

II

(Voobereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) Nr. . . . / . . VAN DE RAAD

van . . .

tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek

COM(90) 71 def. — SYN 253

(Door de Commissie ingediend op 21 maart 1990)

(90/C 128 /01)

INHOUDSOPGAVE

	<i>Artikelen van het Wetboek</i>
TITEL I: Algemene bepalingen	1-19
Hoofdstuk 1: Toepassingsgebied en definities	1-5
Hoofdstuk 2: Diverse algemene bepalingen betreffende de rechten en verplichtingen van personen ten aanzien van de douanevoorschriften	6-19
Afdeling 1: Recht van vertegenwoordiging	6
Afdeling 2: Besluiten	7-11
Afdeling 3: Inlichtingen	12-13
Afdeling 4: Overige bepalingen	14-19
TITEL II: Elementen welke ten grondslag liggen aan de toepassing van de rechten bij invoer en de rechten bij uitvoer en de andere maatregelen waaraan het goederenverkeer is onderworpen	20-36
Hoofdstuk 1: Douanetarief van de Europese Gemeenschappen en tariefindeling van goederen	20-21
Hoofdstuk 2: Oorsprong van goederen	22-27
Afdeling 1: Niet-preferentiële oorsprong	22-26
Afdeling 2: Preferentiële oorsprong	27
Hoofdstuk 3: Douanewaarde van goederen	28-36
TITEL III: Bepalingen die op de in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebrachte goederen van toepassing zijn, tot deze een douanebestemming hebben gekregen	37-55
Hoofdstuk 1: Het binnenbrengen van goederen in het douanegebied van de Gemeenschap	37-39
Hoofdstuk 2: Het aanbrengen van goederen bij de douane	40-42
Hoofdstuk 3: Summiere aangifte en lossing van bij de douane aangebrachte goederen	43-47
Hoofdstuk 4: Verplichting de bij de douane aangebrachte goederen een douanebestemming te geven	48-49

Hoofdstuk 5:	Tijdelijke opslag van goederen	50-53
Hoofdstuk 6:	Bepalingen welke van toepassing zijn op niet-communautaire goederen die onder een regeling voor douanevervoer zijn vervoerd	54-55
TITEL IV:	Douanebestemmingen	56-180
Hoofdstuk 1:	Algemeen	56
Hoofdstuk 2:	Douaneregelingen	57-163
Afdeling 1:	Plaatsing van goederen onder een douaneregeling	57-77
	A. Schriftelijke aangiften	60-75
	I. Normale procedure	60-74
	II. Vereenvoudigde procedure	75
	B. Andere aangiften	76
	C. Controle achteraf van de aangiften	77
Afdeling 2:	Het in het vrije verkeer brengen van goederen	78-82
Afdeling 3:	De regelingen inzake voorwaardelijke vrijstelling en de economische douaneregelingen	83-160
	A. Bepalingen die verscheidene regelingen gemeen hebben	83-89
	B. Extern douanevervoer	90-94
	C. Douane-entrepots	95-110
	D. Actieve veredeling	111-126
	I. Algemeen	111-112
	II. Verlening van de vergunning	113-114
	III. Werking van de regeling	115-119
	IV. Buiten het douanegebied van de Gemeenschap te verrichten veredelingshandelingen	120
	V. Bijzondere bepalingen met betrekking tot het terugbetalingssysteem	121-125
	VI. Overige bepalingen	126
	E. Behandeling onder douanetoezicht	127-134
	F. Tijdelijke invoer	135-143
	G. Passieve veredeling	144-160
	I. Algemeen	144-145
	II. Verlening van de vergunning	146-147
	III. Werking van de regeling	148-152
	IV. Uitwisselingsverkeer	153-159
	V. Overige bepalingen	160
Afdeling 4:	Uitvoer	161-162
Afdeling 5:	Intern douanevervoer	163
Hoofdstuk 3:	De overige douanebestemmingen	161-179
Afdeling 1:	Vrije zones en vrije entrepots	164-179
	A. Algemeen	164-166
	B. Binnenkomst van goederen in vrije zones of vrije entrepots	167-168
	C. Werking van de vrije zones en de vrije entrepots	169-174
	D. Uitslag van goederen uit vrije zones of vrije entrepots	175-179
Afdeling 2:	Wederuitvoer, vernietiging en afstand van goederen	180
TITEL V:	De begunstigde verrichtingen	181-185
Hoofdstuk 1:	Vrijstellingen	181
Hoofdstuk 2:	Terugkerende goederen	182-184
Hoofdstuk 3:	Produkten van de zeevisserij en andere uit zee gewonnen produkten	185
TITEL VI:	Douaneschuld	186-240
Hoofdstuk 1:	Zekerheidstelling voor het bedrag van de douaneschuld	186-197
Hoofdstuk 2:	Ontstaan van de douaneschuld	198-213
Hoofdstuk 3:	Invoering van het bedrag van de douaneschuld	214-230
Afdeling 1:	Boeking en mededeling van het bedrag aan rechten aan de debiteur	214-218

Afdeling 2:	Termijn en wijzen van betaling van het bedrag aan rechten	219-230
Hoofdstuk 4:	Tenietgaan van de douaneschuld	231-232
Hoofdstuk 5:	Terugbetaling en kwijtschelding van rechten	233-240
TITEL VII:	Beroep	241-252
Hoofdstuk 1:	Recht op beroep	241
Hoofdstuk 2:	Eerste fase in de uitoefening van het recht op beroep	242-248
Hoofdstuk 3:	Tweede fase in de uitoefening van het recht op beroep	249
Hoofdstuk 4:	Overige bepalingen met betrekking tot het recht op beroep	250-252
TITEL VIII:	Slotbepalingen	253-259
Hoofdstuk 1:	Comité Douanewetboek	253-255
Hoofdstuk 2:	Rechtsgevolgen in een Lid-Staat van in een andere Lid-Staat getroffen maatregelen, van aldaar afgegeven documenten en aldaar gedane vaststellingen	256
Hoofdstuk 3:	Overige slotbepalingen	257-259

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 28, 100 A en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Gemeenschap op een douaneunie is gegrond; dat het zowel voor de economische subjecten van de Gemeenschap als voor de douaneadministraties dienstig is, de bepalingen van het douanerecht, die thans nog over tal van communautaire verordeningen en richtlijnen verspreid zijn, in een wetboek samen te brengen; dat zulks in het vooruitzicht van de grote interne markt van wezenlijk belang is;

Overwegende dat het aldus samengestelde Communautair Douanewetboek, hierna „Wetboek” te noemen, de geldende douanewetgeving dient te omvatten; dat het evenwel dienstig is in deze wetgeving wijzigingen aan te brengen, ten einde haar samenhangender te maken en te vereenvoudigen en ten einde daarin nog bepaalde leemten aan te vullen om een volledige communautaire wetgeving op dit gebied vast te stellen;

Overwegende dat, uitgaande van het gegeven van een eengemaakte interne markt, het Wetboek de algemene regels en procedures dient te bevatten die voor de toepassing van de tarief- en andere op communautair niveau in het raam van het goederenverkeer tussen de Gemeenschap en derde landen ingestelde maatregelen, met inbegrip van die van het landbouwbeleid en de handelspolitiek, noodzakelijk zijn, daarbij rekening houdend met de vereisten van die vormen van gemeenschappelijk beleid;

Overwegende dat dit Wetboek en zijn toepassingsbepalingen die het nog zullen vervolledigen in beginsel de gehele geldende douanewetgeving omvatten; dat nationale regelgeving slechts kan worden gehandhaafd voor zover daarin uitdrukkelijk is voorzien;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat dit Wetboek geen afbreuk doet aan de bijzondere bepalingen welke op andere gebieden zijn vastgesteld; dat dergelijke bijzondere regels met name kunnen bestaan of kunnen worden ingesteld in het kader van de voorschriften op het gebied van de landbouw, de statistiek, de handelspolitiek en de eigen middelen;

Overwegende dat de toepassing van de douanewetgeving een economisch karakter heeft; dat een aantal bepalingen van de geldende douanewetgeving dient te worden aangepast ten einde hiermede rekening te houden en de nodige samenhang te scheppen; dat de toepassing van de rechten bij invoer derhalve in het algemeen verband dient te houden met de opnemings van ingevoerde goederen in het economisch verkeer van de Gemeenschap; dat deze opnemings geschiedt op het ogenblik waarop vrij over die goederen kan worden beschikt; dat een in het douanegebied van de Gemeenschap ontstane meerwaarde evenwel niet mag worden belast;

Overwegende dat, om een evenwicht te waarborgen tussen, enerzijds, de behoeften van de douaneadministraties om een goede toepassing van de douanewetgeving te waarborgen en, anderzijds, het recht van de economische subjecten op een billijke behandeling, met name erin dient te worden voorzien dat de douaneadministraties over uitgebreide controle mogelijkheden en de economische subjecten over een recht op beroep beschikken;

Overwegende dat het noodzakelijk is een eenvormige toepassing van dit Wetboek te waarborgen; dat te dien

einde moet worden voorzien in een communautaire procedure die het mogelijk maakt te gelegener tijd de toepassingsvoorschriften van dit Wetboek vast te stellen; dat het dienstig is een Comité Douanewetboek in te stellen ten einde een nauwe en doeltreffende samen-

werking tussen de Lid-Staten en de Commissie op dit gebied mogelijk te maken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1

TOEPASSINGSGBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

1. Dit Wetboek behelst de algemene bepalingen van de douanewetgeving. Het geldt evenals de overeenkomstig artikel 255 vastgestelde bepalingen voor de toepassing ervan, voor het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en derde landen, onverminderd de bijzondere bepalingen die in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn of worden vastgesteld en de op andere gebieden vastgestelde bepalingen.

Het nationale douanerecht is slechts van toepassing voor zover het communautaire recht daarin voorziet.

2. Behoudens andersluidende bepalingen geldt de douanewetgeving voor goederen waarop één van de Verdragen tot oprichting van, respectievelijk, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie van toepassing is.

Artikel 2

1. Behoudens andersluidende specifieke bepalingen die hetzij uit overeenkomsten of gebruikelijke handelwijzen die dezelfde uitwerking hebben, hetzij uit autonome communautaire maatregelen voortvloeien, is de douanewetgeving in het gehele douanegebied van de Gemeenschap op eenvormige wijze van toepassing.

2. Sommige bepalingen van de douanewetgeving kunnen eveneens buiten het douanegebied van de Gemeenschap van toepassing zijn, hetzij in het raam van specifieke regelingen, hetzij in dat van internationale overeenkomsten.

Artikel 3

1. Het douanegebied van de Gemeenschap omvat:

- het grondgebied van het Koninkrijk België;
- het grondgebied van het Koninkrijk Denemarken, met uitzondering van de Faeröer en Groenland;
- de Duitse gebieden waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van toepassing is, met uitzondering van, enerzijds, het

eiland Helgoland en, anderzijds, het gebied van Büsingen (Verdrag van 23 november 1964 tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Zwitserse Bondsstaat);

- het grondgebied van de Helleense Republiek;
- het grondgebied van het Koninkrijk Spanje, met uitzondering van de Canarische eilanden en Ceuta en Melilla;
- het grondgebied van de Franse Republiek, met uitzondering van de gebieden overzee en de territoriale publiekrechtelijke lichamen;
- het grondgebied van Ierland;
- het grondgebied van de Italiaanse Republiek, met uitzondering van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia, alsmede van de nationale wateren van het meer van Lugano vanaf de oever tot aan de politieke grens van de tussen Ponte Tresa en Porto Ceresio gelegen zone;
- het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg;
- het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden in Europa;
- het grondgebied van de Portugese Republiek;
- het grondgebied van het Verenigd Koninkrijk en Noord-Ierland, alsmede de Kanaaleilanden en het eiland Man.

2. In het douanegebied van de Gemeenschap zijn begrepen:

- a) de territoriale wateren de de maritieme binnenwateren van de aan de kust gelegen Lid-Staten, met uitzondering van die wateren welke grenzen aan delen van deze Lid-Staten die zelf van het genoemde douanegebied geen deel uitmaken;
- b) het luchtruim van elke Lid-Staat, met uitzondering van het luchtruim boven die delen van zijn grondgebied die zelf van het genoemde douanegebied geen deel uitmaken.

3. Van het douanegebied van de Gemeenschap maken eveneens deel uit:

- de Oostenrijkse gebieden van Junghaus en Mittelberg, zoals omschreven in de respectievelijk op

- 3 mei 1868 en 2 december 1890 door Duitsland gesloten verdragen;
- het grondgebied van het Prinsdom Monaco, zoals omschreven in het op 18 mei 1963 door Frankrijk gesloten douaneverdrag;
 - het grondgebied van de Republiek San Marino, zoals omschreven in het op 31 maart 1939 door Italië gesloten Verdrag.

Artikel 4

Dit Wetboek doet geen afbreuk aan de regeling voor de binnenlandse handel van Duitsland in de zin van het Protocol betreffende de binnenlandse handel van Duitsland en de daarmee samenhangende vraagstukken.

Artikel 5

In de zin van dit Wetboek wordt verstaan onder:

1. *persoon*:
 - een natuurlijk persoon, of
 - een rechtspersoon, of
 - wanneer de geldende voorschriften in deze mogelijkheid voorzien, een vereniging van personen die als handelingsbekwaam wordt erkend zonder de wettelijke status van rechtspersoon te bezitten;
2. *in de Gemeenschap gevestigde persoon*:
 - indien het een natuurlijke persoon betreft, eenieder die in de Gemeenschap zijn normale verblijfplaats heeft,
 - indien het een rechtspersoon of een vereniging van personen betreft, elke persoon die in de Gemeenschap zijn statutaire zetel of zijn hoofdbestuur heeft of die daar een vaste inrichting heeft;
3. *douaneautoriteiten*: de autoriteiten die voor de toepassing van de douanewetgeving bevoegd zijn;
4. *douanekantoor*: elk kantoor waar de in de douanewetgeving voorgeschreven formaliteiten kunnen worden vervuld;
5. *besluit*: elke administratieve beslissing die door een douaneautoriteit over een bepaald geval wordt genomen en die voor één of meer personen wier identiteit bekend is of kan worden vastgesteld, rechtsgevolgen heeft;
6. *douanestatus*: de status van goederen, zijnde hetzij communautaire hetzij niet-communautaire goederen;
7. *communautaire goederen*: goederen die
 - geheel zijn verkregen in het douanegebied van de Gemeenschap onder de in artikel 24 bedoelde voorwaarden en waaraan geen goederen zijn toegevoegd die zijn ingevoerd uit landen of gebieden welke geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap,
 - zijn ingevoerd uit landen of gebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap en die in het vrije verkeer zijn gebracht,
 - in het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen, hetzij uitsluitend uit goederen als bedoeld in het tweede streepje, hetzij uit goederen als bedoeld in het eerste en het tweede streepje;
8. *niet-communautaire goederen*: andere dan de in punt 7 bedoelde goederen.

Onverminderd artikel 163 verliezen communautaire goederen deze douanestatus wanneer zij uit het douanegebied van de Gemeenschap worden uitgevoerd;
9. *douaneschuld*: de op een persoon rustende verplichting tot betaling van de rechten bij invoer (douaneschuld bij invoer) of de rechten bij uitvoer (douaneschuld bij uitvoer) die voor bepaalde goederen wettelijk verschuldigd zijn;
10. *rechten bij invoer*:
 - de douanerechten en heffingen van gelijke werking die bij de invoer van goederen van toepassing zijn;
 - de landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer die zijn vastgesteld in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in dat van de specifieke regelingen die op bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen van toepassing zijn;
11. *rechten bij uitvoer*:
 - de douanerechten en heffingen van gelijke werking die bij de uitvoer van goederen van toepassing zijn;
 - de landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer die zijn vastgesteld in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in dat van de specifieke regelingen die op bepaalde door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen van toepassing zijn;
12. *schuldenaar*: elke persoon die tot betaling van het bedrag van de douaneschuld is gehouden, met uitzondering van de borgen;
13. *toezicht van de douaneautoriteiten*: de algemene maatregelen die door deze autoriteiten worden

getroffen om de naleving te waarborgen van de douanewetgeving en, in voorkomend geval, van de andere bepalingen die op goederen welke zich onder douanetoezicht bevinden, van toepassing zijn;

14. *controle door de douaneautoriteiten*: het verrichten van specifieke handelingen, zoals verificatie van goederen, controle op het bestaan en de echtheid van bescheiden, onderzoek van de boekhouding van ondernemingen en van andere bescheiden, controle van vervoermiddelen, controle van personen, verrichten van administratief onderzoek en andere soortgelijke handelingen, een en ander om de naleving te waarborgen van de douanewetgeving en, in voorkomend geval, van de andere bepalingen die op goederen welke zich onder douanetoezicht bevinden, van toepassing zijn;
15. *douanebestemming van goederen*:
- plaatsing van goederen onder een douaneregeling;
 - binnenbrengen van goederen in een vrije zone of in een vrij entrepot;
 - wederuitvoer van goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap;
 - vernietiging van goederen;
 - afstaan van goederen;
16. *douaneregeling*:
- in het vrije verkeer brengen;
 - douanevervoer;
 - douane-entrepot;
 - actieve veredeling;
 - behandeling onder douanetoezicht;
 - tijdelijke invoer;
 - passieve veredeling;
 - uitvoer;
17. *douaneaangifte*: handeling waarbij een persoon, in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, het voornemen kenbaar maakt goederen onder een bepaalde douaneregeling te plaatsen;
18. *aangever*: de persoon die in eigen naam een douaneaangifte doet of de persoon in wiens naam een douaneaangifte wordt gedaan;
19. *vrijgave van goederen*: terbeschikkingstelling, door de douaneautoriteiten, van goederen aan een bepaalde persoon voor de doeleinden die in de douaneregeling waaronder de goederen zijn geplaatst, zijn voorzien;
20. *subject van de regeling*: de aangever of de persoon aan wie de uit een douaneregeling voortvloeiende

rechten en verplichtingen van de aangever zijn overgedragen. In het kader van de regeling communautair douanevervoer wordt deze persoon *aangever* genoemd en in het kader van het stelsel van douane-entrepots *entrepositaris*;

21. *vergunninghouder*: persoon aan wie een vergunning is afgegeven;
22. *geldende bepalingen*: de communautaire of de nationale bepalingen die van kracht zijn;
23. *procedure van het Comité*: de in artikel 255 bedoelde procedure.

HOOFDSTUK 2

DIVERSE ALGEMENE BEPALINGEN BETREFFENDE DE RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PERSONEN TEN AANZIEN VAN DE DOUANEWETGEVING

Afdeling 1

Recht van vertegenwoordiging

Artikel 6

- Behoudens artikel 62 en de in het raam van titel VII, hoofdstuk 3, genomen maatregelen kan iedere persoon zich voor het vervullen van de in de douanewetgeving vastgestelde handelingen en formaliteiten bij de douaneautoriteiten doen vertegenwoordigen.
- De vertegenwoordiging kan zijn:
 - hetzij rechtstreeks, wanneer de vertegenwoordiger namens en voor rekening van een andere persoon handelt,
 - hetzij onrechtstreeks, wanneer de vertegenwoordiger in eigen naam, doch voor rekening van een andere persoon handelt.
- Met uitzondering van de in artikel 62, lid 2, onder b), en artikel 62, lid 3, bedoelde gevallen dient de vertegenwoordiger in de Gemeenschap te zijn gevestigd.

4. De vertegenwoordiger dient te verklaren voor de vertegenwoordigde persoon te handelen, aan te geven of het een rechtstreekse dan wel onrechtstreekse vertegenwoordiging betreft en dient vertegenwoordigingsbevoegdheid te bezitten.

De persoon die niet verklaart namens of voor rekening van een andere persoon te handelen of die verklaart namens of voor rekening van een andere persoon te handelen zonder vertegenwoordigingsbevoegdheid te bezitten, wordt geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen.

5. De douaneautoriteiten kunnen van elke persoon die verklaart namens of voor rekening van een andere persoon te handelen, het bewijs eisen dat hij vertegenwoordigingsbevoegdheid bezit.

Afdeling 2

Besluiten*Artikel 7*

1. Wanneer een persoon in verband met de toepassing van de douanewetgeving de douaneautoriteiten verzoekt een besluit te nemen, verstrekt hij deze autoriteiten alle gegevens en bescheiden die zij behoeven om het besluit te nemen.

2. Het besluit dient zo spoedig mogelijk te worden genomen.

Wanneer het daartoe strekkende verzoek schriftelijk is gedaan, dient het besluit te worden genomen binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum waarop de douaneautoriteiten het verzoek hebben ontvangen.

Genoemde termijn kan echter worden overschreden wanneer het voor de douaneautoriteiten niet mogelijk is deze in acht te nemen. In dat geval stellen de autoriteiten de verzoeker hiervan vóór het verstrijken van de termijn van drie maanden in kennis, onder vermelding van de redenen welke aan deze overschrijding ten grondslag liggen en van de nieuwe termijn die zij nodig achten om een besluit te nemen.

3. De schriftelijk genomen besluiten waarbij verzoeken niet worden ingewilligd of die voor de personen tot wie zij zijn gericht, ongunstige gevolgen hebben, worden door de douaneautoriteiten met redenen omkleed. In deze besluiten dient de mogelijkheid tot beroep waarin artikel 241 voorziet, te worden vermeld.

4. Bepaald kan worden dat lid 3, eerste volzin, eveneens op andere besluiten van toepassing is.

Artikel 8

Met uitzondering van de in artikel 243, tweede alinea, bedoelde gevallen zijn de genomen besluiten onmiddellijk uitvoerbaar door de douaneautoriteiten.

Artikel 9

1. Een besluit is nietig:

- a) wanneer het duidelijk geen enkele rechtsgrond heeft, of
- b) wanneer het is genomen door een autoriteit die op het betreffende gebied duidelijk geen enkele bevoegdheid had.

2. De personen aan wie het besluit is medegedeeld, worden van de nietigheid ervan in kennis gesteld, zodra deze door de douaneautoriteiten is vastgesteld.

3. Een nietig besluit heeft geen gevolgen.

Artikel 10

1. Een besluit wordt nietig verklaard wanneer het werd genomen:

- a) op grond van onjuiste of onvolledige gegevens en:
 - de aanvrager van de onjuistheid of de onvolledigheid van die gegevens kennis droeg of redelijkerwijze kennis had moeten dragen, en
 - het besluit op grond van de juiste en volledige gegevens niet had kunnen worden genomen;
- b) door een douaneautoriteit die hiertoe niet bevoegd was, terwijl de aanvrager van dat feit kennis droeg of redelijkerwijze kennis had moeten dragen.

2. De nietigverklaring van het besluit wordt medegedeeld aan degene tot wie het was gericht.

3. De nietigverklaring geldt met ingang van de datum waarop het nietig verklaarde besluit werd genomen.

Artikel 11

1. Een besluit wordt ingetrokken of gewijzigd indien, in andere dan de in artikel 10 genoemde gevallen, aan een of meer daaraan verbonden voorwaarden niet is of niet meer wordt voldaan.

2. Een besluit kan worden ingetrokken wanneer degene tot wie het is gericht, niet voldoet aan een verplichting die, in voorkomend geval, ingevolge dit besluit op hem rust.

3. Een besluit kan worden ingetrokken of gewijzigd voor zover het uit economisch oogpunt niet meer gerechtvaardigd is.

4. De intrekking of de wijziging van het besluit wordt medegedeeld aan degene tot wie het is gericht.

5. De intrekking of de wijziging van het besluit wordt van kracht op de datum waarop zij wordt medegedeeld. De douaneautoriteiten kunnen echter het van kracht worden, in uitzonderlijke gevallen en wanneer gerechtvaardigde belangen van degene tot wie het besluit is gericht zulks vereisen, op een latere datum stellen.

Afdeling 3

Inlichtingen*Artikel 12*

1. Iedere belanghebbende kan de douaneautoriteiten om inlichtingen betreffende de toepassing van de douanewetgeving verzoeken.

Een dergelijk verzoek kan worden afgewezen indien het geen verband houdt met een daadwerkelijk voorgenomen commerciële transactie.

2. De inlichtingen worden de aanvrager gratis verstrekt. Indien evenwel een en ander voor de douaneautoriteiten kosten meebrengt, mogen deze de aanvrager in rekening worden gebracht.

Artikel 13

1. In de gevallen waarin overeenkomstig de volgens de procedure van het Comité vastgestelde nadere regels schriftelijke tariefinlichtingen worden verstrekt, hebben deze inlichtingen een bindend karakter.

Degene aan wie dergelijke inlichtingen zijn verstrekt, hierna „de verkrijger van de inlichting” genoemd, kan bij het vervullen van de douaneformaliteiten verzoeken dat de indeling van de betreffende goederen in de douanenomenclatuur overeenkomstig verstrekte inlichtingen geschiedt.

2. Een bindende inlichting is zes jaar geldig.

3. Een bindende inlichting is nietig wanneer zij op grond van door de verkrijger van de inlichting verschafte onjuiste of onvolledige gegevens is verstrekt.

4. Een bindende inlichting verliest haar geldigheid:

- a) wanneer zij ten gevolge van de vaststelling van een verordening met het aldus geldende recht niet meer in overeenstemming is;
- b) wanneer zij met de op het niveau van de Gemeenschap vastgestelde en bekendgemaakte interpretatie onverenigbaar wordt;
- c) wanneer de verkrijger van de inlichting van de intrekking of de wijziging ervan in kennis is gesteld.

5. In de in lid 4, onder b) en c), bedoelde gevallen mag de verkrijger van de inlichting zich overeenkomstig lid 1, tweede alinea, nog gedurende een periode van zes maanden na de kennisgeving of bekendmaking op de bindende inlichting beroepen, voor zover hij voor de betreffende goederen op grond van de bindende inlichting vaste en definitieve contracten heeft gesloten.

Voor de toepassing van maatregelen op handelspolitiek gebied of op dat van het gemeenschappelijk landbouwbeleid kan deze mogelijkheid worden beperkt bij bepalingen die volgens de procedure van het Comité worden vastgesteld.

De eerste en de tweede alinea zijn eveneens van toepassing in de in lid 4, onder a), bedoelde gevallen wanneer de daarin vermelde bepalingen zulks voorzien.

Afdeling 4

Overige bepalingen

Artikel 14

De douaneautoriteiten kunnen onder de overeenkomstig de geldende bepalingen vastgestelde voorwaarden

alle controlemaatregelen nemen die zij voor de correcte toepassing van de douanewetgeving nodig achten.

Dergelijke maatregelen kunnen ten aanzien van met name goederen onder douanetoezicht worden getroffen.

De personen die houder van goederen onder douanetoezicht zijn of kunnen zijn dienen zich met name aan de in de eerste alinea bedoelde controlemaatregelen te onderwerpen.

Artikel 15

Voor de toepassing van de douanewetgeving dient elke persoon die rechtstreeks of onrechtstreeks bij de betreffende be- of verwerkingen die in het raam van het goederenverkeer worden verricht, is betrokken, de douaneautoriteiten op hun verzoek en binnen de eventueel vastgestelde termijnen alle nodige bescheiden en inlichtingen te verstrekken en deze alle nodige bijstand te verlenen.

Artikel 16

Alle inlichtingen van vertrouwelijke aard of die als vertrouwelijk zijn verstrekt, vallen onder het beroepsgeheim en worden door de douaneautoriteiten zonder uitdrukkelijke toestemming van de persoon of de autoriteit die deze inlichtingen heeft verstrekt, niet bekendgemaakt dan aan diegenen die binnen de communautaire Instellingen of in de Lid-Staten uit hoofde van hun functie bevoegd zijn daarvan kennis te nemen, tenzij en in zoverre de douaneautoriteiten overeenkomstig de geldende bepalingen of in het raam van gerechtelijke procedures tot bekendmaking zouden kunnen worden gehouden.

Artikel 17

De betrokken personen dienen de bescheiden die op de in artikel 15 bedoelde be- of verwerkingen betrekking hebben, ongeacht de dragers waarop die bescheiden zich bevinden, gedurende ten minste drie kalenderjaren te bewaren. Deze termijn vangt aan:

- a) voor goederen die in het vrije verkeer zijn gebracht in andere dan de onder b) bedoelde gevallen of voor goederen die ten uitvoer zijn aangegeven, aan het einde van het jaar waarin de aangiften voor het vrije verkeer of de aangiften ten uitvoer zijn aangevraagd;
- b) voor goederen die in het vrije verkeer zijn gebracht met toepassing van een verlaagd recht bij invoer of van een nulrecht uit hoofde van het gebruik ervan voor bijzondere doeleinden, aan het einde van het jaar waarin het douanetoezicht op de goederen wordt opgeheven;
- c) voor goederen die onder een andere douaneregeling zijn geplaatst, aan het einde van het jaar waarin de desbetreffende douaneregeling is gezuiverd.

Indien uit een in verband met een douaneschuld uitgevoerde controle blijkt dat het noodzakelijk is tot herziening van de desbetreffende boeking over te gaan, worden na afloop van de in de eerste alinea bedoelde termijn de bescheiden nog zo lang bewaard als voor de herziening en de controle daarop nodig is.

Artikel 18

Wanneer overeenkomstig de douanewetgeving een termijn, datum of vervalddag wordt vastgesteld voor de toepassing van de voorschriften daarvan, kan de termijn slechts worden verlengd en de datum of vervalddag slechts worden uitgesteld wanneer de desbetreffende voorschriften daarin uitdrukkelijk voorzien.

Een termijn kan echter steeds worden verlengd of een datum of vervalddag steeds worden uitgesteld wanneer het overschrijden van de termijn, datum of vervalddag de betrokkene, naast het verlies van een recht, aan een sanctie blootstelt en betrokkene het bewijs levert dat hij de termijn, datum of vervalddag ten gevolge van toeval of overmacht niet in acht kon nemen.

Artikel 19

1. De tegenwaarde van de ecu in nationale valuta's, die in het raam van de douanewetgeving moet worden toegepast, wordt eenmaal per jaar vastgesteld. De voor deze omrekening toe te passen koersen zijn die van de eerste werkdag van oktober met werking op 1 januari

van het volgende kalenderjaar. Indien voor een bepaalde nationale valuta geen koers beschikbaar is, geldt voor die valuta de koers van de laatste dag waarvoor in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een koers is bekendgemaakt.

2. Geschiedt evenwel een wijziging van de bilaterale spilkoersen van één of meer nationale valuta's:

- a) in de loop van een kalenderjaar, dan worden met het oog op de vaststelling van de tariefindeling van de goederen, van de douanerechten en van de heffingen van gelijke werking voor de omrekening van de ecu in nationale valuta's de gewijzigde koersen gebruikt. Zij gelden van de tiende dag volgende op die waarop deze koersen beschikbaar zijn;
- b) na de eerste werkdag van oktober, dan worden met het oog op de vaststelling van de tariefindeling van de goederen, van de douanerechten en van de heffingen van gelijke werking voor de omrekening van de ecu in nationale valuta's de gewijzigde koersen gebruikt. Zij blijven, in afwijking van lid 1, gedurende het volgende volle kalenderjaar van toepassing, mits zich in de loop van dat jaar geen enkele wijziging in de bilaterale spilkoersen voordoet, in welk geval punt a) van toepassing is.

Onder „gewijzigde koersen” wordt verstaan de koersen van de eerste dag volgende op die waarop de bilaterale spilkoersen werden gewijzigd en waarop deze koersen voor alle communautaire valuta's beschikbaar zijn.

TITEL II

ELEMENTEN WELKE TEN GRONDSLAG LIGGEN AAN DE TOEPASSING VAN DE RECHTEN BIJ INVOER EN DE RECHTEN BIJ UITVOER EN DE ANDERE MAATREGELEN WAARAAN HET GOEDERENVERKEER IS ONDERWORPEN

HOOFDSTUK 1

DOUANETARIEF VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN EN TARIEFINDELING VAN GOEDEREN

Artikel 20

1. De bij het ontstaan van een douaneschuld wettelijk verschuldigde rechten worden overeenkomstig het douanetarief van de Europese Gemeenschappen vastgesteld.

2. De andere maatregelen die uit hoofde van specifieke communautaire bepalingen in het raam van het goederenverkeer zijn vastgesteld, worden, in voorkomend geval, naar gelang van de tariefindeling van deze goederen toegepast.

3. Het douanetarief van de Europese Gemeenschappen omvat:

- a) de gecombineerde nomenclatuur van de goederen;
- b) iedere andere nomenclatuur waarin geheel of gedeeltelijk of eventueel met toevoeging van

onderverdelingen de gecombineerde nomenclatuur wordt overgenomen en die voor de toepassing van tariefmaatregelen in het raam van het goederenverkeer bij specifieke communautaire bepalingen wordt vastgesteld;

- c) de percentages en andere heffingsgrondslagen die op goederen welke in de gecombineerde nomenclatuur zijn opgenomen, normaal van toepassing zijn met betrekking tot:

— de douanerechten, en

— de landbouweffingen en andere belastingen bij invoer die zijn vastgesteld in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in dat van de specifieke regelingen die op bepaalde, door verwerking van landbouwproducten verkregen goederen van toepassing zijn;

- d) de preferentiële tariefmaatregelen in de overeenkomsten die de Gemeenschap met bepaalde lan-

den of groepen van landen heeft gesloten en die in een preferentiële tariefbehandeling voorzien;

- e) de preferentiële tariefmaatregelen die door de Gemeenschap ten gunste van bepaalde landen, groepen van landen of gebieden unilateraal zijn vastgesteld;
- f) de autonome schorsingsmaatregelen waarbij voor bepaalde goederen in een verlaging of een vrijstelling van de rechten bij invoer is voorzien;
- g) de overige in het raam van andere communautaire voorschriften vastgestelde tariefmaatregelen.

4. Onverminderd de voorschriften met betrekking tot de forfaitaire heffing, treden de in lid 3, onder d), e) en f), bedoelde maatregelen in de plaats van de onder c) genoemde wanneer de douaneautoriteiten vaststellen dat de betreffende goederen aan de in de eerstgenoemde maatregelen vervatte voorwaarden voldoen. Voor de toepassing daarvan is geen uitdrukkelijk verzoek van de aangever vereist.

5. Wanneer de toepassing van de in lid 3, onder d), e) en f), bedoelde maatregelen tot een bepaald invoervolume wordt beperkt, neemt deze toepassing een einde:

- a) voor tariefcontingenten, zodra het vastgestelde invoervolume is bereikt;
- b) voor tariefplafonds, bij verordening van de Commissie.

6. Tariefindeling van goederen is de vaststelling, overeenkomstig de geldende bepalingen van:

- a) hetzij onderverdeling van de gecombineerde nomenclatuur, hetzij die van een andere, in lid 3, onder b), bedoelde nomenclatuur,
- b) hetzij onderverdeling van enige andere nomenclatuur waarin de gecombineerde nomenclatuur geheel of gedeeltelijk of eventueel met toevoeging van onderverdelingen is overgenomen en die voor de toepassing van andere maatregelen dan tariefmaatregelen in het raam van het goederenverkeer bij specifieke communautaire bepalingen wordt vastgesteld,

onder welke de goederen moeten worden ingedeeld.

Artikel 21

1. De gunstige tariefbehandeling waarvoor bepaalde goederen uit hoofde van de aard of de bijzondere bestemming ervan in aanmerking kunnen komen, is onderworpen aan voorwaarden die volgens de procedure van het Comité worden vastgesteld. Indien een

vergunning is vereist, zijn de artikelen 85 en 86 van toepassing.

2. In de zin van lid 1 wordt onder „gunstige tariefbehandeling” verstaan elke verlaging of schorsing, zelfs in het raam van een tariefcontingent, van een recht bij invoer in de zin van artikel 5, punt 10.

HOOFDSTUK 2

OORSPRONG VAN GOEDEREN

Afdeling 1

Niet-preferentiële oorsprong

Artikel 22

In de artikelen 23 tot en met 26 is de niet-preferentiële oorsprong van de goederen omschreven met het oog op de toepassing van:

- a) het douanetarief van de Europese Gemeenschappen, met uitzondering van de in artikel 20, lid 3, onder d) en e), bedoelde maatregelen;
- b) andere maatregelen dan tariefmaatregelen die in het raam van het goederenverkeer bij specifieke communautaire bepalingen zijn vastgesteld.

Artikel 23

1. Van oorsprong uit een land zijn goederen die geheel in dat land zijn verkregen.

2. Goederen bij de vervaardiging waarvan twee of meer landen zijn betrokken, zijn van oorsprong uit het land waar, in een daartoe ingerichte onderneming, de laatste ingrijpende en economisch verantwoorde ver- of bewerking is gebeurd, welke ver- of bewerking, hetzij tot de fabricage van een nieuw produkt heeft geleid, hetzij een belangrijk fabricagestadium vertegenwoordigt.

Artikel 24

1. In de zin van artikel 23, lid 1, wordt onder „goederen die geheel in een land zijn verkregen” verstaan:

- a) op het grondgebied van dat land gewonnen minerale produkten;
- b) aldaar geoogste produkten van het plantenrijk;
- c) aldaar geboren en gehouden levende dieren;
- d) produkten afkomstig van aldaar gehouden levende dieren;
- e) voortbrengselen van jacht en visserij aldaar;
- f) produkten van de zeevisserij en andere produkten die buiten de territoriale wateren van elke kuststaat uit zee zijn gewonnen door in dat land ingeschreven of geregistreerde schepen die de vlag van dat land voeren;

- g) goederen die aan boord van fabrieksschepen zijn verkregen uit onder f) bedoelde produkten welke van oorsprong zijn uit dat land, voor zover deze schepen aldaar zijn ingeschreven of geregistreerd en de vlag van dat land voeren;
- h) produkten gewonnen van en uit de buiten de territoriale wateren van elke kuststaat gelegen zeebodem voor zover dat land, met het oog op exploitatie, exclusieve rechten over deze zeebodem uitoefent;
- i) resten en afvallen afkomstig van fabrieksbewerkingen en artikelen die niet meer in gebruik zijn, mits zij in dat land zijn verzameld en slechts voor de terugwinning van grondstoffen kunnen dienen;
- j) goederen die aldaar uitsluitend zijn verkregen uit de onder a) tot en met i) bedoelde goederen of derivaten daarvan, in ongeacht welk stadium.

2. Voor de toepassing van lid 1 worden onder „land” en „gebied” ook de territoriale wateren van het land of gebied begrepen.

Artikel 25

Wanneer ten aanzien van bepaalde be- of verwerkingen vaststaat of op grond van vastgestelde feiten het vermoeden is gewettigd dat daarmee slechts ontduiking wordt beoogd van de bepalingen die in de Gemeenschap of in de Lid-Staten op goederen uit bepaalde landen van toepassing zijn, kunnen de daarmee verkregen goederen in geen geval worden geacht op grond van artikel 23, lid 2, van oorsprong te zijn uit het land waar deze be- of verwerkingen zijn geschied.

Artikel 26

1. In de douanewetgeving of in andere specifieke communautaire voorschriften kan worden bepaald dat de oorsprong van goederen moet worden aangetoond door overlegging van een certificaat van oorsprong.

2. Niettegenstaande de overlegging van een certificaat van oorsprong kunnen de douaneautoriteiten, in geval van ernstige twijfel, elk aanvullend bewijsmateriaal eisen om zich ervan te vergewissen dat de vermelding van de oorsprong wel aan de in de desbetreffende communautaire voorschriften vastgestelde regels beantwoordt.

Afdeling 2

Preferentiële oorsprong

Artikel 27

De regels betreffende de preferentiële oorsprong behelzen de voorwaarden waaraan de goederen moeten voldoen om de preferentiële oorsprong te verkrijgen ten

einde voor de in artikel 20, lid 3, onder d) of e), bedoelde maatregelen in aanmerking te komen.

Deze regels worden vastgesteld:

- a) voor de goederen die onder de overeenkomsten bedoeld in artikel 20, lid 3, onder d), vallen bij deze overeenkomsten;
- b) voor de goederen die voor de in artikel 20, lid 3, onder e), bedoelde preferentiële tariefmaatregelen in aanmerking komen, volgens de procedure van het Comité.

HOOFDSTUK 3

DOUANEWAARDE VAN GOEDEREN

Artikel 28

Krachtens de bepalingen van dit hoofdstuk wordt de douanewaarde vastgesteld voor de toepassing van het douanetarief van de Europese Gemeenschappen en van andere maatregelen dan tariefmaatregelen die in het raam van het goederenverkeer bij specifieke communautaire bepalingen zijn vastgesteld.

Artikel 29

1. De douanewaarde van ingevoerde goederen is de transactiewaarde van die goederen, dat wil zeggen de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs indien zij voor uitvoer naar het douanegebied van de Gemeenschap worden verkocht, in voorkomend geval na aanpassing overeenkomstig de artikelen 32 en 33, mits:

- a) er ten aanzien van de overdracht over of het gebruik van de goederen door de koper geen beperkingen zijn, met uitzondering van die, welke
 - bij de wet of door de autoriteiten in de Gemeenschap worden opgelegd of geëist,
 - het geografische gebied beperken waarbinnen de goederen mogen worden doorverkocht, of
 - de waarde van de goederen niet aanzienlijk beïnvloeden,
- b) de verkoop of de prijs niet afhankelijk is gesteld van enige voorwaarde of prestatie waarvan de waarde met betrekking tot de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald, niet kan worden vastgesteld,
- c) geen enkel deel van de opbrengst van elke latere wederverkoop of overdracht, onderscheidenlijk van elk later gebruik van de goederen door de koper, rechtstreeks of zijdelings de verkoper ten goede zal komen, tenzij krachtens artikel 32 een geëigende aanpassing kan worden uitgevoerd, en
- d) koper en verkoper niet onderling zijn verbonden of, indien dat wel het geval is, de transactiewaarde voor douanedoeleinden aanvaardbaar is overeenkomstig lid 2.

2. a) Ter bepaling van de aanvaardbaarheid van de transactiewaarde voor de toepassing van lid 1 vormt de omstandigheid dat de koper en de verkoper onderling verbonden zijn op zich geen voldoende reden om de transactiewaarde als niet aanvaardbaar aan te merken. Indien noodzakelijk worden de omstandigheden van de verkoop onderzocht en wordt de transactiewaarde aanvaard mits het verbonden zijn geen invloed op de prijs heeft gehad. Indien de douaneautoriteiten, op grond van de informatie die van de aangever of uit andere bron is verkregen, redenen hebben om aan te nemen dat het feit van het verbonden zijn de prijs heeft beïnvloed, delen zij die redenen aan de aangever mede en geven hem een redelijke mogelijkheid om te antwoorden. Indien de aangever daarom verzoekt, wordt hij van de redenen schriftelijk in kennis gesteld.
- b) Bij een verkoop tussen verbonden personen wordt de transactiewaarde aanvaard en wordt de waarde van de goederen vastgesteld overeenkomstig lid 1, wanneer de aangever aan toont dat die waarde op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip één van de volgende waarden zeer dicht benadert:
- i) de transactiewaarde van identieke of soortgelijke goederen bij verkopen door niet onderling verbonden kopers en verkopers, voor uitvoer naar de Gemeenschap;
 - ii) de douanewaarde van identieke of soortgelijke goederen, zoals deze met toepassing van artikel 30, lid 2, onder c), is vastgesteld;
 - iii) de douanewaarde van identieke of soortgelijke goederen, zoals deze met toepassing van artikel 30, lid 2, onder d), is vastgesteld.
- Bij de toepassing van de vorenstaande criteria wordt naar behoren rekening gehouden met aangetoonde verschillen ten aanzien van de handelsniveaus, de hoeveelheden, de in artikel 32 genoemde elementen en de kosten die de verkoper bij verkopen aan een niet met hem verbonden koper draagt, maar niet bij verkopen aan een wel met hem verbonden koper.
- c) De onder b) genoemde criteria moeten op initiatief van de aangever worden toegepast en mogen slechts dienen ter vergelijking. Vervangende waarden mogen niet met toepassing van het bepaalde onder b) worden vastgesteld.
3. a) De werkelijk betaalde of te betalen prijs is de totale betaling die door de koper aan de verkoper of ten behoeve van de verkoper voor de ingevoerde goederen is of moet worden gedaan, en omvat alle betalingen die als voorwaarde voor de verkoop van de ingevoerde goederen, hetzij door de koper aan de verkoper, hetzij door de koper aan een derde ter nakoming van een verplichting van de verkoper, werkelijk zijn of moeten worden gedaan. De betaling behoeft niet noodzakelijk in geld te geschieden; zij kan door middel van kredietbrieven of verhandelbaar papier worden verricht en zowel rechtstreeks als onrechtstreeks geschieden.
- b) De door de koper voor eigen rekening verrichte activiteiten, waaronder die welke verband houden met het verhandelen van de goederen, andere dan de activiteiten waarvoor in artikel 32 in een aanpassing is voorzien, worden niet als een onrechtstreekse betaling aan de verkoper beschouwd, zelfs indien deze activiteiten kunnen worden geacht de verkoper tot voordeel te zijn of met diens instemming te zijn verricht. De kosten van deze activiteiten worden bij de vaststelling van de douanewaarde van de ingevoerde goederen niet bij de werkelijk betaalde of te betalen prijs geteld.

Artikel 30

1. Wanneer de douanewaarde niet met toepassing van artikel 29 kan worden vastgesteld, dient achtereenvolgens te worden nagegaan welke van de punten a), b), c) en d) van lid 2 van toepassing is. De douanewaarde dient in dit geval te worden vastgesteld met toepassing van het eerste punt dat de vaststelling van de douanewaarde mogelijk maakt, behoudens wanneer op verzoek van de aangever de volgorde van de punten c) en d) dient te worden omgekeerd. Slechts indien de douanewaarde niet met toepassing van een bepaald punt kan worden vastgesteld, mogen de bepalingen van het in de krachtens dit lid vastgestelde volgorde, onmiddellijk daarop volgende punt worden toegepast.
2. De met toepassing van dit artikel vastgestelde douanewaarden zijn:
 - a) de transactiewaarde van identieke goederen die voor uitvoer naar de Gemeenschap zijn verkocht en op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip zijn uitgevoerd als de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald;
 - b) de transactiewaarde van soortgelijke goederen die voor uitvoer naar de Gemeenschap zijn verkocht en op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip zijn uitgevoerd als de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald;
 - c) de waarde die op de prijs per eenheid berust bij verkoop in de Gemeenschap van de ingevoerde goederen of van ingevoerde identieke of soortgelijke goederen in de grootste totale hoeveelheid, aan niet met de verkopers verbonden personen;
 - d) de berekende waarde, bestaande uit de som van:
 - de kosten of de waarde van de materialen en van de vervaardiging of van andere bij de voortbrenging van de ingevoerde goederen verrichte handelingen;
 - een bedrag voor winst en bedrijfskosten dat gelijk is aan het bedrag dat gewoonlijk in aanmerking wordt genomen bij de verkoop voor uitvoer naar de Gemeenschap door producenten in het land van uitvoer, van goederen die van dezelfde aard of dezelfde soort zijn als die waarvan de waarde dient te worden bepaald;
 - de kosten of waarde van de in artikel 32, lid 1, onder e), bedoelde elementen.

3. De aanvullende voorwaarden en uitvoeringsbepalingen van lid 2 worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 31

1. Wanneer de douanewaarde van de goederen niet met toepassing van de artikelen 29 en 30 kan worden vastgesteld, wordt zij aan de hand van de in de Gemeenschap beschikbare gegevens vastgesteld met gebruikmaking van redelijke middelen die in overeenstemming zijn met de beginselen en de algemene bepalingen van:

- a) de gesloten Overeenkomst betreffende de tenuitvoerlegging van artikel VII van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel;
- b) artikel VII van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel;
en
- c) de bepalingen van dit hoofdstuk.

2. De met toepassing van lid 1 vastgestelde douanewaarde berust niet op:

- a) de verkoopprijs, in de Gemeenschap, van goederen die in de Gemeenschap zijn voortgebracht;
- b) een stelsel dat voor douanedoeleinden voorziet in de aanvaarding van de hoogste van twee in aanmerking komende waarden;
- c) de prijs van goederen op de binnenlandse markt van het land van uitvoer;
- d) de kosten van voortbrenging, andere dan de berekende waarden die met toepassing van artikel 30, lid 2, onder d), voor identieke of soortgelijke goederen zijn vastgesteld;
- e) prijzen voor uitvoer naar een land dat niet tot het douanegebied van de Gemeenschap behoort;
- f) minimumdouanewaarden;
of
- g) willekeurig vastgestelde of fictieve waarden.

Artikel 32

1. Voor het vaststellen van de douanewaarde met toepassing van artikel 29 wordt de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs verhoogd met:

- a) de volgende elementen, voor zover zij ten laste komen van de koper en niet begrepen zijn in de werkelijk voor de goederen betaalde of te betalen prijs:
 - i) commissies en courtage, met uitzondering van inkoopcommissies,
 - ii) kosten van verpakkingsmiddelen die voor douanedoeleinden worden geacht met de goederen één geheel de vormen,
 - iii) kosten van het verpakken, waaronder zowel het arbeidsloon als het materiaal is begrepen;
- b) de op passende wijze toegerekende waarde van de onderstaande goederen en diensten indien deze

gratis of tegen verminderde prijs rechtstreeks of onrechtstreeks door de koper worden geleverd om te worden gebruikt bij de voortbrenging en de verkoop voor uitvoer van de ingevoerde goederen, voor zover deze waarde niet in de werkelijk betaalde of te betalen prijs is begrepen:

- i) materialen, samenstellende delen, onderdelen en dergelijke die in de ingevoerde goederen worden verwerkt,
- ii) werktuigen, matrijzen, gietvormen en dergelijke goederen die bij de voortbrenging van de ingevoerde goederen worden gebruikt,
- iii) materialen die bij de voortbrenging van de ingevoerde goederen worden verbruikt,
- iv) engineering, ontwikkeling, werken van kunst en design, plannen en schetsen, die elders dan in de Gemeenschap worden verricht of gemaakt en voor de voortbrenging van de ingevoerde goederen noodzakelijk zijn;
- c) royalties en licentierechten met betrekking tot de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald, die de koper, overeenkomstig de voor deze goederen geldende verkoopvoorwaarden, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, moet betalen, voor zover deze royalties en licentierechten niet in de werkelijk betaalde of te betalen prijs zijn begrepen;
- d) de waarde van elk deel van de opbrengst van elke latere wederverkoop, overdracht of gebruik van de ingevoerde goederen dat rechtstreeks of onrechtstreeks aan de verkoper toekomt;
- e) i) de kosten van vervoer en verzekering van de ingevoerde goederen, en
ii) de met het vervoer verband houdende kosten van het laden en van de behandeling van de ingevoerde goederen,
tot de plaats van binnenkomst van de goederen in het douanegebied van de Gemeenschap.

2. Wanneer met toepassing van dit artikel elementen aan de werkelijk betaalde of te betalen prijs worden toegevoegd, dient zulks uitsluitend op grond van objectieve en meetbare gegevens te geschieden.

3. Voor de vaststelling van de douanewaarde worden aan de werkelijk betaalde of te betalen prijs geen elementen toegevoegd, met uitzondering van die welke in dit artikel zijn genoemd.

4. In dit artikel wordt onder „inkoopcommissies” verstaan de door een importeur aan zijn agent betaalde vergoedingen voor de dienst die erin bestaat hem te vertegenwoordigen bij de aankoop van de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald.

5. Afgezien van lid 1, onder c),

- a) worden de betalingen ter verkrijging van het recht tot vereenvoudiging van de in de Gemeenschap ingevoerde goederen bij de vaststelling van de douanewaarde niet aan de werkelijk voor de ingevoerde goederen betaalde of te betalen prijs toegevoegd, en

- b) worden de door de koper verrichte betalingen ter verkrijging van het recht tot distributie of wederverkoop van de ingevoerde goederen niet aan de werkelijk voor de ingevoerde goederen betaalde of te betalen prijs toegevoegd indien deze betalingen geen voorwaarde zijn voor de verkoop van de ingevoerde goederen voor uitvoer naar de Gemeenschap.

Artikel 33

De hierna genoemde elementen behoren niet tot de douanewaarde op voorwaarde dat zij van de voor de ingevoerde goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs zijn onderscheiden:

- a) kosten van vervoer van de goederen na aankomst op de plaats van binnenkomst in het douanegebied van de Gemeenschap;
- b) kosten van constructiewerkzaamheden, installatie, montage, onderhoud of technische bijstand welke met betrekking tot ingevoerde goederen, zoals industriële installaties, machines of materieel na de invoer zijn verricht;
- c) te betalen rente uit hoofde van een door de koper in verband met de aankoop van ingevoerde goederen gesloten financieringsovereenkomst, ongeacht of de financiering door de verkoper of door een andere persoon wordt verstrekt voor zover de desbetreffende financieringsovereenkomst schriftelijk is en de koper, desgevraagd, kan aantonen dat:
- dergelijke goederen werkelijk tegen de prijs die als werkelijk betaalde of te betalen prijs is aangegeven, worden verkocht, en
 - de gevraagde rentevoet niet hoger is dan in het land waar en op het tijdstip waarop de financiering heeft plaatsgevonden, voor dergelijke transacties gebruikelijk is;
- d) kosten die zijn gemaakt ter verkrijging van het recht in de Gemeenschap de ingevoerde goederen te verveelvoudigen;
- e) aankoopcommissies;

- f) rechten bij invoer en andere belastingen die in de Gemeenschap bij de invoer of de verkoop van de goederen dienen te worden voldaan.

Artikel 34

Voor het vaststellen van de douanewaarde van voor gebruik in gegevensverwerkende apparatuur bestemde informatiedragers die gegevens of instructies bevatten kunnen volgens de procedure van het Comité bijzondere regels worden vastgesteld.

Artikel 35

Wanneer de elementen aan de hand waarvan de douanewaarde van goederen wordt vastgesteld, in een andere munteenheid zijn uitgedrukt dan in die van de Lid-Staat waar deze waarde wordt bepaald, is de toe te passen wisselkoers die welke door de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staat naar behoren werd bekendgemaakt.

Een dergelijke wisselkoers, die zo getrouw mogelijk de bij handelstransacties gangbare waarde van deze munteenheid, uitgedrukt in de munteenheid van de betrokken Lid-Staat, dient weer te geven, is van toepassing gedurende een volgens de procedure van het Comité vastgestelde termijn.

Bij ontbreken van een zodanige koers wordt de toe te passen wisselkoers vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 36

1. De bepalingen van dit hoofdstuk laten de specifieke voorschriften met betrekking tot de vaststelling van de douanewaarde van goederen waarbij het in het vrije verkeer gebracht zijn op een andere douanebestemming volgt, onverlet.

2. In afwijking van de artikelen 29, 30 en 31 kan de douanewaarde van aan bederf onderhevige goederen die gewoonlijk met toepassing van de handelsregeling inzake consignatieverkoop worden geleverd, op verzoek van de aangever worden bepaald overeenkomstig vereenvoudigde procedures die door de Commissie volgens de procedure van het Comité voor de gehele Gemeenschap worden vastgesteld.

TITEL III

BEPALINGEN DIE OP DE IN HET DOUANEGBIED VAN DE GEMEENSCHAP BINNENGEBRACHTE GOEDEREN VAN TOEPASSING ZIJN TOT DEZE EEN DOUANEBESTEMMING HEBBEN GEKREGEN

HOOFDSTUK 1

HET BINNENBRENGEN VAN GOEDEREN IN HET DOUANEGBIED VAN DE GEMEENSCHAP

Artikel 37

1. De in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebrachte goederen zijn vanaf het ogenblik waarop zij worden binnengebracht aan douanetoezicht onderworpen.

2. Deze goederen blijven onder douanetoezicht tot het ogenblik waarop:

- a) zij, wanneer het niet-communautaire goederen betreft en onverminderd artikel 81, lid 1, hetzij een andere douanestatus krijgen, hetzij in een vrije zone of een vrij entrepot worden binnengebracht, hetzij overeenkomstig artikel 180 worden wederuitgevoerd of vernietigd;
- b) wanneer het communautaire goederen betreft, de douanestatus ervan door de douaneautoriteiten wordt erkend.

3. Met het binnenbrengen van goederen in het douanegebied van de Gemeenschap wordt gelijkgesteld de levering van goederen waarvoor vrijstellingen zijn toegekend uit hoofde van:

- a) het Verdrag van Wenen van 18 april 1961 inzake diplomatiek verkeer, het Verdrag van Wenen van 24 april 1963 inzake consulaire betrekkingen of het Verdrag van New York van 16 december 1969 inzake bijzondere missies, of
- b) internationale overeenkomsten met betrekking tot de situatie van op het grondgebied van een Lid-Staat gelegerde strijdkrachten,

aan personen welke in de genoemde verdragen en overeenkomsten niet als rechthebbenden op deze vrijstellingen zijn genoemd.

Artikel 38

1. Goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen, moeten onverwijld, door de persoon die deze binnenbrengt, in voorkomend geval langs de door de douaneautoriteiten aangegeven weg en op de door deze autoriteiten vastgestelde wijze, worden gebracht:

- a) hetzij naar het door de douaneautoriteiten aangewezen douanekantoor of naar enige andere, door deze autoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats;
- b) hetzij naar een vrije zone, indien het binnenbrengen van de goederen in deze vrije zone rechtstreeks moet geschieden:
 - hetzij over zee of door de lucht,
 - hetzij over land, doch niet over een ander deel van het douanegebied van de Gemeenschap wanneer het om een aan de landgrens tussen een Lid-Staat en een derde land grenzende vrije zone gaat.

2. Een ieder die zich met het vervoer van de goederen belast, nadat deze in het douanegebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht, met name na overlading, is voor het nakomen van de in lid 1 bedoelde verplichting aansprakelijk.

3. Met in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebrachte goederen worden gelijkgesteld de goederen die, ofschoon zij zich nog buiten dit gebied bevinden, krachtens de geldende bepalingen door de douaneautoriteiten van een Lid-Staat aan controle kunnen worden onderworpen, met name ingevolge een tussen deze Lid-Staat en een derde land gesloten overeenkomst.

4. Lid 1, onder a), laat de toepassing van de geldende autonome of conventionele bepalingen met betrekking tot het toeristische verkeer en het grens- of postverkeer onverlet, voor zover het douanetoezicht en de mogelijkheden tot controle door de douane hierdoor niet in het gedrang komen.

5. De gevallen en omstandigheden waarin de leden 1 tot en met 4 en de artikelen 39 tot en met 53 niet van toepassing zijn op goederen die het douanegebied van de Gemeenschap tijdelijk hebben verlaten terwijl zij over zee of door de lucht tussen twee in de Gemeenschap gelegen plaatsen worden vervoerd, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

6. Lid 1 geldt niet voor goederen die zich bevinden aan boord van schepen die de territoriale wateren of van luchtvaartuigen die het luchtruim van de Lid-Staten doorkruisen zonder een in deze Lid-Staten gelegen haven of luchthaven als bestemming te hebben.

Artikel 39

1. Wanneer, ten gevolge van toeval of overmacht, de in artikel 38, lid 1, bedoelde verplichting niet kan worden nagekomen, stelt de persoon op wie deze verplichting rust, of ieder ander die namens hem handelt, de douaneautoriteiten hiervan onverwijld in kennis. Wanneer de goederen bij het toeval of de overmacht niet volledig zijn teloorgegaan, dienen de douaneautoriteiten bovendien in kennis te worden gesteld van de juiste plaats waar deze goederen zich bevinden.

2. Wanneer een in artikel 38, lid 6, bedoeld schip of luchtvaartuig door toeval of overmacht wordt gedwongen het douanegebied van de Gemeenschap aan te doen of daar tijdelijk te verblijven zonder aan de in artikel 38, lid 1, bedoelde verplichting te kunnen voldoen, stelt de persoon die dit schip of luchtvaartuig het genoemde douanegebied heeft binnengebracht, of ieder ander die namens hem handelt, de douaneautoriteiten hiervan onverwijld in kennis.

3. De douaneautoriteiten stellen de maatregelen vast die in acht moeten worden genomen om het douanetoezicht op de in lid 1 bedoelde goederen en op de zich in het in lid 2 bedoelde geval aan boord van een schip of luchtvaartuig bevindende goederen mogelijk te maken en, in voorkomend geval, ervoor te zorgen dat deze goederen vervolgens naar een douanekantoor of enige andere door haar aangewezen plaats worden overgebracht.

HOOFDSTUK 2

HET AANBRENGEN VAN GOEDEREN BIJ DE DOUANE

Artikel 40

Goederen die overeenkomstig artikel 38, lid 1, onder a), bij het douanekantoor of op enige andere, door de douaneautoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaats aankomen, dienen bij de douane te worden aangebracht door de persoon die de goederen het douanegebied van de Gemeenschap heeft binnengebracht, of, in voorkomend geval, door degene die zich met het vervoer van de goederen belast nadat deze zijn binnengebracht.

Het „aanbrengen” bij de douane bestaat in de mededeling aan de douaneautoriteiten, in de vereiste vorm, van het feit dat deze aankomst heeft plaatsgevonden.

Artikel 41

Artikel 40 laat de toepassing onverlet van specifieke bepalingen met betrekking tot:

- a) door reizigers vervoerde goederen;
- b) goederen die onder een douaneregeling zijn geplaatst zonder bij de douane te zijn aangebracht;
- c) goederen die door het douanegebied van de Gemeenschap worden vervoerd met toepassing van een volgens de procedure van het Comité vastgestelde bijzondere regeling voor douanevervoer.

Artikel 42

Zodra de goederen bij de douane zijn aangebracht, kunnen zij, met toestemming van de douaneautoriteiten, worden onderzocht of kunnen daarvan monsters worden genomen met het doel de goederen een douanebestemming te geven. Deze toestemming wordt, op verzoek, verleend aan de persoon die bevoegd is de goederen een dergelijke bestemming te geven.

HOOFDSTUK 3

SUMMIERE AANGIFTE EN LOSSING VAN BIJ DE DOUANE AANGEBRACHTE GOEDEREN

Artikel 43

Onverminderd artikel 45 dient van de overeenkomstig artikel 40 bij de douane aangebrachte goederen een summier aangifte te worden gedaan.

De summier aangifte dient de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke vermeldingen te bevatten.

De summier aangifte wordt gedaan zodra de goederen bij de douane zijn aangebracht. De douaneautoriteiten kunnen voor deze aangifte echter een termijn toestaan die verstrijkt uiterlijk op de eerste werkdag volgende op die waarop de goederen bij de douane zijn aangebracht.

Artikel 44

De summier aangifte wordt ingediend:

- a) hetzij door de persoon die de goederen het douanegebied van de Gemeenschap heeft binnengebracht, of, in voorkomend geval, door de persoon die zich met het vervoer van de goederen belast nadat deze zijn binnengebracht en alvorens zij worden aangebracht;
- b) hetzij door de persoon die door de onder a) bedoelde personen wordt vertegenwoordigd.

Artikel 45

Onverminderd de voorschriften die gelden voor de door reizigers ingevoerde goederen en voor de postzen-

dingen en postcolli, kunnen de douaneautoriteiten afzien van de eis dat een summier aangifte wordt gedaan, voor zover hierdoor aan het douanetoezicht op de goederen geen afbreuk wordt gedaan, wanneer de genoemde goederen, vóór het verstrijken van de in artikel 43 bedoelde termijn, voor een douaneregeling worden aangegeven of het voorwerp hebben uitgemaakt van een verzoek tot wederuitvoer, vernietiging of afstand, dan wel in een vrije zone of een vrij entrepot worden geplaatst.

Artikel 46

1. Lossen of overladen van de goederen van het vervoermiddel waarop zij zich bevinden, mag slechts met toestemming van de douaneautoriteiten en op de door deze autoriteiten aangewezen of goedgekeurde plaatsen geschieden.

Deze toestemming is evenwel niet vereist in het geval van een dreigend gevaar dat ertoe noopt de goederen onverwijld geheel of gedeeltelijk te lossen. In dat geval worden de douaneautoriteiten daarvan onverwijld in kennis gesteld.

2. De douaneautoriteiten kunnen, met het oog op de controle van zowel de goederen als het vervoermiddel waarop deze zich bevinden, op ieder ogenblik eisen dat de goederen worden gelost.

Artikel 47

Zonder toestemming van de douaneautoriteiten mogen de goederen niet worden weggevoerd van de plaats waar zij aanvankelijk werden gedeponeerd.

HOOFDSTUK 4

VERPLICHTING DE BIJ DE DOUANE AANGEBRACHTE GOEDEREN EEN DOUANEBESTEMMING TE GEVEN

Artikel 48

De bij de douane aangebrachte niet-communautaire goederen moeten een van de voor dergelijke goederen toegestane douanebestemmingen krijgen.

Artikel 49

1. Wanneer voor de goederen een summier aangifte is gedaan, dienen zij voor een douaneregeling te worden aangegeven of dient een verzoek te worden ingediend om de goederen binnen de door de douaneautoriteiten vastgestelde termijn weder uit te voeren, te vernietigen, af te staan of deze in een vrije zone of een vrij entrepot te plaatsen. Deze termijn mag niet langer zijn dan:

- a) 45 dagen te rekenen vanaf de datum van indiening van de summier aangifte voor goederen die over zee zijn aangevoerd;

b) 20 dagen te rekenen vanaf de datum van indiening van de summier aangifte voor goederen die anders dan over zee zijn aangevoerd.

2. Wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen, kunnen de douaneautoriteiten een verlenging van de in lid 1 bedoelde termijn toestaan.

Deze verlenging mag evenwel de door de omstandigheden gerechtvaardigde werkelijke behoefte niet overschrijden.

HOOFDSTUK 5

TIJDELIJKE OPSLAG VAN GOEDEREN

Artikel 50

Tot het tijdstip waarop zij een douanebestemming krijgen, hebben de bij de douane aangebrachte goederen, zodra zij zijn aangebracht, de status van goederen in tijdelijke opslag. Deze goederen worden hierna „goederen in tijdelijke opslag” genoemd.

Artikel 51

1. Goederen in tijdelijke opslag mogen slechts op door de douaneautoriteiten goedgekeurde plaatsen verblijven onder de door deze autoriteiten vastgestelde voorwaarden.

2. De douaneautoriteiten kunnen van de persoon die houder van de goederen is, eisen dat deze zekerheid stelt ten einde de betaling van iedere douaneschuld te waarborgen die uit hoofde van de artikelen 200 of 201 kan ontstaan.

Artikel 52

Onverminderd het bepaalde in artikel 42 mogen goederen in tijdelijke opslag geen andere behandelingen ondergaan dan die welke noodzakelijk zijn om deze goederen in ongewijzigde staat te behouden, zonder dat

de presentatie of de technische kenmerken ervan worden gewijzigd.

Artikel 53

1. De douaneautoriteiten nemen onverwijld alle nodige maatregelen, met inbegrip van de verkoop van de goederen, ter regularisering van de situatie van goederen ten aanzien waarvan binnen een overeenkomstig artikel 49 vastgestelde termijn geen aanvang is gemaakt met de formaliteiten die moeten worden vervuld om de goederen een douanebestemming te geven.

2. De douaneautoriteiten kunnen de goederen voor risico en op kosten van de persoon die houder ervan is, naar een speciale, onder hun toezicht staande plaats doen overbrengen totdat tot regularisering van de situatie van die goederen wordt overgegaan.

HOOFDSTUK 6

BEPALINGEN WELKE VAN TOEPASSING ZIJN OP NIET-COMMUNAUTAIRE GOEDEREN DIE ONDER EEN REGELING VOOR DOUANEVERVOER ZIJN VERVOERD

Artikel 54

Artikel 38, met uitzondering van lid 1, onder a), en de artikelen 39 tot en met 53 zijn niet van toepassing bij het binnenbrengen in het douanegebied van de Gemeenschap, van goederen welke reeds onder een regeling voor douanevervoer zijn geplaatst.

Artikel 55

Zodra niet-communautaire goederen die onder een regeling voor douanevervoer zijn vervoerd, in het douanegebied van de Gemeenschap ter bestemming zijn aangekomen en bij de douane zijn aangebracht overeenkomstig de voor het douanevervoer geldende bepalingen, zijn de bepalingen van de artikelen 43 tot en met 54 van toepassing.

TITEL IV

DOUANEBESTEMMINGEN

HOOFDSTUK 1

ALGEMEEN

Artikel 56

1. Behoudens andersluidende bepalingen kunnen goederen, onder de vastgestelde voorwaarden, ongeacht aard, hoeveelheid, oorsprong, herkomst of bestemming ervan, steeds een douanebestemming krijgen.

2. Lid 1 vormt geen beletsel voor de toepassing van verboden of beperkingen welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid en het leven van personen, dieren of plan-

ten, de nationale artistieke historische en archeologische cultuurgooederen of bescherming van de industriële en commerciële eigendom.

HOOFDSTUK 2

DOUANEREGELINGEN

Afdeling 1

Plaatsing van goederen onder een douaneregeling

Artikel 57

1. Alle goederen die bestemd zijn om onder een douaneregeling te worden geplaatst, dienen het voorwerp van een aangifte voor deze douaneregeling te zijn.

2. Onverminderd de artikelen 37 en 175, bevinden de voor de uitvoerregeling, de regeling passieve veredeling, de regeling douanevervoer en het stelsel van douane-entrepots aangegeven communautaire goederen zich onder douanetoezicht vanaf het ogenblik waarop de douaneaangifte is aanvaard en tot op het ogenblik waarop zij worden uitgevoerd of vernietigd of waarop de douaneaangifte ongeldig wordt verklaard.

Artikel 58

Voor zover in de douanevoorschriften hieromtrent geen bepalingen zijn vervat, stellen de Lid-Staten de bevoegdheid vast van de onderscheiden op hun grondgebied gevestigde douanekantoren, in voorkomend geval rekening houdende met de aard van de goederen of de douaneregeling waaronder de goederen moeten worden geplaatst.

Artikel 59

De douaneaangifte wordt gedaan:

- a) hetzij schriftelijk,
- b) hetzij met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking, wanneer in de volgens de procedure van het Comité vastgestelde bepalingen in deze mogelijkheid is voorzien of wanneer zulks door de douaneautoriteiten is toegestaan,
- c) hetzij, wanneer in de volgens de procedure van het Comité vastgestelde bepalingen, in deze mogelijkheid is voorzien, door middel van een mondelinge aangifte of elke andere handeling waarmee de houder van de genoemde goederen de wens te kennen geeft deze onder een douaneregeling te plaatsen.

A. Schriftelijke aangiften

I. Normale procedure

Artikel 60

1. Schriftelijke aangiften moeten worden gesteld op een formulier dat in overeenstemming is met het daartoe vastgestelde officiële model. Zij moeten alle vermeldingen bevatten die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven.

2. Bij de aangifte dienen alle bescheiden te worden gevoegd die moeten worden overgelegd om de toepassing mogelijk te maken van de bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven.

Artikel 61

De aangiften die aan de voorwaarden van artikel 60 beantwoorden, worden onmiddellijk door de douaneautoriteiten aanvaard, voor zover de goederen waarop zij betrekking hebben bij de douane zijn aangebracht.

Artikel 62

1. De douaneaangifte kan worden gedaan door elke persoon die in staat is de goederen overeenkomstig de hiertoe vastgestelde bepalingen bij de bevoegde douanedienst aan te brengen of te doen aanbrengen en die alle bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn uit hoofde van de bepalingen die gelden voor de douaneregeling welke voor deze goederen is aangevraagd.

2. Voorwaarde is evenwel dat:

- a) indien de aanvaarding van een douaneaangifte bijzondere verplichtingen voor een bepaalde persoon met zich brengt, deze aangifte door deze persoon of voor diens rekening dient te worden gedaan;
- b) de aangever in de Gemeenschap is gevestigd.

De voorwaarde in de Gemeenschap gevestigd te zijn, geldt evenwel niet voor personen die:

- een aangifte voor communautair douanevervoer of tot tijdelijke invoer doen;
- incidenteel goederen aangeven, voor zover de bevoegde autoriteiten zulks gerechtvaardigd achten.

3. Lid 2, onder b), vormt geen beletsel voor de toepassing door die Lid-Staten van met derde landen gesloten bilaterale overeenkomsten of andere gebruikelijke handelwijzen met soortgelijke gevolgen op grond waarvan de ingezetenen van genoemde landen op het grondgebied van die Lid-Staten douaneaangiften kunnen doen mits wederkerigheid geldt.

Artikel 63

De aangever kan, op zijn verzoek, worden gemachtigd een of meer van de vermeldingen op de aangifte te wijzigen. De wijziging mag niet tot gevolg hebben dat de aangifte van toepassing wordt op andere goederen dan die welke oorspronkelijk het voorwerp ervan uitmaakten.

Geen enkele wijziging kan evenwel nog worden toegestaan wanneer het verzoek wordt gedaan nadat de douaneautoriteiten:

- a) hetzij de aangever in kennis hebben gesteld van hun voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen,
- b) hetzij de onjuistheid van de betrokken vermeldingen hebben vastgesteld,
- c) hetzij de goederen hebben vrijgegeven.

Artikel 64

1. Op verzoek van de aangever maken de douaneautoriteiten een reeds aanvaarde aangifte ongeldig wanneer de aangever het bewijs levert dat de goederen bij vergissing voor de in deze aangifte genoemde douane

neregeling zijn aangegeven of dat, ten gevolge van buitengewone omstandigheden, de plaatsing van de goederen onder de douaneregeling waarvoor zij zijn aangegeven, niet meer is gerechtvaardigd.

Wanneer de douaneautoriteiten de aangever evenwel in kennis hebben gesteld van hun voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen, kan het verzoek tot ongeldigmaking van de aangifte slechts worden aanvaard nadat dit onderzoek is geschied.

2. De aangifte mag niet ongeldig worden gemaakt nadat de goederen zijn vrijgegeven.

Hierbij geldt evenwel dat:

a) wanneer is vastgesteld dat goederen, in plaats van onder een andere douaneregeling te zijn geplaatst, bij vergissing zijn aangegeven voor een douaneregeling die de verplichting tot betaling van de rechten bij invoer inhoudt, de douaneautoriteiten overgaan tot de ongeldigmaking van de aangifte wanneer het verzoek is ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van aanvaarding van de aangifte, voor zover:

- de goederen niet zijn gebruikt onder andere voorwaarden dan die welke zijn vastgesteld in de douaneregeling waarvoor zij bestemd waren,
- de goederen op het ogenblik van hun aangifte waren bestemd om te worden geplaatst onder een andere douaneregeling waarvoor zij aan alle vereiste voorwaarden voldeden, en
- de goederen onmiddellijk worden aangegeven voor de douaneregeling waarvoor zij in werkelijkheid waren bestemd.

De aangifte tot plaatsing van de goederen onder deze laatste douaneregeling treedt in werking met ingang van de datum van aanvaarding van de ongeldig gemaakte aangifte.

De douaneautoriteiten kunnen, in naar behoren gerechtvaardigde uitzonderlijke gevallen, toestaan dat de termijn wordt overschreden;

b) wanneer de goederen ten uitvoer of voor de regeling passieve veredeling zijn aangegeven, de aangifte ongeldig wordt gemaakt voor zover de aangever:

- ten genoegen van de douaneautoriteiten aantoonbaar dat de goederen het douanegebied van de Gemeenschap niet hebben verlaten,
- de genoemde autoriteiten opnieuw alle exemplaren van de douaneaangifte overlegt, alsmede alle andere bescheiden welke hem naar aanleiding van de aanvaarding van de aangifte ter hand zijn gesteld,
- in voorkomend geval ten genoegen van de douaneautoriteiten aantoonbaar dat de restituties en andere, in verband met de aangifte ten uitvoer van de betrokken goederen toegekende bedragen zijn terugbetaald of dat door de betrokken diensten de nodige maatregelen zijn

getroffen om te beletten dat deze worden uitbetaald, en

- in voorkomend geval, overeenkomstig de geldende bepalingen, voldoet aan de andere verplichtingen die ter regularisering van de situatie van deze goederen door de douaneautoriteiten kunnen worden opgelegd.

De ongeldigmaking van de aangifte leidt, in voorkomend geval, tot annulering van de afboekingen op het uitvoer- of voorfixatiecertificaat dat, onderscheidenlijk de uitvoer- of voorfixatiecertificaten die, tot staving van deze aangifte werd, onderscheidenlijk werden, overgelegd.

Wanneer de ten uitvoer aangegeven goederen het douanegebied van de Gemeenschap binnen een bepaalde termijn moeten verlaten, heeft het niet in acht nemen van die termijn de ongeldigmaking van de betreffende aangifte tot gevolg;

- c) wanneer communautaire goederen onder het stelsel van douane-entrepots zijn geplaatst in de zin van artikel 95, lid 1, onder b), kan het ongeldig maken van de aangifte tot plaatsing onder de regeling worden aangevraagd en kan deze ongeldigmaking geschieden zodra de maatregelen zijn genomen welke in de betreffende specifieke voorschriften zijn vastgesteld voor het geval de goederen een andere dan de beoogde bestemming hebben gekregen. De gevallen waarin de aangifte niet ongeldig kan worden gemaakt, kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Indien bij het verstrijken van de termijn die is vastgesteld voor de duur van het verblijf van de bovengenoemde goederen onder het stelsel van douane-entrepots, geen verzoek is ingediend dat ertoe strekt deze goederen een van de in de desbetreffende specifieke voorschriften vastgestelde bestemmingen te geven, nemen de douaneautoriteiten de uit hoofde van deze voorschriften vastgestelde maatregelen.

3. De ongeldigmaking van de aangifte is niet van invloed op de toepassing van de geldende strafrechtelijke bepalingen.

Artikel 65

Behoudens andersluidende specifieke bepalingen is de datum die in aanmerking moet worden genomen voor de toepassing van alle bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven, de datum van aanvaarding van de aangifte door de douaneautoriteiten.

Artikel 66

Voor de toepassing van de bepalingen die voor de desbetreffende douaneregeling gelden, wordt, in voorkomend geval, overeenkomstig artikel 13 rekening gehouden met de bindende inlichtingen.

Artikel 67

De douaneautoriteiten kunnen de juistheid van de door hen aanvaarde aangiften nagaan.

De douaneautoriteiten kunnen te dien einde overgaan tot:

- a) een controle van bescheiden, met name de aangifte en de daarbij gevoegde stukken. De douaneautoriteiten kunnen zo nodig van de aangever eisen dat nog andere bescheiden worden overgelegd met het oog op de verificatie van de juistheid van de op de aangifte voorkomende vermeldingen;
- b) het onderzoek van de goederen en het eventueel nemen van monsters voor analyse of grondige controle.

Artikel 68

1. De aangever heeft het recht bij het onderzoek van de goederen alsmede, in voorkomend geval, bij de monsterneming aanwezig te zijn. Wanneer zij zulks nodig achten, eisen de douaneautoriteiten van de aangever dat deze bij het onderzoek van de goederen of de monsterneming aanwezig is of zich daarbij laat vertegenwoordigen ten einde de noodzakelijke bijstand te verlenen om genoemd onderzoek of genoemde monsterneming te vergemakkelijken.

2. Het vervoer van de goederen naar de plaats waar het onderzoek en, in voorkomend geval, de monsterneming dienen plaats te vinden, evenals alle handelingen welke voor dit onderzoek of deze monsterneming noodzakelijk zijn, worden door de aangever of onder diens verantwoordelijkheid verricht. De kosten die hieruit voortvloeien komen ten laste van de aangever.

3. Wanneer zulks volgens de geldende voorschriften gebeurt, geeft de monsterneming door de douaneautoriteiten geen aanleiding tot enige vergoeding van de zijde van de administratie. De aan de analyse of de controle verbonden kosten komen echter ten laste van deze laatste.

Artikel 69

1. Wanneer het onderzoek slechts betrekking heeft op een gedeelte van de goederen die het voorwerp zijn van een zelfde aangifte, gelden de resultaten van het onderzoek voor alle goederen van deze aangifte.

De aangever kan evenwel om een uitgebreid onderzoek van de goederen verzoeken, wanneer hij van mening is dat de resultaten van het gedeeltelijke onderzoek niet voor de rest van de aangegeven goederen gelden.

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt, wanneer een aangifteformulier op verscheidene artikelen betrekking heeft, elk artikel geacht het voorwerp uit te maken van een afzonderlijke aangifte.

Artikel 70

1. De resultaten van de verificatie van de aangifte dienen als grondslag voor de toepassing van de bepa-

lingen die gelden voor de douaneregeling waaronder de goederen zijn geplaatst.

2. Indien niet tot verificatie van de aangifte wordt overgegaan, geschiedt de toepassing van de in lid 1 bedoelde bepalingen op de grondslag van de vermeldingen op de aangifte.

Artikel 71

1. De douaneautoriteiten nemen de nodige maatregelen om de goederen te kunnen identificeren wanneer deze identificatie noodzakelijk is ter waarborging van de naleving van de voorwaarden die zijn verbonden aan de douaneregeling waarvoor genoemde goederen zijn aangegeven.

2. De identificatiemiddelen die op de goederen of de vervoermiddelen zijn aangebracht, mogen slechts door de douaneautoriteiten of met toestemming van deze worden verwijderd of vernietigd, tenzij ten gevolge van toeval of overmacht, het verwijderen of vernietigen ervan voor het behoud van de goederen of de vervoermiddelen noodzakelijk is.

Artikel 72

1. Onverminderd artikel 73 en wanneer is voldaan aan de voorwaarden voor de plaatsing van de goederen onder de desbetreffende regeling en voor zover de goederen niet vallen onder maatregelen die een verbod of beperking inhouden, geven de douaneautoriteiten de goederen vrij zodra de vermeldingen op de aangifte zijn geverifieerd of zonder verificatie zijn aangenomen. Dit is eveneens het geval wanneer de verificatie niet binnen redelijke termijnen kan worden beëindigd en de goederen niet meer aanwezig behoeven te zijn met het oog op deze verificatie.

2. Alle goederen die het voorwerp van een zelfde aangifte zijn, worden in één enkele keer vrijgegeven.

Voor de toepassing van dit lid wordt, wanneer een aangifteformulier op verscheidene artikelen betrekking heeft, elk artikel geacht afzonderlijk te zijn aangegeven.

Artikel 73

1. Wanneer de aanvaarding van een douaneaangifte een douaneschuld doet ontstaan, kunnen de goederen die het voorwerp zijn van deze aangifte, slechts worden vrijgegeven indien het bedrag van de douaneschuld is betaald of indien daarvoor zekerheid is gesteld. Onverminderd lid 2 is deze bepaling evenwel niet van toepassing op de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer.

2. Wanneer de douaneautoriteiten krachtens de bepalingen met betrekking tot de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven, zekerheidstelling eisen, kan de vrijgave van de genoemde goederen voor de betrokken douaneregeling slechts worden toegestaan nadat deze zekerheid is gesteld.

Artikel 74

Alle nodige maatregelen, waaronder verkoop, worden genomen om de situatie te regelen van goederen die:

- a) niet konden worden vrijgegeven:
 - hetzij, omdat het onderzoek ervan niet binnen de door de douaneautoriteiten gestelde termijnen kon worden aangevangen of voortgezet om redenen die aan de aangever te wijten zijn,
 - hetzij, omdat de documenten die vereist zijn voor de plaatsing van de goederen onder de douaneregeling waarvoor deze werden aangegeven, niet werden overgelegd,
 - hetzij, omdat de rechten bij invoer of bij uitvoer, al naar gelang van het geval, niet binnen de vastgestelde termijn werden betaald of gewaarborgd;
- b) na vrijgave niet binnen redelijke termijnen zijn weggevoerd.

II. Vereenvoudigde procedures

Artikel 75

1. Ten einde, met inachtneming van de regelmatigheid van de verrichtingen, het vervullen van de formaliteiten en de procedures zoveel mogelijk te versoepelen, staan de douaneautoriteiten onder de volgens de procedure van het Comité vastgestelde voorwaarden toe dat:

- a) op de in artikel 60 bedoelde aangifte bepaalde van de in lid 1 van genoemd artikel bedoelde vermeldingen niet voorkomen of dat bepaalde van de in lid 2 van genoemd artikel bedoelde bescheiden niet bij deze aangifte worden gevoegd;
- b) in plaats van de in artikel 60 bedoelde aangifte een handels- of administratief bescheid wordt ingediend, vergezeld van een verzoek tot plaatsing van de goederen onder de betreffende douaneregeling;
- c) de aangifte van de goederen voor de betreffende regeling door registratie van de goederen in de boekhouding geschiedt; in dit geval kunnen de douaneautoriteiten de aangever ontheffen van de verplichting de goederen bij de douane aan te brengen.

In de vereenvoudigde aangifte, het handels- of administratieve bescheid of bij de registratie in de boekhouding dienen ten minste de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke gegevens te worden vermeld. De registratie in de boekhouding dient de datum te vermelden waarop zij is geschied.

2. De aangever dient de ontbrekende vermeldingen of bescheiden achteraf in een aanvullende aangifte te verschaffen, onderscheidenlijk op te nemen. Deze aanvullende aangifte kan een algemeen, periodiek of samenattend karakter hebben.

3. De aanvullende aangiften worden geacht samen met de in lid 1, onder a), b) of c), bedoelde vereenvoudigde aangiften één enkele en ondeelbare akte te vormen die geldig is vanaf de datum van aanvaarding van de vereenvoudigde aangiften; in de in lid 1, onder c), bedoelde gevallen heeft de registratie in de boekhouding dezelfde juridische waarde als de aanvaarding van de in artikel 60 bedoelde aangifte.

4. Bijzondere vereenvoudigde procedures voor de regeling communautair douanevervoer worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

B. Andere aangiften

Artikel 76

Wanneer de douaneaangifte met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking of mondeling wordt gedaan, dan wel door middel van een andere behandeling in de zin van artikel 59, onder c), zijn de artikelen 60 tot en met 75 van overeenkomstige toepassing zonder aan de daarin vervatte beginselen afbreuk te doen.

C. Controle achteraf van de aangiften

Artikel 77

1. De douaneautoriteiten kunnen na de vrijgave van de goederen ambtshalve of op verzoek van de aangever tot herziening van de aangifte overgaan.

2. De douaneautoriteiten kunnen, na de goederen te hebben vrijgegeven en ten einde zich van de juistheid van de vermeldingen op de aangifte te vergewissen, overgaan tot een controle van de handelsbescheiden en -gegevens met betrekking tot de in- of uitvoertransacties voor de betreffende goederen, alsmede van de handelsactiviteiten die later in verband met deze zelfde goederen zullen plaatsvinden. Deze controles kunnen worden uitgeoefend bij de aangever en bij elke persoon die beroepshalve rechtstreeks of onrechtstreeks bij de genoemde verrichtingen is betrokken, alsmede bij elke andere persoon die beroepshalve over de genoemde bescheiden beschikt. Deze autoriteiten kunnen eveneens overgaan tot het onderzoek van de goederen wanneer deze nog kunnen worden aangebracht.

3. Wanneer uit de herziening van de aangifte of uit de controles achteraf blijkt dat de bepalingen die voor de betrokken douaneregeling gelden op grond van onjuiste gegevens zijn toegepast, nemen de douaneautoriteiten, met inachtneming van de eventueel vastgestelde bepalingen en rekening houdende met de nieuwe gegevens waarover zij beschikken, de nodige maatregelen om een en ander te corrigeren.

Afdeling 2

Het in het vrije verkeer brengen van goederen*Artikel 78*

Het vrije verkeer verleent aan niet-communautaire goederen de status van communautaire goederen.

Dit omvat de toepassing van de handelspolitieke maatregelen en het vervullen van de andere formaliteiten in verband met de invoer van goederen alsmede toepassing van de wettelijk verschuldigde rechten.

Artikel 79

1. In afwijking van artikel 65 en voor zover het recht bij invoer waaraan de goederen zijn onderworpen, een van de rechten is die in artikel 5, punt 10, eerste streepje, zijn genoemd en het tarief van dit recht na de datum waarop de aangifte voor het vrije verkeer is aangevraagd, doch voordat de goederen zijn vrijgegeven wordt verlaagd, mag de aangever om toepassing van dit gunstigere tarief verzoeken.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de vrijgave van de goederen niet heeft kunnen plaatsvinden om redenen die uitsluitend aan de aangever zijn te wijten.

Artikel 80

Wanneer een zelfde zending bestaat uit goederen waarvan de tariefindeling verschillend is en de behandeling van elk dezer goederen volgens zijn tariefindeling bij het opstellen van de aangifte werk en kosten met zich zou brengen die in geen verhouding staan tot het bedrag van de hiervoor verschuldigde rechten bij invoer, kunnen de douaneautoriteiten, op verzoek van de aangever, ermee instemmen dat de heffing die geldt voor de tariefindeling van de goederen die aan het hoogste recht bij invoer zijn onderworpen, voor de gehele zending wordt toegepast.

Artikel 81

1. Wanneer goederen in verband met hun bijzondere bestemming met toepassing van een verlaagd recht bij invoer of van een nulrecht in het vrije verkeer worden gebracht, blijven zij onder douanetoezicht zolang de voor de toekenning van het verlaagde recht of het nulrecht vastgestelde voorwaarden van toepassing blijven en de goederen niet worden uitgevoerd noch vernietigd, of zolang het bedrag aan rechten bij invoer dat verschuldigd is omdat niet is voldaan aan een van de voor de toekenning van het genoemde verlaagde recht of nulrecht vastgestelde voorwaarden, niet is betaald.

2. De artikelen 87 en 89 zijn op de in lid 1 genoemde goederen van overeenkomstige toepassing.

Artikel 82

De in het vrije verkeer gebrachte goederen verliezen de douanestatus van communautaire goederen wanneer:

a) de aangifte voor het vrije verkeer ongeldig wordt gemaakt na vrijgave overeenkomstig artikel 64, of

b) de rechten bij invoer voor deze goederen worden terugbetaald of kwijtgescholden:

- hetzij in het kader van de regeling actieve veredeling in de vorm van het terugbetalingssysteem,
- hetzij overeenkomstig artikel 236 voor goederen die gebreken vertonen of die niet aan de bepalingen van het contract beantwoorden,
- hetzij in de in artikel 237 bedoelde situaties wanneer aan de terugbetaling of de kwijtschelding de voorwaarde is verbonden dat de goederen worden wederuitgevoerd of een daarvoor in de plaats tredende douanebestemming krijgen.

Deze bepaling is van toepassing onverminderd:

- artikel 5, punt 8, voor wat de uitgevoerde goederen betreft;
- artikel 112, lid 3, voor wat het equivalentiesysteem in het kader van de regeling actieve veredeling betreft, alsmede
- artikel 203, lid 1, laatste alinea, voor wat de resten en afvallen betreft, die ontstaan bij de vernietiging van de in artikel 81 bedoelde goederen waarvoor geen enkele douaneschuld bij invoer geacht wordt te zijn ontstaan.

Afdeling 3

De regelingen inzake voorwaardelijke vrijstelling en de economische douaneregelingen

A. Bepalingen die verscheidene regelingen gemeen hebben

Artikel 83

1. De hierna volgende regelingen worden beschouwd als regelingen inzake voorwaardelijke vrijstelling die op niet-communautaire goederen van toepassing zijn:

- extern douanevervoer,
- douane-entrepot,
- actieve veredeling in de vorm van het systeem inzake voorwaardelijke vrijstelling,
- behandeling onder douanetoezicht,
- tijdelijke invoer.

2. Als economische douaneregelingen worden beschouwd:

- douane-entrepot,
- actieve veredeling,
- behandeling onder douanetoezicht,
- tijdelijke invoer,
- passieve veredeling.

3. Als invoergoederen worden beschouwd de onder een regeling inzake voorwaardelijke vrijstelling

geplaatste goederen, alsmede de goederen waarvoor, in het raam van de regeling actieve veredeling in het terugbetalingssysteem, de bij het in het vrije verkeer brengen voorgeschreven formaliteiten zijn vervuld, evenals de in artikel 122 bedoelde formaliteiten.

4. Als goederen in ongewijzigde staat worden beschouwd invoergoederen die, in het raam van de regeling actieve veredeling en de regeling behandeling onder douanetoezicht, geen enkele veredelingshandeling noch behandeling hebben ondergaan.

Artikel 84

Voor het gebruik van iedere economische douaneregeling, met uitzondering van het stelsel van douane-entrepots, is een door de douaneautoriteiten afgegeven vergunning vereist.

Voor het beheer van douane-entrepots is een door de douaneautoriteiten afgegeven vergunning vereist, behalve wanneer dit beheer door de douaneautoriteiten zelf wordt verzorgd.

Artikel 85

Onverminderd de in het kader van de desbetreffende regeling vastgestelde bijzondere voorwaarden, wordt de in artikel 84 bedoelde vergunning slechts afgegeven:

- aan personen die voor het goede verloop van de handelingen alle noodzakelijke waarborgen bieden;
- indien de douaneautoriteiten het toezicht op de regeling kunnen uitoefenen zonder administratieve maatregelen te moeten nemen die niet in verhouding staan tot de economische betekenis van de transactie.

Artikel 86

1. De voorwaarden waaronder de betreffende regeling wordt gebruikt of het douane-entrepot wordt beheerd, worden in de vergunning vastgesteld.
2. De houder van een vergunning dient de douaneautoriteiten mededeling te doen van elk feit dat zich na afgifte van de vergunning voordoet en dat voor de handhaving of de inhoud van de vergunning gevolgen kan hebben.

Artikel 87

Onverminderd de bijzondere voorschriften die in het raam van een specifieke regeling zijn vastgesteld, kunnen de douaneautoriteiten aan de plaatsing van de goederen onder een regeling inzake voorwaardelijke vrijstelling de voorwaarde verbinden dat zekerheid wordt gesteld ten einde de betaling te waarborgen van de douaneschuld die ten aanzien van deze goederen kan ontstaan.

Artikel 88

1. Een regeling inzake voorwaardelijke vrijstelling wordt beëindigd wanneer de onder deze regeling geplaatste goederen een nieuwe toegelaten douanebestemming krijgen.
2. De douaneautoriteiten nemen de nodige maatregelen om de situatie te regelen van goederen waarvoor de regeling niet onder de vastgestelde voorwaarden wordt aangezuiverd.

Artikel 89

De rechten en verplichtingen van een persoon voor wiens rekening de aangifte tot plaatsing onder een economische regeling of een regeling inzake voorwaardelijke vrijstelling wordt gedaan en die uit deze regeling voortvloeien, kunnen onder de door de douaneautoriteiten vastgestelde voorwaarden achtereenvolgens worden overgedragen aan andere personen die voldoen aan de voorwaarden welke in voorkomend geval voor de toepassing van de desbetreffende regeling zijn gesteld.

B. Extern douanevervoer

Artikel 90

1. De regeling extern douanevervoer maakt het verkeer mogelijk tussen twee in het douanegebied van de Gemeenschap gelegen plaatsen:
 - a) van niet-communautaire goederen zonder dat deze goederen aan rechten bij invoer en aan andere belastingen of handelspolitieke maatregelen worden onderworpen;
 - b) van communautaire goederen die het voorwerp uitmaken van een communautaire maatregel welke de uitvoer ervan naar een derde land inhoudt en waarvoor de desbetreffende douaneformaliteiten bij uitvoer zijn vervuld.
2. Het in lid 1 bedoelde vervoer kan geschieden:
 - a) hetzij met toepassing van de regeling communautair douanevervoer - externe procedure,
 - b) hetzij onder geleide van een carnet TIR (TIR-Overeenkomst), op voorwaarde dat het vervoer over het grondgebied van een derde land geschiedt,
 - c) hetzij onder geleide van een carnet ATA (ATA-Overeenkomst), op voorwaarde dat het vervoer over het grondgebied van een derde land geschiedt,
 - d) hetzij onder geleide van een Rijnvaartmanifest (artikel 9 van de herziene Rijnvaartakte),
 - e) hetzij door middel van postzendingen (postcolli daaronder begrepen),
 - f) hetzij onder de bijzondere regeling voor douanevervoer als bedoeld in artikel 41, onder c).
3. Lid 1, onder a), en lid 2 zijn niet van toepassing indien het in lid 1, onder a), bedoelde verkeer onder

een regeling inzake voorwaardelijke vrijstelling, niet zijnde de regeling communautair douanevervoer - externe procedure, overeenkomstig de bepalingen van de betreffende regeling geschiedt.

Artikel 91

1. De regeling communautair douanevervoer - externe procedure is slechts van toepassing op het vervoer dat over het grondgebied van een derde land geschiedt, wanneer:

- a) een internationale overeenkomst in een dergelijke mogelijkheid voorziet, of
- b) het vervoer over het grondgebied van dit derde land onder geleide van één enkel transportbescheid geschiedt, hetwelk is opgesteld in het douanegebied van de Gemeenschap, waarbij de werking van de regeling op het grondgebied van een derde land wordt opgeschort.

2. Behalve in gevallen waarin gebruikmaking van deze regeling noodzakelijk is om de toepassing van specifieke communautaire voorschriften te garanderen, is de regeling communautair douanevervoer - externe procedure niet verplicht voor door reizigers vervoerde goederen, met inbegrip van die in hun bagage, voor zover deze goederen niet voor handelsdoeleinden zijn bestemd.

Artikel 92

1. De aangever is gehouden zekerheid te stellen ten einde de betaling te waarborgen van de douaneschuld en van andere belastingen die ten aanzien van de goederen kunnen ontstaan.

2. De verplichting tot zekerheidstelling geldt niet voor:

- a) de spoorwegadministraties van de Lid-Staten;
- b) het vervoer van goederen over de Rijn en de Rijnvaartwegen;
- c) het vervoer van goederen over zee;
- d) het vervoer van goederen door de lucht;
- e) het vervoer van goederen door leidingen.

Artikel 93

De aangever is gehouden de goederen ongeschonden op de plaats van bestemming aan te brengen binnen de voorgeschreven termijn en met inachtneming van de door de douaneautoriteiten genomen identificatiemaatregelen.

Artikel 94

De uitvoeringsbepalingen van de procedure worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

C. Douane-entrepots

Artikel 95

1. Onder het stelsel van douane-entrepots kunnen in douane-entrepot worden opgeslagen:

- a) niet-communautaire goederen, zonder dat deze aan rechten bij invoer of aan handelspolitieke maatregelen worden onderworpen;
- b) communautaire goederen waarop, ten gevolge van de plaatsing ervan in douane-entrepot, een specifieke communautaire regeling van toepassing is, waardoor voor deze goederen maatregelen gelden die in beginsel aan de uitvoer van goederen zijn verbonden.

2. Onder „douane-entrepot” wordt verstaan elke door de douaneautoriteiten erkende, aan hun toezicht onderworpen plaats, waar goederen onder de vastgestelde voorwaarden kunnen worden opgeslagen.

3. De gevallen waarin de in lid 1 bedoelde goederen onder het stelsel van douane-entrepots kunnen worden geplaatst zonder in een douane-entrepot te worden opgeslagen, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 96

Het douane-entrepot kan:

- hetzij aan iedere persoon ter beschikking staan voor de opslag van goederen (publiek entrepot);
- hetzij gereserveerd zijn voor de opslag van goederen door de entreposeur (particulier entrepot).

Artikel 97

1. De vergunning voor het beheren van een douane-entrepot wordt afgegeven op verzoek van de persoon die dit entrepot wenst te beheren.

2. De vergunning wordt slechts verleend aan in de Gemeenschap gevestigde personen.

Artikel 98

De entreposeur is de persoon die gemachtigd is een douane-entrepot te beheren; hij dient ervoor te zorgen dat:

- a) goederen tijdens hun verblijf in douane-entrepot niet aan het douanetoezicht worden onttrokken;
- b) de verplichtingen welke voortvloeien uit de opslag van goederen die zich onder het stelsel van de douane-entrepots bevinden, worden nagekomen;
- c) aan de bijzondere voorwaarden die in de vergunning zijn vastgesteld, wordt voldaan.

Artikel 99

1. In afwijking van artikel 98 kan in de vergunning voor een publiek entrepot worden bepaald dat de in artikel 98, onder a) en b), bedoelde verplichtingen uitsluitend op de entrepositaris rusten.

2. De entrepositaris is steeds verantwoordelijk voor de nakoming van de uit de plaatsing van de goederen onder het stelsel van douane-entrepots voortvloeiende verplichtingen.

Artikel 100

De rechten en verplichtingen van de entreposeur kunnen met toestemming van de douaneautoriteiten aan een andere persoon worden overgedragen.

Artikel 101

Onverminderd artikel 87 en de waarborgen waarin in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid is voorzien, kunnen de douaneautoriteiten verlangen dat de entreposeur zekerheid stelt overeenkomstig de in artikel 98 bedoelde verplichtingen.

Artikel 102

De door de douaneautoriteiten aangewezen persoon dient, in de door deze autoriteit goedgekeurde vorm, van alle onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen een voorraadadministratie te voeren. Dit is niet van toepassing in het kader van het publieke entrepot in de in artikel 99 bedoelde gevallen.

Artikel 103

1. Indien zulks uit economisch oogpunt noodzakelijk is en mits daardoor aan het douane-toezicht geen afbreuk wordt gedaan, kunnen de douaneautoriteiten toestaan dat:

- a) andere communautaire goederen dan die bedoeld in artikel 95, lid 1, onder b), binnen de ruimten van het douane-entrepot worden opgeslagen;
- b) niet-communautaire goederen in het douane-entrepot in het raam van de regeling actieve veredeling onder de bij die regeling vastgestelde voorwaarden veredelingshandelingen ondergaan. De formaliteiten die in een douane-entrepot kunnen wegvallen, worden bepaald volgens de procedure van het Comité;
- c) niet-communautaire goederen in het douane-entrepot in het raam van de regeling behandeling onder douanetoezicht onder de bij die regeling vastgestelde voorwaarden behandelingen ondergaan. De formaliteiten die in een douane-entrepot kunnen wegvallen, worden bepaald volgens de procedure van het Comité.

2. In de in lid 1 bedoelde gevallen bevinden de goederen zich niet onder het stelsel van douane-entrepots.

3. De douaneautoriteiten kunnen eisen dat de in lid 1 bedoelde goederen in de bij artikel 102 voorgeschreven voorraadadministratie worden opgenomen.

Artikel 104

De onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen dienen bij de inslag ervan in het douane-entrepot in de bij artikel 102 voorgeschreven voorraadadministratie te worden opgenomen.

Artikel 105

1. Voor de opslag van goederen onder het stelsel van douane-entrepots geldt geen tijdsbeperking.

Niettemin kunnen de douaneautoriteiten, in uitzonderlijke gevallen, een termijn vaststellen voor het verstrijken waarvan de entrepositaris de goederen een nieuwe bestemming dient te geven.

2. Voor bepaalde in artikel 95, lid 1, onder b), bedoelde goederen die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, kunnen volgens de procedure van het Comité specifieke termijnen worden vastgesteld.

Artikel 106

1. De invoergoederen kunnen de gebruikelijke behandelingen ondergaan ter verzekering van de bewaring in goede staat, ter verbetering van de presentatie of handelskwaliteit of ter voorbereiding van de distributie of wederverkoop ervan.

Voor zover noodzakelijk voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening der markten kan een lijst worden opgesteld van de gevallen waarin deze behandelingen voor goederen die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, zijn verboden.

2. De communautaire goederen bedoeld in artikel 95, lid 1, onder b), die onder het stelsel van douane-entrepots worden geplaatst en die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, kunnen slechts de uitdrukkelijk voor deze goederen voorgeschreven behandelingen ondergaan.

3. Voor de in lid 1, eerste alinea, en lid 2 bedoelde behandelingen is de voorafgaande toestemming van de douaneautoriteiten vereist die de voorwaarden vaststellen waaronder zij kunnen plaatsvinden.

4. De in de leden 1 en 2 bedoelde lijsten van behandelingen worden opgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 107

Wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen, kunnen onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen tijdelijk uit het douane-entrepot

worden uitgeslagen. Voor deze uitslag is de voorafgaande toestemming vereist van de douaneautoriteiten, die de voorwaarden vaststellen, waaronder deze uitslag kan geschieden.

Gedurende het verblijf van de goederen buiten het douane-entrepot kunnen deze de in artikel 106 vermelde behandelingen ondergaan, onder dezelfde voorwaarden.

Artikel 108

De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat de onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste goederen van een douane-entrepot naar een ander worden overgebracht.

Artikel 109

1. Wanneer een douaneschuld ontstaat ten aanzien van invoergoederen en de douanewaarde van deze goederen op de werkelijk betaalde of te betalen prijs berust, welke prijs de kosten van opslag en bewaring van de goederen in goede staat gedurende het verblijf ervan in het douane-entrepot omvat, behoeven deze kosten niet in de douanewaarde te worden begrepen, op voorwaarde dat zij onderscheiden zijn van de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs.

2. Wanneer de in lid 1 bedoelde goederen gebruikelijke behandelingen in de zin van artikel 106 hebben ondergaan, wordt, op verzoek van de aangever, voor het bepalen van het bedrag van de rechten bij invoer uitgegaan van de soort, de douanewaarde en de hoeveelheid die in aanmerking zouden zijn genomen indien de goederen op het in artikel 211 bedoelde tijdstip niet aan de genoemde behandelingen waren onderworpen.

Artikel 110

De onder het stelsel van douane-entrepots geplaatste communautaire goederen, bedoeld in artikel 95, lid 1, onder b), die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, dienen te worden uitgevoerd of dienen een van de bestemmingen te krijgen die in de in dat artikel bedoelde specifieke communautaire regeling zijn vastgesteld.

D. Actieve veredeling

I. Algemeen

Artikel 111

1. Onverminderd artikel 112, kunnen in het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling actieve veredeling de volgende goederen één of meer veredelingshandelingen ondergaan:

a) niet-communautaire goederen die bestemd zijn om in de vorm van veredelingsprodukten uit het douanegebied van de Gemeenschap te worden weder-

uitgevoerd zonder dat deze goederen aan rechten bij invoer of aan handelspolitieke maatregelen zijn onderworpen (systeem inzake voorwaardelijke vrijstelling);

b) in het vrije verkeer gebrachte goederen, waarbij de voor deze goederen geldende rechten bij invoer worden terugbetaald of kwijtgescholden indien zij in de vorm van veredelingsprodukten uit het douanegebied van de Gemeenschap worden wederuitgevoerd (terugbetalingsstelsel).

2. Onder „veredelingshandelingen” worden verstaan:

a) de bewerking van goederen met inbegrip van het monteren, het assembleren en de aanpassing ervan aan andere goederen,

b) de verwerking van goederen,

c) de herstelling van goederen, met inbegrip van revisie en afstelling, alsmede

d) het gebruik van bepaalde, volgens de procedure van het Comité vastgestelde goederen die niet in de veredelingsprodukten zijn terug te vinden, maar die de vervaardiging van deze produkten mogelijk maken of vergemakkelijken, zelfs indien zij tijdens dit gebruik geheel of gedeeltelijk verdwijnen.

3. Onder „veredelingsprodukten” worden verstaan: alle produkten die het resultaat van veredelingshandelingen zijn.

Artikel 112

1. Wanneer is voldaan aan de voorwaarden van lid 2, staan de douaneautoriteiten, onverminderd lid 4, toe dat:

a) de veredelingsprodukten uit equivalente goederen worden verkregen;

b) de uit equivalente goederen verkregen veredelingsprodukten uit de Gemeenschap worden uitgevoerd alvorens de invoer van invoergoederen is geschied.

2. De equivalente goederen moeten de douanestatus bezitten van communautaire goederen en dezelfde kwaliteit en dezelfde kenmerken hebben als de invoergoederen. In bijzondere, volgens de procedure van het Comité vastgestelde gevallen, kan echter worden toegestaan dat de equivalente goederen zich in een verder gevorderd stadium van fabricage bevinden dan de invoergoederen.

3. Bij toepassing van lid 1 bevinden de invoergoederen zich in de douanesituatie van equivalente goederen en deze laatste in die van invoergoederen.

4. Maatregelen om de toepassing van lid 1 te verbieden of te beperken kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

5. Bij toepassing van lid 1, onder b), en wanneer de veredelingsprodukten, indien deze niet in het raam van een actieve veredelingstransactie waren uitgevoerd, aan rechten bij uitvoer onderworpen zouden zijn geweest,

dient de houder van de vergunning zekerheid te stellen om de betaling van deze rechten te waarborgen voor het geval dat de invoer van de invoergoederen niet binnen de gestelde termijn zou geschieden.

II. Verlening van de vergunning

Artikel 113

De vergunning voor actieve veredeling wordt verleend op verzoek van de persoon die veredelingshandelingen verricht of laat verrichten.

Artikel 114

De vergunning wordt slechts verleend:

- a) aan personen die in de Gemeenschap zijn gevestigd. Wanneer het echter gaat om invoer zonder commercieel karakter, kan de vergunning worden verleend aan personen die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd;
- b) wanneer, onverminderd het gebruik van de in artikel 111, lid 2, onder d), bedoelde goederen, de invoergoederen in de veredelingsprodukten kunnen worden herkend of, in het in artikel 112 bedoelde geval, wanneer kan worden nagegaan of aan de voor equivalente goederen vastgestelde voorwaarden is voldaan;
- c) in de gevallen waarin de regeling actieve veredeling tot het scheppen van de gunstigste voorwaarden voor de uitvoer van de veredelingsprodukten kan bijdragen, voor zover de wezenlijke belangen van de communautaire producenten niet worden geschaad (economische voorwaarden).

III. Werking van de regeling

Artikel 115

1. De douaneautoriteiten stellen de termijn vast waarbinnen de veredelingsprodukten een nieuwe toegelaten douanebestemming moeten hebben gekregen. Bij de vaststelling van deze termijn wordt rekening gehouden met de tijd die nodig is voor het verrichten van de veredelingshandelingen en de afzet van de veredelingsprodukten.

2. De termijn gaat in op de datum waarop de niet-communautaire goederen onder de regeling actieve veredeling zijn geplaatst. De douaneautoriteiten kunnen deze termijnen verlengen op met redenen omkleed verzoek van de vergunninghouder.

Ter vereenvoudiging kan worden besloten dat termijnen die ingaan in de loop van een kalendermaand of kwartaal, op de laatste dag van een latere kalendermaand of een later kwartaal verstrijken.

3. In geval van toepassing van artikel 112, lid 1, onder b), stellen de douaneautoriteiten de termijn vast waarbinnen de niet-communautaire goederen voor de regeling moeten worden aangegeven. Deze termijn gaat in op de datum van aanvaarding van de aangifte ten uit-

voer van de uit de betrokken equivalente goederen verkregen veredelingsprodukten.

4. Volgens de procedure van het Comité kunnen voor bepaalde veredelingshandelingen of voor bepaalde invoergoederen specifieke termijnen worden vastgesteld.

Artikel 116

1. De douaneautoriteiten stellen het opbrengstpercentage van de veredelingshandeling vast of, in voorkomend geval, de wijze waarop dit opbrengstpercentage wordt vastgesteld. Onder „opbrengstpercentage” wordt verstaan de hoeveelheid of het percentage bij de veredeling van een bepaalde hoeveelheid invoergoederen verkregen veredelingsprodukten. Dit percentage wordt vastgesteld met inachtneming van de werkelijke omstandigheden waaronder de veredelingshandeling geschiedt of zal geschieden.

2. Wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen en met name wanneer het van oudsher onder duidelijk omschreven technische voorwaarden verloopende veredelingshandelingen betreft, die betrekking hebben op goederen met vrijwel constante eigenschappen en waardoor veredelingsprodukten van constante kwaliteit worden verkregen, kunnen op grond van vooraf vastgestelde feitelijke gegevens volgens de procedure van het Comité forfaitaire opbrengstpercentages worden vastgesteld.

Artikel 117

1. De goederen in ongewijzigde staat of de veredelingsprodukten moeten wederuitgevoerd worden. Zij mogen echter in het vrije verkeer worden gebracht, onder de regeling behandeling onder douanetoezicht worden geplaatst, worden vernietigd of afgestaan met toestemming van de douaneautoriteiten die een dergelijke toestemming verlenen wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen.

2. Lid 1 is eveneens van toepassing wanneer de veredelingsprodukten één van de in dat lid bedoelde douanebestemmingen moeten krijgen na onder het stelsel van douane-entrepots, de regeling tijdelijke invoer, een regeling voor douanevervoer of in een vrije zone of een vrij entrepot te zijn geplaatst.

3. De gevallen waarin en de voorwaarden waaronder de goederen in ongewijzigde staat of veredelingsprodukten waarvoor een vergunning tot in het vrije verkeer brengen is afgegeven, worden geacht in het vrije verkeer te zijn gebracht, kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 118

Onverminderd artikel 119 wordt, wanneer ten aanzien van veredelingsprodukten een douaneschuld ontstaat, het bedrag van deze schuld vastgesteld aan de hand van de heffingsgrondslagen die voor de invoergoederen

die in de genoemde veredelingsprodukten zijn verwerkt, op het in artikel 211 bedoelde tijdstip gelden.

Artikel 119

In afwijking van artikel 118 worden de veredelingsprodukten:

- a) aan de voor dergelijke produkten geldende rechten bij invoer onderworpen indien:
 - zij in het verkeer worden gebracht en op de volgens de procedure van het Comité vastgestelde lijst voorkomen en voor zover zij proportioneel overeenstemmen met het uitgevoerde gedeelte van de niet op die lijst vermelde veredelingsprodukten. De vergunninghouder mag evenwel verlangen dat die produkten overeenkomstig de voorwaarden van artikel 118 worden belast;
 - zij aan in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ingestelde heffingen zijn onderworpen en de volgens de procedure van het Comité vastgestelde bepalingen daarin voorzien;
- b) aan de rechten bij invoer onderworpen die zijn vastgesteld volgens de voorschriften die in het raam van de betrokken douaneregeling dan wel voor de vrije zones of de vrije entrepots gelden, wanneer zij onder een regeling inzake voorwaardelijke vrijstelling dan wel in een vrije zone of een vrij entrepot zijn geplaatst.

Niettemin:

 - kan de belanghebbende om de heffing overeenkomstig artikel 118 verzoeken;
 - dient in de gevallen waarin de veredelingsprodukten een van de hierboven bedoelde douanebestemmingen, niet zijnde de behandeling onder douanetoezicht, hebben gekregen, het bedrag aan rechten bij invoer ten minste gelijk te zijn aan het overeenkomstig artikel 118 vastgestelde bedrag;
- c) eventueel onderworpen aan de heffingsregels welke zijn vastgesteld in het kader van de regeling behandeling onder douanetoezicht indien de invoergoederen onder deze regeling hadden kunnen worden geplaatst.

IV. Buiten het douanegebied van de Gemeenschap te verrichten veredelingshandelingen

Artikel 120

1. De veredelingsprodukten of de goederen in ongewijzigde staat kunnen met het oog op aanvullende veredelingshandelingen buiten het douanegebied van de Gemeenschap, geheel of gedeeltelijk, tijdelijk worden uitgevoerd, mits de douaneautoriteiten daartoe overeenkomstig de bij de regeling passieve veredeling voorgeschreven voorwaarden een vergunning verlenen.

2. Wanneer ten aanzien van de wederingevoerde produkten een douaneschuld ontstaat, worden de volgende rechten geheven:

- a) over de veredelingsprodukten of de goederen in ongewijzigde staat als bedoeld in lid 1, de rechten bij invoer berekend overeenkomstig de artikelen 118 en 119;
- b) over de produkten die, na buiten het douanegebied van de Gemeenschap te zijn veredeld, worden wederingevoerd, de rechten bij invoer waarvan het bedrag wordt berekend overeenkomstig de bepalingen van de regeling passieve veredeling, en wel onder dezelfde voorwaarden als die welke zouden gelden wanneer de in het raam van de genoemde regeling uitgevoerde produkten vóór de uitvoer in het vrije verkeer zouden zijn gebracht.

V. Bijzondere bepalingen met betrekking tot het terugbetalingssysteem

Artikel 121

Het terugbetalingssysteem kan voor alle goederen worden toegepast, met uitzondering van die welke op het tijdstip van aanvaarding van de aangifte tot het brengen in het vrije verkeer:

- aan kwantitatieve invoerbepalingen zijn onderworpen;
- in het kader van een contingent voor een preferentiële tariefmaatregel of voor een autonome schorsingsmaatregel in de zin van artikel 20, lid 3, onder d) tot en met f), in aanmerking kunnen komen;
- aan een landbouwheffing zijn onderworpen of aan een andere heffing bij invoer in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of van de specifieke regelingen die op sommige, door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn.

Bovendien kan het terugbetalingssysteem slechts worden toegepast indien op het tijdstip waarop de aangifte tot in het vrije verkeer brengen van de invoergoederen is aanvaard, voor de veredelingsprodukten geen uitvoerrestitutie is vastgesteld.

Gebruikmaking van het terugbetalingssysteem kan slechts worden toegestaan indien op het tijdstip van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer van de veredelingsprodukten:

- de invoergoederen niet aan een van de heffingen bedoeld in de eerste alinea, derde streepje, zijn onderworpen;
- voor de veredelingsprodukten geen uitvoerrestitutie is vastgesteld.

Artikel 122

1. In de aangifte tot het brengen in het vrije verkeer moet worden vermeld dat van het terugbetalingssys-

teem gebruik wordt gemaakt en moet naar de vergunning worden verwezen.

2. Op verzoek van de douaneautoriteiten moet vergunning bij de aangifte voor het vrije verkeer worden gevoegd.

Artikel 123

In het kader van het terugbetalingssysteem zijn artikel 112, lid 1, onder b), en leden 3 en 5, artikel 115, lid 3, de artikelen 117 en 118, artikel 119, lid 1, onder a), tweede streepje, en onder c), alsmede artikel 126 niet van toepassing.

Artikel 124

Tijdelijke uitvoer van veredelingsprodukten overeenkomstig artikel 120, lid 1, wordt niet als uitvoer in de zin van artikel 125 beschouwd, behalve wanneer deze produkten niet binnen de gestelde termijn in de Gemeenschap worden wederingevoerd.

Artikel 125

1. De vergunninghouder kan om terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer verzoeken indien hij, naar genoegen van de douaneautoriteiten, aantoonst dat veredelingsprodukten die zijn verkregen uit invoergoederen die met toepassing van het terugbetalingssysteem in het vrije verkeer zijn gebracht:

- hetzij onder douanetoezicht uit het douanegebied van de Gemeenschap zijn uitgevoerd,
- hetzij, met het oog op de latere uitvoer ervan, onder de regeling douanevervoer, het stelsel van douane-entrepots, de regeling tijdelijke invoer, de regeling actieve veredeling - systeem inzake voorwaardelijke vrijstelling dan wel in een vrije zone of een vrij entrepot zijn geplaatst,

mits, voor het overige, aan alle voorwaarden die aan het gebruik van de regeling zijn verbonden is voldaan.

2. Ten einde een van de in lid 1 bedoelde douanebestemmingen te krijgen, worden de veredelingsprodukten als niet-communautair beschouwd.

3. De termijn waarbinnen het verzoek om terugbetaling moet worden ingediend, wordt vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

4. Veredelingsprodukten die overeenkomstig lid 1 onder een douaneregeling of in een vrije zone zijn geplaatst, mogen slechts met toestemming van de douaneautoriteiten in het vrije verkeer worden gebracht. De douaneautoriteiten verlenen deze toe-

stemming wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen.

In dit geval, en onverminderd artikel 119, onder b), wordt het terugbetaalde of kwijtgescholden bedrag van de rechten bij invoer geacht het bedrag van de douane-schuld te vormen.

5. Voor de vaststelling van het bedrag aan terug te betalen of kwijt te schelden rechten bij invoer is artikel 119, onder a), eerste streepje, van overeenkomstige toepassing.

VI. Overige bepalingen

Artikel 126

Onverminderd de in het raam van de betrokken specifieke regelingen vastgestelde bepalingen kunnen niet-communautaire goederen met gebruikmaking van het systeem inzake voorwaardelijke vrijstelling onder de regeling actieve veredeling worden geplaatst, met het doel de veredelingsprodukten vrij te stellen van de rechten bij uitvoer die op uit communautaire in plaats van uit invoergoederen verkregen identieke produkten zouden worden geheven.

E. Behandeling onder douanetoezicht

Artikel 127

De regeling behandeling onder douanetoezicht maakt het mogelijk niet-communautaire goederen in het douanegebied van de Gemeenschap een behandeling te doen ondergaan die de soort of de staat ervan wijzigt, zonder dat zij aan rechten bij invoer of aan handelspolitieke maatregelen worden onderworpen, en de produkten die van deze behandeling het resultaat zijn (behandelde produkten), tegen de daarvoor geldende rechten bij invoer in het vrije verkeer te brengen.

Artikel 128

De lijst van de gevallen waarin de regeling behandeling onder douanetoezicht kan worden gebruikt, wordt vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 129

De vergunning tot behandeling onder douanetoezicht wordt afgegeven op verzoek van de persoon die de behandeling verricht of voor diens rekening laat verrichten.

Artikel 130

De vergunning wordt slechts verleend:

- a) aan in de Gemeenschap gevestigde personen;
- b) indien het mogelijk is in de behandelde produkten de invoergoederen te identificeren;

- c) indien de goederen na behandeling niet meer op economisch verantwoorde wijze kunnen worden teruggebracht tot de soort waartoe zij behoorden of tot de staat waarin zij zich bevonden toen zij onder de regeling werden geplaatst;
- d) indien gebruikmaking van de regelingen niet ertoe kan leiden dat de gevolgen van de regels inzake de oorsprong en van die van de kwantitatieve beperkingen welke op de ingevoerde goederen van toepassing zijn, worden ontdoken;
- e) indien de regeling ertoe kan bijdragen dat het ontstaan of de instandhouding van activiteiten in verband met de behandeling van goederen in de Gemeenschap wordt bevorderd, zonder dat aan de wezenlijke belangen van communautaire producenten van soortgelijke goederen afbreuk wordt gedaan (economische voorwaarden).

Artikel 131

De douaneautoriteiten kunnen de vergunninghouder toestaan de behandeling voor zijn eigen rekening door derde personen te laten verrichten.

Artikel 132

De artikelen 115 en 116 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 133

Wanneer een douaneschuld ontstaat ten aanzien van produkten die zich in een tussenstadium van behandeling bevinden ten opzichte van het in de vergunning vastgestelde stadium, wordt het bedrag van deze schuld vastgesteld op grond van de heffingsgrondslagen die voor goederen in ongewijzigde staat op het in artikel 211 bedoelde tijdstip gelden.

Artikel 134

1. Indien de goederen in ongewijzigde staat, op het ogenblik van het in het vrije verkeer brengen, aan de voorwaarden voldeden om voor een preferentiële tariefbehandeling in aanmerking te komen, en dezelfde preferentiële tariefbehandeling van toepassing is op produkten welke identiek zijn met de in het vrije verkeer gebrachte behandelde produkten, worden de rechten bij invoer waaraan de behandelde produkten zijn onderworpen, berekend door het recht toe te passen dat in het kader van deze behandeling geldt.

2. Indien de in lid 1 bedoelde preferentiële tariefbehandeling voor de invoergoederen in het raam van tariefcontingenten of tariefplafonds is voorgeschreven, wordt de hoeveelheid invoergoederen die daadwerkelijk bij de fabricage van de in het vrije verkeer gebrachte be- of verwerkte produkten wordt gebruikt, afgeboekt op de op het ogenblik van aanvaarding van

de aangifte voor het vrije verkeer geldende tariefcontingenten of tariefplafonds en wordt niet overgegaan tot afboeking op de contingenten of tariefplafonds die zijn geopend voor produkten die identiek zijn met de be- of verwerkte produkten.

F. Tijdelijke invoer

Artikel 135

De regeling tijdelijke invoer maakt het mogelijk om in het douanegebied van de Gemeenschap met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer en zonder dat zij aan handelspolitieke maatregelen worden onderworpen, niet-communautaire goederen te gebruiken die zijn bestemd om in ongewijzigde staat te worden wederuitgevoerd.

Artikel 136

De vergunning tot tijdelijke invoer wordt door de bevoegde autoriteiten afgegeven op verzoek van de persoon die de genoemde goederen onder zijn verantwoordelijkheid gebruikt of laat gebruiken.

Artikel 137

De douaneautoriteiten weigeren de regeling tijdelijke invoer toe te kennen wanneer zij het onmogelijk achten de identificatie van de invoergoederen te waarborgen.

De douaneautoriteiten kunnen evenwel gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer toestaan zonder de identificatie van de goederen te waarborgen wanneer zij van mening zijn dat, gezien de aard van de goederen of de aard van de te verrichten bewerkingen, het ontbreken van identificatiemaatregelen niet tot misbruik van de regeling kan leiden.

Artikel 138

1. De douaneautoriteiten stellen de termijn vast waarbinnen de invoergoederen een nieuwe toegelaten douanebestemming moeten hebben gekregen. Deze termijn wordt vastgesteld rekening houdend met de duur van het toegestane gebruik.

2. Onverminderd de overeenkomstig artikel 139 vastgestelde bijzondere termijnen kunnen de goederen zich ten hoogste 24 maanden onder de regeling tijdelijke invoer bevinden.

3. Niettemin kunnen de douaneautoriteiten, wanneer uitzonderlijke omstandigheden zulks rechtvaardigen, op aanvraag van de betrokkene en onder de vastgestelde voorwaarden, de in lid 1 genoemde termijn voor het toegestane gebruik binnen redelijke grenzen verlengen.

Artikel 139

De gevallen waarin en de bijzondere voorwaarden waaronder van de regeling tijdelijke invoer met volle-

dige vrijstelling van de rechten bij invoer gebruik kan worden gemaakt, worden vastgesteld door de Raad die, op voorstel van de Commissie, met een gekwalificeerde meerderheid besluit.

Artikel 140

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer wordt toegestaan voor goederen die eigendom blijven van een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon doch die niet in de door de Raad overeenkomstig artikel 139 goedgekeurde bepalingen zijn genoemd of daarin wel zijn genoemd, doch niet voldoen aan alle voorwaarden die in die bepalingen voor het verlenen van toestemming tot tijdelijke invoer met volledige vrijstelling zijn gesteld.

2. De lijst van goederen welke van de mogelijkheid tot tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer zijn uitgesloten, wordt vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 141

1. Het bedrag van de rechten bij invoer die ten aanzien van goederen die onder de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer zijn geplaatst, opeisbaar zijn, wordt per maand of gedeelte van een maand dat de goederen zich onder de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling hebben bevonden, vastgesteld op 3% van het bedrag van de rechten die op de genoemde goederen zouden zijn geheven indien deze op de datum waarop zij onder de regeling tijdelijke invoer werden geplaatst, in het vrije verkeer zouden zijn gebracht.

2. Het bedrag van de te heffen rechten bij invoer mag niet hoger zijn dan hetgeen zou zijn geheven indien de betrokken goederen op de datum waarop zij onder de regeling tijdelijke invoer werden geplaatst, in het vrije verkeer zouden zijn gebracht.

3. Overdracht van de rechten en verplichtingen welke overeenkomstig artikel 89 uit de regeling tijdelijke invoer voortvloeien, houdt niet in dat dezelfde vrijstellingsregeling moet worden toegepast voor elk van de in aanmerking te nemen perioden tijdens welke de regeling wordt gebruikt.

4. Wanneer ten aanzien van twee subjecten van de regeling tijdelijke invoer in de loop van een zelfde maand de in lid 3 bedoelde overdracht met toepassing van het systeem van gedeeltelijke vrijstelling geschiedt, is de eerste van beiden schuldenaar van het voor die maand verschuldigde bedrag aan rechten bij invoer.

Artikel 142

1. Behoudens andersluidende bepalingen mogen de invoergoederen slechts met vergunning van de douaneautoriteiten in het vrije verkeer worden gebracht, onder de regeling behandeling onder douanetoezicht worden geplaatst of worden vernietigd of afgestaan.

2. Lid 1 is eveneens van toepassing wanneer deze goederen één van de in dat lid bedoelde douanebestemmingen dienen te krijgen na onder het stelsel van douane-entrepots, onder de regeling douanevervoer of in een vrije zone of een vrij entrepot te zijn geplaatst.

Artikel 143

Wanneer om een andere reden dan de plaatsing onder de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer, voor onder die regeling geplaatste goederen een douaneschuld ontstaat, is het bedrag van die schuld gelijk aan het verschil tussen het met toepassing van artikel 211 vastgestelde bedrag aan rechten en het met toepassing van artikel 141 verschuldigde bedrag.

G. Passieve veredeling

I. Algemeen

Artikel 144

1. De regeling passieve veredeling maakt het mogelijk, onverminderd de specifieke bepalingen van toepassing op het in de artikelen 153 tot en met 159 geregelde systeem uitwisselingsverkeer en onverminderd artikel 120, communautaire goederen tijdelijk uit het douanegebied van de Gemeenschap uit te voeren ten einde deze aan veredelingshandelingen te onderwerpen en de uit die handelingen voortkomende produkten (veredelingsprodukten) met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van rechten bij invoer in het douanegebied van de Gemeenschap in het vrije verkeer te brengen.

2. Als veredelingshandelingen in de zin van de genoemde regeling worden beschouwd de in artikel 111, lid 2, onder a), b) en c), bedoelde handelingen.

Artikel 145

1. Communautaire goederen

- waarvan de uitvoer een terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer tot gevolg heeft,
- die, voorafgaand aan de uitvoer ervan, wegens de aard ervan of het gebruik voor bijzondere doeleinden met totale vrijstelling van de rechten bij invoer in het vrije verkeer werden gebracht, zolang de voorwaarden voor de toekenning van deze vrijstelling van toepassing blijven,
- waarvan de uitvoer aanleiding geeft tot de toekenning van restituties bij uitvoer, of waarvoor wegens de uitvoer ervan in het raam van het gemeenschap-

pelijk landbouwbeleid een ander financieel voordeel dan genoemde restituties wordt toegekend,

kunnen niet onder de regeling passieve veredeling worden geplaatst.

2. Niettemin kunnen afwijkingen van lid 1, tweede streepje, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

3. De onder de regeling passieve veredeling geplaatste goederen worden „tijdelijk uitgevoerde goederen” genoemd.

II. Verlening van de vergunning

Artikel 146

1. De vergunning voor passieve veredeling wordt verleend op verzoek van de persoon die de veredelingshandelingen laat verrichten.

2. In afwijking van lid 1 kan voor goederen van oorsprong uit de Gemeenschap gebruikmaking van de regeling passieve veredeling aan een andere persoon worden toegestaan, indien de veredelingshandeling bestaat uit de opneming van deze goederen in buiten de Gemeenschap verkregen goederen die als veredelingsprodukten zijn ingevoerd, voor zover het gebruik van de regeling bijdraagt tot bevordering van de verkoop voor uitvoer van deze goederen zonder dat de wezenlijke belangen van de communautaire producenten van goederen die met de ingevoerde veredelingsprodukten identiek of vergelijkbaar zijn, worden geschaad.

De gevallen waarin en de voorwaarden waaronder lid 1 van toepassing is, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 147

De vergunning wordt slechts verleend:

- a) aan in de Gemeenschap gevestigde personen;
- b) wanneer wordt aangenomen dat zal kunnen worden vastgesteld dat de veredelingsprodukten het resultaat zijn van de behandeling van de tijdelijk uitgevoerde goederen.

De gevallen waarin en de voorwaarden waaronder afwijkingen van het onderhavige punt van toepassing kunnen zijn, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité;

- c) voor zover het verlenen van toestemming tot gebruikmaking van de regeling passieve veredeling niet ertoe leidt dat de wezenlijke belangen van de veredelaars in de Gemeenschap ernstig worden geschaad (economische voorwaarden).

III. Werking van de regeling

Artikel 148

1. De douaneautoriteiten stellen de termijn vast waarbinnen de veredelingsprodukten in het douanegebied van de Gemeenschap moeten worden wederingevoerd.

Zij kunnen deze termijn verlengen op met redenen omkleed verzoek van de vergunninghouder.

2. De douaneautoriteiten bepalen hetzij het opbrengstpercentage van de veredelingshandeling, hetzij, in voorkomend geval, de wijze waarop dit percentage wordt bepaald. Onder opbrengstpercentage wordt verstaan de hoeveelheid of het percentage veredelingsprodukten verkregen bij de veredeling van een bepaalde hoeveelheid tijdelijk uitgevoerde goederen.

Artikel 149

De gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer als bedoeld in artikel 150, lid 1, wordt slechts toegestaan wanneer de veredelingsprodukten voor het vrije verkeer worden aangegeven op naam of voor rekening van:

- a) hetzij de vergunninghouder,
- b) hetzij iedere andere in de Gemeenschap gevestigde persoon, op voorwaarde dat deze van de vergunninghouder toestemming heeft verkregen.

Artikel 150

1. De gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer krachtens artikel 144 bestaat erin dat op het bedrag van de rechten bij invoer die op in het vrije verkeer gebrachte veredelingsprodukten van toepassing zijn, in mindering wordt gebracht het bedrag van de rechten bij invoer die op dezelfde datum op de tijdelijk uitgevoerde goederen van toepassing zouden zijn, indien deze goederen uit het land waar de veredelingshandeling of de laatste veredelingshandeling is geschied, in het douanegebied van de Gemeenschap zouden worden ingevoerd.

2. Het krachtens lid 1 in mindering te brengen bedrag wordt berekend aan de hand van de hoeveelheid en de soort van de betrokken goederen op de datum van aanvaarding van de aangifte tot plaatsing onder de regeling passieve veredeling en op grondslag van de andere, op de datum van aanvaarding van de aangifte tot het brengen in het vrije verkeer van de veredelingsprodukten, van toepassing zijnde heffingselementen.

De waarde van de tijdelijk uitgevoerde goederen is die welke voor deze goederen bij het bepalen van de douanewaarde van de veredelingsprodukten overeenkomstig artikel 32, lid 1, letter b), onder i), in aanmerking wordt genomen of, indien de waarde niet op deze wijze kan worden bepaald, het verschil tussen de douanewaarde van de veredelingsprodukten en de met redelijke middelen vastgestelde kosten van veredeling.

Niettemin:

- worden bepaalde, volgens de procedure van het Comité vastgestelde heffingen voor de berekening van het in mindering te brengen bedrag niet in aanmerking genomen;
- is, wanneer de tijdelijk uitgevoerde goederen, voortgaand aan de plaatsing ervan onder de regeling

passieve veredeling, met toepassing van een verlaagd recht in het vrije verkeer zijn gebracht, wegens het gebruik ervan voor bijzondere doeleinden en voor zolang de voorwaarden voor de toekenning van dit verlaagd recht gelden, het in mindering te brengen bedrag gelijk aan het daadwerkelijk bij het in het vrije verkeer brengen geïnde bedrag van de rechten bij invoer.

3. Indien voor de tijdelijk uitgevoerde goederen bij het in het vrije verkeer brengen een verlaagd recht of een nulrecht zou gelden wegens een bijzondere bestemming, wordt dit recht in aanmerking genomen voor zover deze goederen in het land waar de veredelingshandeling of de laatste veredelingshandeling is geschied, dezelfde veredelingshandelingen hebben ondergaan als voor een dergelijke bestemming zijn voorzien.

4. Wanneer voor de veredelingsprodukten een preferentiële tariefmaatregel geldt in de zin van artikel 20, lid 3, onder d) of e), en wanneer deze maatregel van toepassing is op goederen die onder dezelfde tariefindeling als de tijdelijk uitgevoerde goederen vallen, zijn de rechten bij invoer die voor de berekening van het krachtens lid 1 in mindering te brengen bedrag in aanmerking moeten worden genomen, gelijk aan die welke van toepassing zouden zijn indien de tijdelijk uitgevoerde goederen zouden voldoen aan de voorwaarden krachtens welke deze preferentiële tariefmaatregel kan worden toegepast.

5. Dit artikel doet geen afbreuk aan de toepassing van de bepalingen die zijn of kunnen worden vastgesteld in het raam van het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en derde landen waarbij voor bepaalde veredelingsprodukten vrijstelling van de rechten bij invoer wordt verleend.

Artikel 151

1. Indien de veredelingshandeling bestaat in de herstelling van de tijdelijk uitgevoerde goederen, geschiedt het in het vrije verkeer brengen van deze goederen met volledige vrijstelling van de rechten bij invoer indien ten genoegen van de douaneautoriteiten wordt vastgesteld dat de herstelling hetzij op grond van een contractuele of wettelijke garantieverplichting, hetzij wegens een fabricagefout om niet werd verricht.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer op het tijdstip waarop de betrokken goederen voor het eerst in het vrije verkeer werden gebracht, met de gebreken die zij vertonen, rekening is gehouden.

Artikel 152

Indien de veredelingshandeling bestaat in het herstellen van de tijdelijk uitgevoerde goederen en deze herstelling tegen betaling wordt verricht, houdt de in artikel 144 bedoelde gedeeltelijke vrijstelling van rechten

bij invoer in dat het bedrag van de van toepassing zijnde rechten wordt bepaald op grond van de heffingselementen die op de veredelingsprodukten op de datum van aanvaarding van de aangifte tot het in het vrije verkeer brengen van genoemde produkten van toepassing zijn, waarbij als douanewaarde een bedrag in aanmerking wordt genomen dat gelijk is aan de herstellingskosten, mits genoemde kosten de enige prestatie van de vergunninghouder vormen en zij niet door de verbondenheid tussen hem en degene die de veredelingshandeling heeft verricht, zijn beïnvloed.

IV. Uitwisselingsverkeer

Artikel 153

1. Onder de in de onderhavige onderafdeling vastgestelde voorwaarden, die als aanvulling op de voorgaande bepalingen gelden, staat het systeem uitwisselingsverkeer toe dat een ingevoerd goed, hierna genoemd „vervangend produkt”, in de plaats van een veredelingsprodukt treedt.

2. De douaneautoriteiten staan gebruikmaking van het systeem uitwisselingsverkeer toe, indien de veredelingshandeling bestaat in de herstelling van andere communautaire goederen dan die welke vallen onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid of onder specifieke regelingen die op bepaalde, door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn.

3. De douaneautoriteiten staan toe dat de vervangende produkten onder de door hen vastgestelde voorwaarden worden ingevoerd voordat de tijdelijk uit te voeren goederen worden uitgevoerd (voorafgaande invoer).

Bij de voorafgaande invoer van een vervangend produkt dient voor het bedrag van de rechten bij invoer zekerheid te worden gesteld.

Artikel 154

1. De vervangende produkten moeten van dezelfde kwaliteit zijn en dezelfde kenmerken bezitten als de tijdelijk uitgevoerde goederen indien deze laatste de beoogde herstelling hadden ondergaan.

2. Indien de tijdelijk uitgevoerde goederen voorafgaand aan de uitvoer zijn gebruikt, moeten de vervangende produkten eveneens zijn gebruikt en mogen het geen nieuwe produkten zijn.

De douaneautoriteiten kunnen echter afwijkingen van deze regel toestaan indien het vervangende produkt hetzij op grond van contractuele of wettelijke garantieverplichtingen, hetzij wegens een fabricagefout om niet is geleverd.

Artikel 155

Uitwisselingsverkeer wordt slechts toegestaan wanneer het mogelijk is na te gaan of aan de voorwaarden van artikel 154 is voldaan.

Artikel 156

Onverminderd artikel 159 zijn de bepalingen die van toepassing zijn op veredelingsprodukten, eveneens op vervangende produkten van toepassing.

Artikel 157

1. In geval van voorafgaande invoer dient de uitvoer van de uitvoergoederen binnen een termijn van twee maanden te geschieden, te rekenen vanaf de datum waarop de douaneautoriteiten de aangifte tot het in het vrije verkeer brengen van de vervangende produkten hebben aanvaard.

2. Wanneer uitzonderlijke omstandigheden zulks rechtvaardigen, kunnen de douaneautoriteiten, op aanvraag van de betrokkene, die in lid 1 genoemde termijn binnen redelijke grenzen verlengen.

Artikel 158

In geval van voorafgaande invoer en wanneer artikel 150 van toepassing is, wordt het in mindering te brengen bedrag vastgesteld aan de hand van de heffingselementen die op de tijdelijk uitgevoerde goederen op de datum van aanvaarding van de aangifte tot plaatsing van deze goederen onder de regeling van toepassing zijn.

Artikel 159

Artikel 146, lid 2, en artikel 147, onder b), zijn niet van toepassing in het raam van het uitwisselingsverkeer.

V. Overige bepalingen

Artikel 160

De in het raam van de regeling passieve veredeling vastgestelde procedures zijn eveneens van toepassing voor de tenuitvoerlegging van de niet-tarifaire maatregelen van de gemeenschappelijke handelspolitiek.

Afdeling 4

Uitvoer

Artikel 161

1. De regeling uitvoer maakt het mogelijk dat communautaire goederen het douanegebied van de Gemeenschap verlaten.

Bij de uitvoer zijn de rechten bij uitvoer, de handelspolitieke maatregelen en de andere, voor het verlaten van genoemd gebied vastgestelde formaliteiten van toepassing.

2. Met uitvoer wordt gelijkgesteld, de levering van goederen aan:

a) personen uit derde landen die in aanmerking komen voor vrijstellingen welke voortvloeien uit de

toepassing van hetzij het Verdrag van Wenen van 18 april 1961 inzake diplomatiek verkeer, hetzij het Verdrag van Wenen van 24 april 1963 inzake consulaire betrekkingen of andere consulaire verdragen, hetzij het Verdrag van New York van 16 december 1969 inzake bijzondere missies;

b) op het grondgebied van een Lid-Staat gelegde strijdkrachten van derde landen die in aanmerking komen voor vrijstellingen uit hoofde van internationale overeenkomsten.

3. Onverminderd de bepalingen die gelden voor door reizigers uitgevoerde goederen en voor goederen die onder de regeling passieve veredeling of onder de regeling voor intern douanevervoer overeenkomstig artikel 163 zijn geplaatst, dienen alle voor uitvoer bestemde communautaire goederen onder de regeling uitvoer te worden geplaatst.

4. De gevallen waarin en de voorwaarden waaronder goederen die het douanegebied van de Gemeenschap verlaten niet als uitgevoerd worden beschouwd of niet ten uitvoer dienen te worden aangegeven, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

5. Geëist kan worden dat de aangifte ten uitvoer wordt ingediend bij het douanekantoor dat bevoegd is voor het toezicht op de plaats waar de exporteur is gevestigd of waar de goederen voor het uitvoertransport worden verpakt of geladen.

De betreffende gevallen en voorwaarden worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 162

Vrijgave voor uitvoer wordt verleend op voorwaarde dat de betrokken goederen het douanegebied van de Gemeenschap verlaten in de staat waarin zij zich bevonden op het tijdstip van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer.

Afdeling 5

Intern douanevervoer

Artikel 163

1. De regeling intern douanevervoer maakt het mogelijk dat communautaire goederen, andere dan die bedoeld in artikel 90, lid 1, onder b), die van een plaats in de Gemeenschap naar een andere plaats in de Gemeenschap worden vervoerd, zich tijdelijk, gedurende de door de douaneautoriteiten voor het douanevervoer vastgestelde termijn, buiten het douanegebied van de Gemeenschap bevinden en onder hun douanestatus van communautaire goederen worden wederingevoerd, op voorwaarde dat het vervoer buiten het genoemde douanegebied is geschied onder geleide van één enkel, in het douanegebied van de Gemeenschap opgesteld transportbescheid.

2. Het in lid 1 bedoelde vervoer kan geschieden:
- met toepassing van de regeling communautair douanevervoer - interne procedure;
 - onder geleide van een carnet TIR (TIR-Overeenkomst);
 - onder geleide van een carnet ATA (ATA-Overeenkomst);
 - door middel van postzendingen (met inbegrip van postcolli).
3. In het in lid 2, onder a), bedoelde geval:
- zijn de artikelen 93 en 94 van overeenkomstige toepassing,
 - kunnen, indien nodig, bijzondere voorwaarden worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité ten einde met internationale overeenkomsten rekening te houden.
4. In de in lid 2, onder b) en c), bedoelde gevallen kunnen de onder de regeling geplaatste goederen onder hun douanestatus van communautaire goederen worden wederingevoerd wanneer deze status wordt vastgesteld in de vorm bedoeld bij de volgens de procedure van het Comité vastgestelde bepalingen.

HOOFDSTUK 3

DE OVERIGE DOUANEBESTEMMINGEN

Afdeling I

Vrije zones en vrije entrepots

A. Algemeen

Artikel 164

Vrije zones of vrije entrepots zijn delen van het douanegebied van de Gemeenschap of zich in dit gebied bevindende ruimten die van de rest van dit gebied zijn afgescheiden en waarin:

- niet-communautaire goederen noch aan rechten bij invoer noch aan handelspolitieke maatregelen zijn onderworpen;
- communautaire goederen, voor zover een specifieke communautaire regeling daarin voorziet, wegens de plaatsing van die goederen in een vrije zone of in een vrij entrepot, in aanmerking komen voor maatregelen die in beginsel aan de uitvoer van de goederen zijn verbonden.

Artikel 165

- De Lid-Staten kunnen in bepaalde delen van het douanegebied van de Gemeenschap vrije zones instellen of de oprichting van vrije entrepots toestaan.
- De Lid-Staten bepalen van elke zone de geografische grenzen. De plaatsen die bestemd zijn om als vrij entrepot te worden gebruikt, dienen door de Lid-Staten te worden goedgekeurd.

3. De vrije zones en vrije entrepots zijn afgescheiden van de rest van het douanegebied van de Gemeenschap. Hun in- en uitgangen worden vastgesteld.

4. Voor de oprichting van gebouwen in een vrije zone is de voorafgaande toestemming van de douaneautoriteiten vereist.

Artikel 166

1. De grenzen en de in- en uitgangen van de vrije zones en de vrije entrepots staan onder toezicht van de douanediensten.

2. Personen en vervoermiddelen die een vrije zone of een vrij entrepot binnenkomen of verlaten, kunnen aan douanecontrole worden onderworpen.

3. Personen die niet alle voor de naleving van het bepaalde in deze afdeling noodzakelijke waarborgen bieden, kan de toegang tot een vrije zone of een vrij entrepot worden ontzegd.

4. De douaneautoriteiten kunnen goederen die een vrije zone of een vrij entrepot binnenkomen, erin verblijven of deze zone, onderscheidenlijk dit entrepot, verlaten, aan controle onderwerpen. Met het oog op deze controle dient een kopie van het vervoersbescheid dat de goederen bij hun binnenkomst en vertrek moet vergezellen, aan de douaneautoriteiten te worden overgelegd of bij elke door de genoemde autoriteiten aangewezen persoon te hunner beschikking te worden gehouden. Wanneer deze controle wordt geëist, dienen de goederen ter beschikking van de douaneautoriteiten te worden gesteld.

B. Binnenkomst van goederen in vrije zones of vrije entrepots

Artikel 167

In een vrije zone of een vrij entrepot kunnen zowel communautaire als niet-communautaire goederen worden geplaatst.

De douaneautoriteiten kunnen evenwel eisen dat goederen die gevaar opleveren of die andere goederen zouden kunnen aantasten of waarvoor om andere redenen bijzondere voorzieningen nodig zijn, in speciaal voor de opslag van dergelijke goederen uitgeruste ruimten worden geplaatst.

Artikel 168

1. Onverminderd artikel 166, lid 4, behoeven goederen bij binnenkomst in een vrije zone of een vrij entrepot niet bij de douaneautoriteiten te worden aangebracht en behoeft geen douaneaangifte te worden gedaan.

2. Bij de douaneautoriteiten dienen slechts goederen te worden aangebracht en douaneformaliteiten dienen slechts voor goederen te worden vervuld:

- a) die onder een douaneregeling zijn geplaatst welke door de binnenkomst van deze goederen in een vrije zone of een vrij entrepot wordt gezuiverd; het aanbrengen is evenwel niet nodig indien in het raam van de betrokken douaneregeling vrijstelling van de verplichting tot aanbrengen van de goederen wordt verleend;
- b) waarvoor een besluit tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer is genomen, dat de plaatsing van deze goederen in een vrije zone of een vrij entrepot toestaat;
- c) waarvoor een aanvraag is ingediend tot vooruitbetaling van de uitvoerrestituties in het raam van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
3. Op verzoek van de belanghebbende geven de douaneautoriteiten een verklaring af betreffende de communautaire of niet-communautaire status van de in een vrije zone of een vrij entrepot geplaatste goederen.

C. Werking van de vrije zones en de vrije entrepots

Artikel 169

1. Voor de opslag van goederen in een vrije zone of vrij entrepot geldt geen tijdsbeperking.
2. Voor bepaalde in artikel 164, onder b), bedoelde goederen die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, kunnen volgens de procedure van het Comité bijzondere termijnen worden vastgesteld.

Artikel 170

1. In een vrije zone of een vrij entrepot is onder de voorwaarden van dit Wetboek elke activiteit van industriële of commerciële aard of met het karakter van dienstverlening toegestaan.
2. De douaneautoriteiten kunnen, rekening houdend met de aard van de goederen waarop de genoemde activiteit betrekking heeft of ten behoeve van het douanetoezicht, bepaalde verboden of beperkingen op de in lid 1 bedoelde activiteiten instellen.
3. De douaneautoriteiten kunnen personen die voor de juiste toepassing van de in dit Wetboek vervatte bepalingen niet alle waarborgen bieden, de uitoefening van een activiteit in een vrije zone of een vrij entrepot verbieden.

Artikel 171

De in een vrije zone of vrij entrepot geplaatste niet-communautaire goederen kunnen tijdens het verblijf ervan in een vrije zone of vrij entrepot:

- a) tot het vrije verkeer worden toegelaten onder de bij deze regeling en bij artikel 176 bepaalde voorwaarden;

- b) zonder vergunning het voorwerp uitmaken van de in artikel 106, lid 1, bedoelde gebruikelijke behandelingen;
- c) onder de regeling actieve veredeling worden geplaatst overeenkomstig de bij die regeling vastgestelde voorwaarden.

De veredelingshandelingen die op het grondgebied van de Oude Vrijhaven Hamburg worden verricht, zijn evenwel niet aan voorwaarden van economische aard onderworpen.

Indien echter de concurrentievoorwaarden in de Gemeenschap in een bepaalde sector van economische activiteit door deze afwijking ongunstig worden beïnvloed, besluit de Raad, op voorstel van de Commissie en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, dat op de overeenkomstige, op het grondgebied van de Oude Vrijhaven Hamburg gevestigde economische activiteit economische voorwaarden van toepassing zijn;

- d) onder de regeling behandeling onder douanetoezicht worden geplaatst overeenkomstig de bij die regeling vastgestelde voorwaarden;
- e) onder de regeling tijdelijke invoer worden geplaatst overeenkomstig de bij die regeling vastgestelde voorwaarden;
- f) worden afgestaan overeenkomstig artikel 180;
- g) worden vernietigd, op voorwaarde dat de betrokkene de douaneautoriteiten alle door deze autoriteiten nodig geachte inlichtingen verschaft.

Wanneer de goederen onder een van de onder c), d) of e) bedoelde regelingen worden geplaatst, kunnen de controlevoorschriften worden aangepast.

Artikel 172

De in artikel 164, onder b), bedoelde communautaire goederen die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, kunnen slechts de behandelingen ondergaan welke overeenkomstig artikel 106, lid 2, uitdrukkelijk voor deze goederen zijn vastgesteld. Deze behandelingen kunnen zonder vergunning geschieden.

Artikel 173

1. Wanneer de artikelen 171 en 172 niet worden toegepast, mogen de niet-communautaire goederen en de in artikel 164, onder b), bedoelde communautaire goederen niet in de vrije zones en de vrije entrepots worden verbruikt, noch gebruikt.

2. Onverminderd de bepalingen die op bevoorradingsprodukten van toepassing zijn en voor zover de betrokken regeling dit toestaat, vormt lid 1 geen beletsel voor het ge- of verbruik van goederen die, indien zij in het vrije verkeer zouden worden gebracht of tijdelijk zouden worden ingevoerd, niet aan de toepassing van rechten bij invoer of aan de in het raam van het

gemeenschappelijk landbouwbeleid of de handelspolitiek vastgestelde maatregelen onderworpen zouden zijn. In dit geval is geen aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of tot tijdelijke invoer vereist.

Aangifte is evenwel vereist indien deze goederen op een contingent of plafond moeten worden afgeboekt.

Artikel 174

1. Elke persoon die een activiteit uitoefent, hetzij op het gebied van de opslag, de bewerking of de verwerking, hetzij op het gebied van de aankoop of de verkoop van goederen in een vrije zone of een vrij entrepot, voert een voorraadadministratie in de door de douaneautoriteiten goedgekeurde vorm. De goederen dienen bij aankomst in de bedrijfsruimten van genoemde persoon in deze voorraadadministratie te worden opgenomen. Genoemde voorraadadministratie dient de douaneautoriteiten in staat te stellen de goederen te identificeren en de bewegingen ervan na te gaan.

2. Bij overlading van goederen binnen een vrije zone worden de desbetreffende bescheiden ter beschikking van de douaneautoriteiten gehouden. Wanneer de goederen bij een dergelijke overlading voor korte tijd worden opgeslagen, wordt dit als deel uitmakend van de overlading beschouwd.

D. Uitslag van goederen uit vrije zones of vrije entrepots

Artikel 175

Onverminderd de bijzondere bepalingen die in het kader van specifieke douaneregelingen zijn vastgesteld, kunnen goederen die een vrije zone of een vrij entrepot verlaten:

- uit het douanegebied van de Gemeenschap worden uitgevoerd of wederuitgevoerd, of
- in de andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht.

De bepalingen van titel III zijn, met uitzondering van de artikelen 48 tot en met 54 wat de communautaire goederen betreft, van toepassing op goederen die in de andere delen van het genoemde douanegebied worden binnengebracht, behalve wanneer het goederen betreft die deze zone over zee of door de lucht verlaten zonder onder een regeling voor douanevervoer of een andere douaneregeling te zijn geplaatst.

Artikel 176

1. Wanneer een douaneschuld ontstaat ten aanzien van niet-communautaire goederen en de douanewaarde van deze goederen op een werkelijk betaalde of te betalen prijs berust waarin ook de kosten van opslag of bewaring van de goederen in goede staat gedurende het verblijf in een vrije zone of een vrij entrepot zijn opgenomen, dienen deze kosten niet in de douanewaarde te worden begrepen, op voorwaarde dat zij onderscheiden zijn van de werkelijk voor de goederen betaalde of te betalen prijs.

2. Wanneer genoemde goederen in een vrije zone of een vrij entrepot bepaalde gebruikelijke behandelingen in de zin van artikel 106, lid 1, hebben ondergaan, wordt, op verzoek van de aangever en op voorwaarde dat genoemde behandelingen met een overeenkomstig lid 3 van genoemd artikel gegeven toestemming zijn geschied, voor het bepalen van het bedrag van de rechten bij invoer uitgegaan van de soort, de douanewaarde en de hoeveelheid die, wat deze goederen betreft, op het in artikel 211 vermelde tijdstip in aanmerking zouden zijn genomen indien de betrokken goederen genoemde behandelingen niet zouden hebben ondergaan.

Artikel 177

1. De in een vrije zone of vrij entrepot geplaatste communautaire goederen, bedoeld in artikel 164, onder b), die onder het gemeenschappelijk landbouwbeleid vallen, dienen een van de bestemmingen te krijgen die zijn vastgesteld bij de regeling die voor deze goederen, wegens de plaatsing ervan in een vrije zone of vrij entrepot, in maatregelen voorziet die in beginsel aan de uitvoer van goederen zijn verbonden.

2. Indien deze goederen opnieuw in andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht of indien daarvoor bij het verstrijken van de overeenkomstig artikel 169, lid 2, vastgestelde termijn geen verzoek is ingediend om aan de goederen een van de in lid 1 bedoelde bestemmingen te geven, nemen de douaneautoriteiten de maatregelen die zijn vastgesteld bij de betrokken specifieke regeling die bij niet-inachtneming van de voorgeschreven bestemming geldt.

Artikel 178

1. Ingeval de goederen in andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht of daar opnieuw worden binnengebracht of onder een douaneregeling worden geplaatst, kan de in artikel 168, lid 3, bedoelde verklaring worden gebruikt om de communautaire of de niet-communautaire status van deze goederen aan te tonen.

2. Wanneer, hetzij door middel van de verklaring, hetzij anderszins, niet is aangetoond dat de goederen de status van communautaire of van niet-communautaire goederen hebben, worden deze goederen beschouwd:

- als communautaire goederen voor de toepassing van de rechten bij uitvoer en de uitvoercertificaten alsmede van de in het kader van de handelspolitiek ten aanzien van de uitvoer vastgestelde maatregelen;
- als niet-communautaire goederen, in de overige gevallen.

Artikel 179

De bevoegde douaneautoriteiten vergewissen zich ervan dat, wanneer goederen uit een vrije zone of een

vrij entrepot worden uitgevoerd, de geldende bepalingen inzake de uitvoer worden nageleefd.

Afdeling 2

Wederuitvoer, vernietiging en afstand van goederen

Artikel 180

1. Niet-communautaire goederen kunnen:
 - uit het douanegebied van de Gemeenschap worden wederuitgevoerd;
 - worden vernietigd;
 - aan de Schatkist worden afgestaan indien de nationale wetgeving in deze mogelijkheid voorziet.
2. Wat de wederuitvoer betreft is artikel 161, lid 2, van overeenkomstige toepassing.

3. De wederuitvoer, de vernietiging of het afstaan van goederen zijn onderworpen aan de afgifte, op verzoek van de betrokkene, van een vergunning door de douaneautoriteiten. Wanneer wordt gevraagd de onder een andere douaneregeling dan een regeling voor douanevervoer geplaatste goederen weder uit te voeren, dient in de zin van de artikelen 58 tot en met 77 een douaneaangifte te worden ingediend.

4. Het afstaan of vernietigen van de goederen mag voor de Schatkist geen kosten meebrengen.

5. De eventuele resten en afvallen van de vernietiging dienen zelf een van de voor niet-communautaire goederen vastgestelde douanebestemmingen te krijgen.

Zij bevinden zich onder douanetoezicht tot het in artikel 37, lid 2, onder a), genoemde tijdstip.

TITEL V

DE BEGUNSTIGDE VERRICHTINGEN

HOOFDSTUK 1

VRIJSTELLINGEN

Artikel 181

De Raad stelt, op voorstel van de Commissie, met een gekwalificeerde meerderheid, de gevallen vast waarin, wegens bijzondere omstandigheden, bij het in het vrije verkeer brengen of de uitvoer van goederen vrijstelling van rechten bij invoer of van rechten bij uitvoer wordt verleend.

HOOFDSTUK 2

TERUGKERENDE GOEDEREN

Artikel 182

1. Communautaire goederen die, na uit het douanegebied van de Gemeenschap te zijn uitgevoerd, opnieuw in dit douanegebied worden binnengebracht en binnen een termijn van drie jaar in het vrije verkeer worden gebracht, worden op verzoek van de belanghebbende van rechten bij invoer vrijgesteld.

Evenwel geldt dat:

- de termijn van drie jaar kan worden overschreden ten einde rekening te houden met bijzondere omstandigheden;
- wanneer terugkerende goederen, voorafgaande aan de uitvoer ervan uit het douanegebied van de Gemeenschap, in het vrije verkeer werden gebracht

met toepassing van een verlaagd recht bij invoer of een nulrecht wegens het gebruik ervan voor bijzondere doeleinden en deze goederen zich op het tijdstip van uitvoer onder douanetoezicht bevonden, op het bedrag van de rechten bij invoer waaraan zij zijn onderworpen, het op het tijdstip waarop deze goederen voor het eerst in het vrije verkeer werden gebracht, eventueel geheven bedrag in mindering wordt gebracht.

2. De in lid 1 bedoelde vrijstelling van rechten bij invoer wordt niet verleend voor:

- a) goederen die in het raam van de regeling passieve veredeling uit het douanegebied van de Gemeenschap zijn uitgevoerd, tenzij deze goederen zich nog in de staat waarin zij werden uitgevoerd, bevinden;
- b) goederen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een communautaire maatregel die de uitvoer ervan naar derde landen inhield. De gevallen en omstandigheden waarin van deze bepaling kan worden afgeweken, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 183

De goederen dienen te worden wederingevoerd in de staat waarin zij werden uitgevoerd. De gevallen en omstandigheden waarin van deze voorwaarde kan wor-

den afgeweken, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 184

De artikelen 182 en 183 zijn van overeenkomstige toepassing op veredelingsprodukten die oorspronkelijk werden uitgevoerd na onder een regeling inzake actieve veredeling te zijn geplaatst, wanneer de omstandigheden het in het vrije verkeer brengen van deze produkten rechtvaardigen.

Het wettelijk verschuldigde bedrag aan rechten bij invoer wordt vastgesteld volgens de bepalingen welke in het raam van de regeling actieve veredeling gelden.

HOOFDSTUK 3

PRODUKTEN VAN DE ZEEVISSERIJ EN ANDERE UIT ZEE GEWONNEN PRODUKTEN

Artikel 185

Onverminderd artikel 24, lid 1, onder f), zijn bij het in het vrije verkeer brengen van de rechten bij invoer vrijgesteld:

- a) produkten van de zeevisserij en andere produkten die in de territoriale wateren van een derde land zijn gewonnen door in een Lid-Staat ingeschreven of geregistreerde schepen die de vlag van deze Lid-Staat voeren;
- b) produkten die aan boord van fabrieksschepen die aan de onder a) genoemde voorwaarden voldoen, uit de onder a) genoemde produkten zijn verkregen.

TITEL VI

DOUANESCHULD

HOOFDSTUK 1

ZEKERHEIDSTELLING VOOR HET BEDRAG VAN DE DOUANESCHULD

Artikel 186

1. Wanneer, overeenkomstig de douanewetgeving, de douaneautoriteiten eisen dat zekerheid wordt gesteld om de betaling van een douaneschuld te waarborgen, dient deze zekerheid te worden gesteld door de schuldenaar of door de persoon die schuldenaar kan worden.

2. De douaneautoriteiten kunnen voor één zelfde douaneschuld slechts één enkele zekerheidstelling eisen.

3. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat zekerheid wordt gesteld door een derde persoon in plaats van de persoon van wie de zekerheidstelling was geëist.

4. Geen enkele zekerheidstelling is vereist wanneer de schuldenaar of de persoon die schuldenaar kan worden een overheidslichaam is.

5. De douaneautoriteiten kunnen afzien van de eis tot zekerheidstelling wanneer het bedrag waarvoor zekerheid dient te worden gesteld, niet meer dan 500 ecu bedraagt.

Artikel 187

1. Wanneer de douanewetgeving in facultatieve zekerheidstelling voorziet, wordt door de douaneautoriteiten zekerheid geëist in de mate waarin het naar hun

oordeel niet zeker is dat de betaling, binnen de gestelde termijnen, van een douaneschuld die is of kan ontstaan, gewaarborgd is.

Wanneer de in de eerste alinea bedoelde zekerheid niet wordt geëist, kunnen de douaneautoriteiten niettemin de in artikel 186, lid 1, bedoelde persoon vragen dat deze zich ertoe verbindt de verplichtingen waartoe hij wettelijk is gehouden, na te komen.

2. De in lid 1, eerste alinea, bedoelde zekerheidstelling kan worden geëist:

- hetzij op het ogenblik zelf waarop de bepalingen worden toegepast die in de mogelijkheid voorzien een dergelijke zekerheidstelling te eisen,
- hetzij op enig later tijdstip waarop de douaneautoriteiten vaststellen dat de betaling binnen de gestelde termijnen, van de douaneschuld die is of kan ontstaan, niet zeker is.

Artikel 188

Op verzoek van de in artikel 186, lid 1, bedoelde persoon staan de douaneautoriteiten toe dat ter dekking van verscheidene transacties die tot het ontstaan van een douaneschuld aanleiding geven of kunnen geven, een doorlopende zekerheid wordt gesteld.

Artikel 189

1. Wanneer de douanewetgeving tot zekerheidsstelling verplicht, stellen de douaneautoriteiten het bedrag van deze zekerheid vast op een niveau dat gelijk is aan:

- het juiste bedrag van de desbetreffende douaneschuld of -schulden, indien dit bedrag op het ogenblik waarop de zekerheidstelling wordt geëist, nauwkeurig kan worden bepaald;
- het door de douaneautoriteiten geraamde hoogste bedrag van de desbetreffende douaneschuld of -schulden in de overige gevallen.

Wanneer voor douaneschulden waarvan het bedrag in de tijd varieert, een doorlopende zekerheid wordt geëist dient deze zekerheid op een zodanig niveau te worden vastgesteld dat het bedrag van de betreffende douaneschulden steeds is gedekt.

2. Wanneer de douanewetgeving in facultatieve zekerheidstelling voorziet en de douaneautoriteiten eisen zekerheidstelling, stellen deze autoriteiten het bedrag van de zekerheid vast op een niveau dat niet hoger ligt dan dat bedoeld in lid 1.

3. De gevallen en omstandigheden waarin een doorlopende zekerheid kan worden gesteld, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.

Artikel 190

De zekerheid kan worden gesteld:

- hetzij door storting van contant geld;
- hetzij door borgstelling.

Artikel 191

1. De storting van contant geld geschiedt in de munteenheid van de Lid-Staat waar de zekerheidstelling wordt vereist.

Met storting van contant geld worden gelijkgesteld:

- het deponeren van een cheque waarvan de betaling door de instelling waarop deze cheque is getrokken, wordt gegarandeerd op om het even welke, voor de douaneautoriteiten aanvaardbare wijze;
- het deponeren van elk ander, door genoemde autoriteiten als betaalmiddel erkend waardepapier.

2. De storting van contant geld of het deponeren van daarmee gelijkgestelde waardepapieren dient te geschieden overeenkomstig de voorschriften van de Lid-Staat waar de zekerheidstelling wordt vereist.

Artikel 192

De borg verbindt zich hoofdelijk met de schuldenaar tot betaling van het door een zekerheid gedekte bedrag van de opeisbare douaneschuld.

Borg is:

- hetzij een kredietinstelling, hetzij een tot de branche borgtochtverzekering toegelaten verzekerings-

maatschappij, die overeenkomstig de communautaire bepalingen zijn erkend,

- hetzij een andere, in de Gemeenschap gevestigde derde persoon die door de douaneautoriteiten van de Lid-Staat waar de zekerheid wordt gesteld, is erkend.

De douaneautoriteiten kunnen weigeren de voorgestelde borg te erkennen indien deze naar hun mening niet alle waarborgen biedt dat de douaneschuld binnen de gestelde termijnen zal worden betaald.

Artikel 193

De zekerheidplichtige heeft de vrije keuze tussen de in artikel 190 genoemde wijzen van zekerheidstelling.

De douaneautoriteiten kunnen echter weigeren de voorgestelde wijze van zekerheidstelling te aanvaarden wanneer deze onverenigbaar is met de goede werking van de betreffende douaneprocedure.

Artikel 194

1. In de mate waarin volgens de procedure van het Comité vastgestelde bepalingen zulks voorzien, kunnen de douaneautoriteiten andere dan de in artikel 190 bedoelde wijzen van zekerheidstelling aanvaarden, mits deze de betaling van de douaneschuld op een gelijkwaardige wijze waarborgen.

De douaneautoriteiten weigeren de door de schuldenaar voorgestelde zekerheid wanneer het, naar hun mening, niet zeker is dat deze de betaling van de douaneschuld waarborgt.

2. Onder hetzelfde voorbehoud als bedoeld in lid 1, tweede alinea, kunnen de douaneautoriteiten een storting van contant geld aanvaarden zonder dat aan de in artikel 191, lid 1, gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 195

Wanneer de douaneautoriteiten vaststellen dat de gestelde zekerheid niet alle of niet meer alle waarborgen biedt dat de douaneschuld binnen de gestelde termijnen in haar geheel zal worden voldaan, eisen zij van de in artikel 186, lid 1, bedoelde persoon dat deze, naar eigen keuze, hetzij een aanvullende zekerheid stelt, hetzij de oorspronkelijke zekerheid door een nieuwe vervangt.

Artikel 196

1. De zekerheid kan niet worden vrijgegeven zolang de douaneschuld waarvoor zij werd gesteld, niet is tenietgegaan of nog kan ontstaan. Zodra de douaneschuld is tenietgegaan of niet meer kan ontstaan, dient de zekerheid onmiddellijk te worden vrijgegeven.

2. Wanneer de douaneschuld ten dele is tenietgegaan of voor een gedeelte van het bedrag waarvoor zekerheid werd gesteld, niet meer kan ontstaan, wordt dienovereenkomstig de gestelde zekerheid op verzoek van de betrokkene gedeeltelijk vrijgegeven, tenzij het betreffende bedrag zulks niet rechtvaardigt.

Artikel 197

Indien nodig, kunnen, volgens de procedures van het Comité, van dit hoofdstuk afwijkende bepalingen worden vastgesteld ten einde met internationale overeenkomsten rekening te houden.

HOOFDSTUK 2

ONTSTAAN VAN DE DOUANESCHULD

Artikel 198

1. Een douaneschuld bij invoer ontstaat:
 - a) wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen in het vrije verkeer worden gebracht, of
 - b) wanneer dergelijke goederen onder de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer worden geplaatst.
2. De douaneschuld ontstaat op het tijdstip waarop de desbetreffende aangifte wordt aanvaard.
3. Schuldenaar is de aangever. In het geval van onrechtstreekse vertegenwoordiging is de persoon voor wiens rekening de douaneaangifte wordt gedaan eveneens schuldenaar.

Artikel 199

1. Een douaneschuld bij invoer ontstaat:
 - a) wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen op onregelmatige wijze in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, of
 - b) wanneer dergelijke, zich in een vrije zone of een vrij entrepot bevindende goederen op onregelmatige wijze in een ander deel van genoemd douanegebied worden binnengebracht.

Onder „op onregelmatige wijze binnenbrengen” van goederen in de zin van dit artikel wordt verstaan elk binnenbrengen van goederen in strijd met de bepalingen van de artikelen 38 tot en met 41 en met die van artikel 175, tweede streepje.

2. De douaneschuld ontstaat op het tijdstip waarop de goederen op onregelmatige wijze worden binnengebracht.
3. Schuldenaars zijn:
 - de persoon die de goederen op onregelmatige wijze heeft binnengebracht,
 - de personen die bij dit binnenbrengen van goederen waren betrokken en die wisten of redelijker-

wijze dienden te weten dat zulks op onregelmatige wijze geschiedde,

- de personen die de betreffende goederen hebben verworven of deze onder zich hebben gehad en die, op het ogenblik waarop zij de goederen verwierven of ontvingen, wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat deze op onregelmatige wijze waren binnengebracht.

Artikel 200

1. Een douaneschuld bij invoer ontstaat wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen aan het toezicht van de douane worden onttrokken.
2. De douaneschuld ontstaat op het tijdstip waarop de goederen aan het toezicht van de douane worden onttrokken.
3. Schuldenaars zijn:
 - de persoon die de goederen aan het toezicht van de douane heeft onttrokken,
 - de personen die hierbij waren betrokken en die wisten of redelijkerwijze dienden te weten dat de goederen aan het toezicht van de douane werden onttrokken,
 - de personen die de betrokken goederen hebben verworven of deze onder zich hebben gehad en die op het ogenblik waarop zij de goederen verwierven of ontvingen, wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat deze aan het toezicht van de douane waren onttrokken,
 - alsmede, in voorkomend geval, de persoon die de verplichtingen welke voortvloeien uit de voorlopige opslag van de goederen of uit het gebruik van de douaneregeling waaronder deze waren geplaatst, dient na te komen.

Artikel 201

1. Een douaneschuld bij invoer ontstaat:
 - a) wanneer niet wordt voldaan aan een van de verplichtingen welke ten aanzien van aan rechten bij invoer onderworpen goederen uit de voorlopige opslag van deze goederen of uit het gebruik van de douaneregeling waaronder zij zijn geplaatst, voortvloeien, of
 - b) wanneer een van de voorwaarden die voor de plaatsing van de goederen onder deze regeling of voor de toekenning van een verlaagd recht bij invoer of van een nulrecht wegens het gebruik van de goederen voor bijzondere doeleinden zijn gesteld, niet in acht is genomen,

in andere gevallen dan die bedoeld in artikel 200, tenzij wordt vastgesteld dat dit verzuim voor de juiste werking van de voorlopige opslag of de betrokken douaneregeling zonder werkelijke gevolgen is gebleven.

2. De douaneschuld ontstaat, hetzij op het tijdstip waarop niet meer wordt voldaan aan de verplichting waarvan de niet-nakoming de douaneschuld doet ontstaan, hetzij op het tijdstip waarop de goederen onder de betrokken douaneregeling werden geplaatst, wanneer achteraf blijkt dat aan een van de voorwaarden die waren gesteld voor de plaatsing van de genoemde goederen onder deze regeling of voor de toekenning van een verlaagd recht bij invoer of van een nulrecht wegens het gebruik van de goederen voor bijzondere doeleinden, niet daadwerkelijk was voldaan.

3. Schuldenaar is de persoon die, al naar gelang van het geval, hetzij de verplichtingen moet nakomen welke ten aanzien van aan rechten bij invoer onderworpen goederen voortvloeien uit de voorlopige opslag of uit het gebruik van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst, hetzij de aan de plaatsing van de goederen onder de regeling verbonden voorwaarden moet naleven.

Artikel 202

1. Een douaneschuld bij invoer ontstaat wanneer aan rechten bij invoer onderworpen goederen in een vrije zone of in een vrij entrepot worden verbruikt of gebruikt onder andere omstandigheden dan die waarin de geldende bepalingen voorzien.

2. De schuld ontstaat op het tijdstip waarop de goederen onder andere omstandigheden dan die waarin de geldende bepalingen voorzien, worden verbruikt of voor het eerst worden gebruikt.

3. Schuldenaar is de persoon die de goederen verbruikt of gebruikt evenals de personen die aan dit verbruik of gebruik hebben deelgenomen, terwijl zij kennis droegen of redelijkerwijze dienden te dragen van het feit, dat dit verbruik of gebruik onder andere omstandigheden geschiedde dan die waarin de geldende bepalingen voorzien.

Artikel 203

1. In afwijking van de artikelen 199 en 201, lid 1, onder a), wordt ten aanzien van bepaalde goederen geen enkele douaneschuld bij invoer geacht te ontstaan wanneer de belanghebbende het bewijs levert dat de niet-naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit:

- hetzij de bepalingen van de artikelen 38 tot en met 41 en van artikel 175, tweede streepje,
- hetzij de voorlopige opslag van de betrokken goederen,
- hetzij het gebruik van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst,

het gevolg is van de algehele vernietiging of het onherroepelijk verlies van bedoelde goederen door een oorzaak die met de aard van de goederen verband houdt,

of door toeval of overmacht of ook naar aanleiding van een door de douaneautoriteiten verleende vergunning.

In de zin van dit lid worden goederen geacht onherstelbaar verloren te zijn gegaan wanneer zij voor eenieder onbruikbaar zijn geworden.

2. Een douaneschuld bij invoer wordt evenmin geacht te ontstaan ten aanzien van goederen die in het vrije verkeer zijn gebracht met toepassing van een verlaagd recht bij invoer of van een nulrecht uit hoofde van het gebruik ervan voor bijzondere doeleinden, wanneer deze goederen met toestemming van de douaneautoriteiten worden wederuitgevoerd.

Artikel 204

Wanneer overeenkomstig artikel 203, lid 1, geen enkele douaneschuld wordt geacht te ontstaan ten aanzien van goederen die in het vrije verkeer zijn gebracht met toepassing van een verlaagd recht bij invoer of van een nulrecht uit hoofde van het gebruik ervan voor bijzondere doeleinden, worden de resten en afvallen van deze vernietiging als niet-communautaire goederen beschouwd.

Artikel 205

Wanneer een douaneschuld ontstaat ten aanzien van goederen die in het vrije verkeer zijn gebracht met toepassing van een verlaagd recht bij invoer uit hoofde van het gebruik ervan voor bijzondere doeleinden, wordt het bij het in het vrije verkeer brengen betaalde bedrag op het bedrag van de ontstane douaneschuld in mindering gebracht.

Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing wanneer een douaneschuld ontstaat ten aanzien van de resten en afvallen die het resultaat zijn van de vernietiging van dergelijke goederen.

Artikel 206

1. Een douaneschuld bij uitvoer ontstaat wanneer aan rechten bij uitvoer onderworpen goederen het douanegebied van de Gemeenschap met douaneaangifte verlaten.

2. De douaneschuld ontstaat op het tijdstip van aanvaarding van deze douaneaangifte.

3. Schuldenaar is de aangever. In geval van onrechtstreekse vertegenwoordiging is de persoon voor wiens rekening de aangifte wordt gedaan, eveneens schuldenaar.

Artikel 207

1. Een douaneschuld bij uitvoer ontstaat wanneer aan rechten bij uitvoer onderworpen goederen het douanegebied van de Gemeenschap zonder douaneaangifte verlaten.

2. De douaneschuld ontstaat op het tijdstip waarop de genoemde goederen het douanegebied van de Gemeenschap daadwerkelijk verlaten.

3. Schuldenaar zijn:

- de persoon die de goederen heeft doen uitgaan, alsmede
- de personen die hieraan hebben deelgenomen terwijl zij wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat geen douaneaangifte was gedaan, ofschoon een dergelijke aangifte wel had moeten worden gedaan.

Artikel 208

1. Een douaneschuld bij uitvoer ontstaat bij niet-naleving van de voorwaarden waaronder de goederen het douanegebied van de Gemeenschap met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij uitvoer konden verlaten.

2. De douaneschuld ontstaat op het tijdstip waarop de goederen een andere bestemming bereiken dan die op grond waarvan zij het douanegebied van de Gemeenschap met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij uitvoer kunnen verlaten of, indien de douaneautoriteiten niet in staat zijn dit tijdstip te bepalen, het tijdstip waarop de termijn verstrijkt welke is vastgesteld om het bewijs te leveren dat aan de voorwaarden welke aan deze vrijstelling zijn verbonden, is voldaan.

3. Schuldenaar is de aangever. Ingeval van onrechtstreekse vertegenwoordiging is de persoon voor wiens rekening de aangifte wordt gedaan, eveneens schuldenaar.

Artikel 209

De in de artikelen 198 tot en met 202 en 206, 207 en 208 bedoelde douaneschuld ontstaat zelfs indien zij betrekking heeft op goederen die het voorwerp van een uitvoer- of invoerverbod, onderscheidenlijk van een uitvoer- of invoerbepaling, uitmaken, ongeacht de aard daarvan.

Artikel 210

Wanneer er voor een zelfde douaneschuld verscheidene schuldenaren zijn, zijn zij hoofdelijk tot betaling van deze schuld gehouden.

Artikel 211

1. Behoudens andersluidende specifieke bepalingen die in dit Wetboek zijn vastgesteld en onverminderd lid 2, wordt het bedrag van de rechten bij invoer of van de rechten bij uitvoer waaraan goederen zijn onderworpen, vastgesteld op grond van de voor deze goederen geldende heffingsgrondslagen op het tijdstip waarop de desbetreffende douaneschuld ontstaat.

2. Wanneer het tijdstip waarop de douaneschuld ontstaat, niet nauwkeurig kan worden vastgesteld, is het tijdstip dat voor de vaststelling van de voor de betrokken goederen geldende heffingsgrondslagen in aanmer-

king moet worden genomen, het tijdstip waarop de douaneautoriteiten vaststellen dat deze goederen zich in een situatie bevinden die een douaneschuld heeft doen ontstaan.

Indien evenwel uit de gegevens waarover de douaneautoriteiten beschikken, blijkt dat de douaneschuld op een eerder tijdstip is ontstaan dan dat waarop zij die vaststelling hebben gedaan, wordt het bedrag van de rechten bij invoer of de rechten bij uitvoer voor de betrokken goederen vastgesteld op grond van de heffingsgrondslagen die daarop van toepassing waren op het vroegste tijdstip waarop het bestaan van de uit die situatie voortvloeiende douaneschuld aan de hand van de beschikbare gegevens kan worden vastgesteld.

Artikel 212

1. De douaneschuld ontstaat op de plaats waar de feiten zich voordoen die tot het ontstaan van deze douaneschuld leiden.

2. Wanneer de in lid 1 bedoelde plaats niet kan worden vastgesteld, wordt de douaneschuld geacht te zijn ontstaan op de plaats waar de douaneautoriteiten vaststellen dat de goederen zich in een situatie bevinden die tot het ontstaan van een douaneschuld hebben geleid.

Indien evenwel uit de gegevens waarover de douaneautoriteiten beschikken, blijkt dat de douaneschuld reeds op een eerder tijdstip was ontstaan, toen de goederen zich op een andere plaats bevonden, wordt de douaneschuld geacht te zijn ontstaan op de plaats waar kan worden vastgesteld dat zij zich bevonden op het vroegste tijdstip waarop het bestaan van de douaneschuld kan worden vastgesteld.

Artikel 213

1. Voor zover tussen de Gemeenschap en bepaalde derde landen gesloten overeenkomsten voor goederen van oorsprong uit de Gemeenschap in de zin van deze overeenkomsten in de toekenning, bij invoer in deze derde landen, van een preferentiële tariefbehandeling voorzien, onder het voorbehoud dat, wanneer deze goederen onder de regeling actieve veredeling zijn verkregen, de bij de vervaardiging ervan gebruikte niet-communautaire producten aan de betaling van de daarop betrekking hebbende rechten bij invoer zijn onderworpen, ontstaat een douaneschuld bij invoer door de geldigmaking van de documenten die voor het in derde landen verkrijgen van deze preferentiële tariefbehandeling nodig zijn.

2. Het tijdstip waarop deze douaneschuld ontstaat, wordt geacht het tijdstip te zijn waarop de douaneautoriteiten de aangifte ten uitvoer van de betrokken goederen aanvaarden.

3. Schuldenaar is de aangever. In geval van onrechtstreekse vertegenwoordiging is de persoon voor wiens rekening de aangifte is gedaan, eveneens schuldenaar.

4. Het bedrag van de rechten bij invoer waarop deze douaneschuld betrekking heeft, wordt vastgesteld alsof het een douaneschuld betrof die door de aanvaarding, op dezelfde datum, van de aangifte voor het vrije verkeer van de betrokken goederen ter beëindiging van de regeling actieve veredeling is ontstaan.

HOOFDSTUK 3

INVORDERING VAN HET BEDRAG VAN DE DOUANESCHULD

Afdeling 1

Boeking en mededeling van het bedrag van de rechten aan de debiteur

Artikel 214

1. Elk bedrag aan rechten bij invoer of aan rechten bij uitvoer dat voortvloeit uit een douaneschuld, hierna „bedrag aan rechten” genoemd, dient door de douaneautoriteiten te worden berekend zodra deze over de nodige gegevens beschikken en dient door deze autoriteiten in de boekhouding of op iedere andere drager die als zodanig dienst doet te worden geregistreerd (boeking).

De eerste alinea is niet van toepassing in gevallen:

- a) waarin een voorlopig anti-dumpingrecht of compenserend recht is ingesteld;
- b) bedoeld in artikel 217, lid 2;
- c) waarin de volgens de procedure van het Comité vastgestelde bepalingen de douaneautoriteiten van de verplichting ontheffen bedragen aan rechten te boeken die kleiner zijn dan een vastgesteld bedrag.

2. De Lid-Staten stellen nadere regels vast voor de boeking van de bedragen aan rechten. Deze voorschriften kunnen verschillen naargelang de douaneautoriteiten, rekening houdend met de omstandigheden waaronder de douaneschuld is ontstaan, al dan niet de verzekering hebben dat de genoemde bedragen zullen worden betaald.

Artikel 215

1. In gevallen waarin een douaneschuld ontstaat door de aanvaarding van de aangifte van goederen voor een andere douaneregeling dan de regeling tijdelijke invoer met gedeeltelijke vrijstelling van de rechten bij invoer, dient het bedrag van deze douaneschuld te worden geboekt zodra dit bedrag is berekend, doch uiterlijk op de tweede dag volgende op die waarop de goederen zijn vrijgegeven.

Niettemin kunnen, mits voor de betaling ervan zekerheid is gesteld, alle bedragen met betrekking tot goederen die tijdens een door de douaneautoriteiten vastgestelde periode van ten hoogste eenendertig dagen ten

gunste van een zelfde persoon werden vrijgegeven, aan het einde van deze periode in een keer worden geboekt. Deze boeking dient te geschieden binnen een termijn van vijf dagen te rekenen vanaf de datum waarop de betrokken periode verstrijkt.

2. Wanneer is bepaald dat goederen kunnen worden vrijgegeven in afwachting dat wordt voldaan aan bepaalde voorwaarden van het Gemeenschapsrecht die, hetzij aan de vaststelling van het bedrag van de ontstane douaneschuld hetzij aan de inning van dit bedrag zijn verbonden, dient de boeking te geschieden uiterlijk twee dagen na de dag waarop hetzij het bedrag van de douaneschuld, hetzij de verplichting tot betaling van de uit deze douaneschuld voortvloeiende rechten is berekend, onderscheidenlijk vastgesteld.

Wanneer de douaneschuld evenwel betrekking heeft op een voorlopig anti-dumpingrecht of een compenserend recht, dient dit recht te worden geboekt uiterlijk twee maanden na het tijdstip waarop de verordening tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht of van een definitief compenserend recht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is bekendgemaakt.

3. Wanneer een douaneschuld ontstaat in andere omstandigheden dan die bedoeld in lid 1, dient het overeenkomstige bedrag aan rechten te worden geboekt binnen een termijn van twee dagen te rekenen vanaf de datum waarop de douaneautoriteiten in staat zijn:

- a) het bedrag van de betreffende rechten te berekenen, en
- b) te bepalen welke persoon tot betaling van dat bedrag is gehouden.

Artikel 216

1. De in artikel 215 bedoelde termijnen voor de boeking kunnen worden verlengd:

- a) hetzij om redenen die met de administratieve organisatie van de Lid-Staten verband houden, met name in geval van een gecentraliseerde comptabiliteit,
- b) hetzij in gevallen waarin bijzondere omstandigheden de douaneautoriteiten beletten deze termijnen na te leven.

De verlenging van deze termijnen mag de duur van veertien dagen niet overschrijden.

2. De in lid 1 bedoelde termijnen zijn niet van toepassing in geval van toeval of overmacht.

Artikel 217

1. Wanneer het bedrag aan rechten dat voortvloeit uit een douaneschuld niet is geboekt overeenkomstig de artikelen 215 en 216 of wanneer een lager bedrag is geboekt dan het wettelijk verschuldigde bedrag, dient de boeking van het in te vorderen of aanvullend in te

vorderen bedrag aan rechten te geschieden binnen een termijn van twee dagen te rekenen vanaf de datum waarop de douaneautoriteiten deze situatie hebben vastgesteld en het wettelijk verschuldigde bedrag kunnen berekenen en zij de debiteur kunnen aanwijzen (boeking achteraf). Deze termijn kan overeenkomstig artikel 216 worden verlengd.

2. Tot boeking achteraf wordt niet overgegaan wanneer:

- het wettelijk verschuldigde bedrag aan rechten niet was geboekt op grond van algemene bepalingen die naderhand bij een rechterlijke uitspraak ongeldig zijn verklaard;
- het wettelijk verschuldigde bedrag aan rechten niet was geboekt ten gevolge van een vergissing van de douaneautoriteiten zelf die de belastingschuldige redelijkerwijze niet kon ontdekken en waarbij deze laatste zijnerzijds te goeder trouw heeft gehandeld en aan alle voorschriften van de geldende regeling inzake de douaneaangiften heeft voldaan.

3. Indien lid 2, tweede streepje, wordt toegepast, dient het niet ingevorderde wettelijk verschuldigde bedrag aan rechten door de douaneautoriteiten in de boekhouding of op een andere drager die als zodanig dienst doet, te worden geregistreerd.

Artikel 218

1. Onmiddellijk na de boeking dient het bedrag aan de rechten op een daartoe geëigende wijze aan de schuldenaar te worden medegedeeld.

2. Wanneer het verschuldigde bedrag aan rechten ter informatie in de douaneaangifte is vermeld, kunnen de douaneautoriteiten bepalen dat de in lid 1 bedoelde kennisgeving slechts wordt gedaan indien het vermelde bedrag aan rechten van het door hen vastgestelde bedrag afwijkt.

Wanneer van de in de eerste alinea van dit lid geboden mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, geldt, onverminderd de toepassing van artikel 215, lid 1, tweede alinea, het verlenen van toestemming tot vrijgave van de goederen door de douaneautoriteiten als kennisgeving van het geboekte bedrag van de rechten aan de schuldenaar.

3. De kennisgeving aan de schuldenaar mag niet meer geschieden na het verstrijken van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de douaneschuld is ontstaan. Wanneer een douaneschuld evenwel is ontstaan ten gevolge van een strafbaar feit, mag de vorenbedoelde kennisgeving, voor zover de geldende bepalingen daarin voorzien, nog na het verstrijken van de genoemde termijn van drie jaar worden gedaan.

4. In geval van toepassing van artikel 217, lid 3, geldt de registratie als kennisgeving aan de schuldenaar van het bedrag dat dient te worden voldaan, als bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89

van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van Besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen ⁽¹⁾.

Afdeling 2

Termijn en wijzen van betaling van het bedrag aan rechten

Artikel 219

Elk bedrag aan rechten waarvan op de in artikel 218 bedoelde wijze kennis is gegeven, dient binnen de hierna volgende termijnen door de schuldenaar te worden voldaan:

- a) wanneer deze persoon voor geen van de in de artikelen 221 tot en met 226 bedoelde betalingsfaciliteiten in aanmerking komt, dient de betaling binnen de hem toegestane termijn te geschieden.

Onverminderd artikel 243, tweede alinea, mag deze termijn niet meer bedragen dan tien dagen te rekenen vanaf de datum waarop het verschuldigde bedrag aan rechten de schuldenaar ter kennis werd gebracht en dient deze, in geval van boeking van alle bedragen in één keer onder de in artikel 215, lid 1, tweede alinea, bedoelde voorwaarden, zodanig te worden vastgesteld dat de debiteur geen langere betalingstermijn wordt toegekend dan wanneer hij voor uitstel van betaling in aanmerking zou zijn gekomen.

Verlenging van de termijn wordt ambtshalve toegestaan wanneer is vastgesteld dat de belanghebbende de mededeling te laat heeft ontvangen om de voor betaling toegekende termijn in acht te kunnen nemen.

Voorts kunnen de douaneautoriteiten op verzoek van de schuldenaar een verlenging van de termijn toestaan wanneer het verschuldigde bedrag aan rechten uit een navordering voortvloeit. De aldus toegestane verlenging van de termijn mag niet meer bedragen dan de tijd die de schuldenaar nodig heeft om de maatregelen te nemen welke noodzakelijk zijn om deze verplichting na te komen;

- b) indien deze persoon voor een van de in de artikelen 221 tot en met 226 bedoelde betalingsfaciliteiten in aanmerking komt, dient betaling te geschieden binnen de in het raam van deze faciliteiten vastgestelde termijn of termijnen.

Artikel 220

De betaling dient overeenkomstig de geldende bepalingen in contanten te geschieden of met elk ander soortgelijk wettig betaalmiddel (contante betaling). Zij kan door compensatie geschieden wanneer de geldende bepalingen daarin voorzien.

Artikel 221

Voor zover het bedrag aan rechten betrekking heeft op goederen die zijn aangegeven voor een douaneregeling

⁽¹⁾ PB nr. L 155 van 7. 6. 1989, blz. 1.

waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeit, staan de douaneautoriteiten de schuldenaar, op zijn verzoek, onder de in de artikelen 222, 223 en 224 vastgestelde voorwaarden uitstel van betaling van dat bedrag toe.

Artikel 222

Aan het verlenen van uitstel van betaling is de voorwaarde verbonden dat de verzoeker zekerheid stelt.

Artikel 223

Uitstel van betaling wordt door de douaneautoriteiten in een van de onderstaande vormen verleend:

- a) hetzij afzonderlijk voor elk bedrag aan rechten dat onder de in artikel 215, lid 1, eerste alinea, bedoelde voorwaarden wordt geboekt,
- b) hetzij ineens, voor alle bedragen aan rechten die overeenkomstig de voorwaarden van artikel 215, lid 1, eerste alinea, binnen een door de douaneautoriteiten vastgestelde periode van ten hoogste 31 dagen worden geboekt,
- c) hetzij ineens, voor alle bedragen aan rechten die uit hoofde van artikel 215, lid 1, tweede alinea, in één keer worden geboekt.

Artikel 224

1. De termijn waarvoor uitstel van betaling wordt verleend, bedraagt 30 dagen. Deze termijn wordt als volgt berekend:

- a) wanneer uitstel van betaling wordt verleend overeenkomstig artikel 223, onder a), gaat de termijn in op de dag volgende op die waarop het bedrag aan rechten door de douaneautoriteiten wordt geboekt.

Wanneer artikel 216 van toepassing is, wordt de overeenkomstig de eerste alinea berekende termijn van 30 dagen verminderd met een aantal dagen dat gelijk is aan het gedeelte van de voor de boeking gebruikte termijn dat een tijdsverloop van twee dagen overschrijdt;

- b) wanneer uitstel van betaling wordt verleend overeenkomstig artikel 223, onder b), gaat de termijn in op de dag volgende op die waarop de periode verstrijkt waarvoor uitstel van betaling ineens werd verleend. De termijn wordt verminderd met een aantal dagen dat gelijk is aan de helft van het aantal dagen dat deze periode omvat;
- c) wanneer uitstel van betaling wordt verleend overeenkomstig artikel 223, onder c), gaat de termijn in op de dag volgende op die waarop de periode verstrijkt waarin de betrokken goederen werden vrijgegeven. De termijn wordt verminderd met een aantal dagen dat gelijk is aan de helft van het aantal dagen dat de betreffende periode omvat.

2. Wanneer de in lid 1, onder b) en c), bedoelde perioden uit een oneven aantal dagen bestaan, is het aantal dagen dat overeenkomstig lid 1, onder b) en c),

op de termijn van 30 dagen in mindering moet worden gebracht, gelijk aan de helft van het even getal dat onmiddellijk aan het oneven getal voorafgaat.

3. Bij wijze van vereenvoudiging kunnen de Lid-Staten, wanneer de in lid 1, onder b) en c), bedoelde perioden een kalenderweek of een kalendermaand bestrijkt, bepalen dat de bedragen aan rechten waarvoor uitstel van betaling werd verleend, dienen te worden betaald:

- a) wanneer het een periode van een kalenderweek betreft, op de vrijdag van de vierde week volgende op die kalenderweek;
- b) wanneer het een periode van een kalendermaand betreft, uiterlijk op de zestiende dag van de maand volgende op die kalendermaand.

Artikel 225

1. Uitstel van betaling kan niet worden verleend voor bedragen aan rechten die, ofschoon zij betrekking hebben op goederen die zijn aangegeven voor een douaneregeling welke de verplichting tot betaling van dergelijke rechten inhoudt, worden geboekt overeenkomstig de geldende bepalingen met betrekking tot de aanvaarding van onvolledige aangiften, wegens het feit dat de aangever bij het verstrijken van de vastgestelde termijn niet de voor de definitieve vaststelling van de douane waarde van de goederen noodzakelijke gegevens heeft verstrekt of dat hij op het tijdstip van aanvaarding van de onvolledige aangifte niet de ontbrekende vermelding heeft verstrekt of het ontbrekende bescheid heeft overgelegd.

2. Uitstel van betaling kan evenwel worden verleend in de in lid 1 bedoelde gevallen wanneer het bedrag aan in te vorderen rechten wordt geboekt vóór het verstrijken van een termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de datum van boeking van het oorspronkelijk gevorderde bedrag of, indien geen boeking is verricht, te rekenen vanaf de datum van aanvaarding van de aangifte die op de betreffende goederen betrekking heeft. De termijn van het uitstel van betaling dat onder deze omstandigheden wordt toegestaan, mag niet verder reiken dan de datum waarop de periode verstrijkt die overeenkomstig artikel 224 voor het oorspronkelijk vastgestelde bedrag aan rechten werd toegestaan of zou zijn toegestaan indien het bedrag van de wettelijk verschuldigde rechten bij de aangifte van de betreffende goederen was geboekt.

Artikel 226

De douaneautoriteiten kunnen de schuldenaar andere betalingsfaciliteiten dan uitstel van betaling toestaan.

De toekenning van deze betalingsfaciliteiten:

- a) is onderworpen aan zekerheidstelling. Van deze eis tot zekerheidstelling kan evenwel worden afgezien wanneer een dergelijke eis, gezien de omstandigheden waarin de schuldenaar verkeert, ernstige economische of sociale moeilijkheden zou kunnen veroorzaken;

b) geeft aanleiding tot de invordering, naast het bedrag van de rechten, van een rente voor kredietverlening. Het bedrag van deze rente dient zodanig te worden berekend dat het gelijk is aan het bedrag dat uit dien hoofde op de geld- en kapitaalmarkt van de valuta waarin het bedrag dient te worden voldaan, zou worden gevraagd.

De douaneautoriteiten kunnen afzien van de eis tot betaling van een rente voor kredietverlening wanneer een dergelijke rente, gezien de omstandigheden waarin de schuldenaar verkeert, ernstige economische of sociale moeilijkheden zou kunnen veroorzaken.

Artikel 227

Ongeacht de aan de schuldenaar verleende betalingsfaciliteit kan deze het bedrag van de rechten steeds geheel of ten dele vóór het verstrijken van de hem toegestane termijn voldoen.

Artikel 228

Elk bedrag aan rechten kan door een andere persoon dan de schuldenaar worden voldaan.

Artikel 229

1. Wanneer het bedrag van de rechten niet binnen de gestelde termijn is voldaan:

a) kunnen de douaneautoriteiten zich van de betaling van dit bedrag verzekeren met alle middelen die hun krachtens geldende bepalingen ter beschikking staan, met inbegrip van gedwongen tenuitvoerlegging.

Ten aanzien van de borgen kunnen in het raam van de regeling douanevervoer bijzondere bepalingen worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité;

b) wordt naast het bedrag van de rechten een moratoire interest ingevorderd. Het percentage van de moratoire interest mag niet lager zijn dan dat van de rentevoet voor kredietverlening.

2. De douaneautoriteiten kunnen afzien van de eis tot betaling van een moratoire interest:

a) wanneer zulks, gezien de omstandigheden waarin de schuldenaar verkeert, ernstige economische of sociale moeilijkheden zou kunnen veroorzaken,

b) wanneer het bedrag van deze interest een volgens de procedure van het Comité vastgesteld bedrag niet overschrijdt, of

c) indien de rechten worden betaald binnen een termijn van vijf dagen na het verstrijken van de voor de betaling vastgestelde termijn.

3. De douaneautoriteiten kunnen overgaan tot de vaststelling van:

a) minimumperioden voor de renteberekening,

b) minimumbedragen die als moratoire interest zijn verschuldigd.

Artikel 230

Onverminderd de eventuele toepassing van de bepalingen in verband met inbreuken op de douanewetgeving mag geen enkele andere rente worden gevorderd dan die bedoeld in de artikelen 226 en 229 met betrekking tot de bedragen aan rechten.

HOOFDSTUK 4

TENIETGAAN VAN DE DOUANESCHULD

Artikel 231

Onverminderd de geldende bepalingen inzake verjaring van de douaneschuld, gaat de douaneschuld teniet:

a) door betaling van het bedrag van de rechten;

b) door kwijtschelding van het bedrag van de rechten;

c) wanneer ten aanzien van goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling die de verplichting tot betaling van rechten inhoudt:

— de douaneaangifte ongeldig wordt verklaard overeenkomstig artikel 64,

— de goederen, vóór de vrijgave ervan, hetzij in beslag worden genomen en vervolgens verbeurd verklaard hetzij in opdracht van de douaneautoriteiten worden vernietigd, hetzij overeenkomstig artikel 180 worden vernietigd of afgestaan, hetzij door een oorzaak die met de aard zelf van de goederen verband houdt dan wel door toeval of overmacht worden vernietigd of onherroepelijk verloren gaan;

d) wanneer goederen ten aanzien waarvan ingevolge artikel 199 een douaneschuld is ontstaan, bij het onregelmatig binnenbrengen in beslag worden genomen en naderhand worden verbeurd verklaard.

Artikel 232

Artikel 231, onder a), b) en c), is van overeenkomstige toepassing wat het teniet gaan van de in artikel 213 bedoelde douaneschuld betreft. Deze schuld gaat eveneens teniet wanneer wordt overgegaan tot ongedaanmaking van de formaliteiten die ter verkrijging van de in artikel 213 bedoelde preferentiële tariefbehandeling zijn vervuld.

HOOFDSTUK 5

TERUGBETALING EN KWIJTSCHELDING VAN RECHTEN

Artikel 233

Wordt verstaan onder:

a) „terugbetaling”, de teruggave van rechten bij invoer of van rechten bij uitvoer die zijn voldaan;

b) „kwijtschelding”, een besluit waarbij een douaneschuld teniet gaat of waarbij de boeking van een

niet voldaan bedrag aan rechten ongeldig wordt verklaard.

Artikel 234

1. Tot terugbetaling of kwijtschelding van rechten bij invoer of van rechten bij uitvoer wordt overgegaan wanneer wordt vastgesteld dat het bedrag van deze rechten niet wettelijk verschuldigd was of is, dan wel in strijd met artikel 217, lid 2, werd geboekt.

2. Terugbetaling of kwijtschelding van rechten bij invoer of van rechten bij uitvoer wordt toegestaan indien bij het betrokken douanekantoor vóór het verstrijken van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de genoemde rechten aan de schuldenaar zijn medegedeeld, een daartoe strekkend verzoek wordt ingediend.

Deze termijn wordt verlengd indien de betrokkene het bewijs levert dat hij ten gevolge van toeval of overmacht zijn verzoek niet binnen de genoemde termijn heeft kunnen indienen.

De douaneautoriteiten gaan ambtshalve tot terugbetaling of kwijtschelding over wanneer zij zelf gedurende deze termijn het bestaan van een der in lid 1 bedoelde omstandigheden vaststellen.

Artikel 235

Tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer of van de rechten bij uitvoer wordt overgegaan wanneer een douaneaangifte overeenkomstig artikel 64 ongeldig wordt verklaard en de rechten zijn betaald. Terugbetaling wordt toegestaan op verzoek van de belanghebbende, dat binnen de in lid 2 van genoemd artikel vastgestelde termijn is ingediend.

Artikel 236

1. Tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer wordt overgegaan indien wordt vastgesteld dat het geboekte bedrag van deze rechten betrekking heeft op goederen die onder de desbetreffende douaneregeling zijn geplaatst en die door de importeur worden geweigerd omdat zij gebreken vertonen of niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het contract op grond waarvan zij zijn ingevoerd.

Goederen die vóór de vrijgave zijn beschadigd, worden gelijkgesteld met goederen die gebreken vertonen in de zin van de eerste alinea.

2. Terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer is afhankelijk van:

- a) de voorwaarde dat de goederen niet zijn gebruikt, tenzij een begin van gebruik noodzakelijk was om de gebreken ervan of het niet met de bepalingen van het contract in overeenstemming zijn vast te stellen;
- b) de wederuitvoer van deze goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap.

Op verzoek van de belanghebbende staan de douaneautoriteiten toe dat de wederuitvoer van de goederen wordt vervangen door de vernietiging ervan

of door de plaatsing ervan, met het oog op wederuitvoer, onder de regeling communautair douanevervoer - externe procedure of onder het stelsel van douane-entrepots, dan wel door opslag in een vrije zone of in een vrij entrepot.

Wanneer zij een van deze douanebestemmingen krijgen, worden de goederen als niet-communautaire goederen beschouwd.

3. Terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer wordt niet toegestaan voor goederen die, voorafgaande aan de aangifte ervan bij de douane, voor proefnemingen tijdelijk waren ingevoerd, tenzij wordt vastgesteld dat de gebreken van deze goederen of het feit dat zij niet met de bepalingen van het contract in overeenstemming zijn, normaal niet tijdens deze proefnemingen konden, onderscheidenlijk kon worden vastgesteld.

4. Terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer om de in lid 1 vermelde redenen wordt op verzoek toegestaan, indien dit verzoek bij het betrokken douanekantoor wordt ingediend vóór het verstrijken van een termijn van twaalf maanden te rekenen vanaf de datum waarop genoemde rechten aan de schuldenaar zijn medegedeeld.

De douaneautoriteiten kunnen evenwel in naar behoren aangetoonde uitzonderingsgevallen overschrijding van deze termijn toestaan.

Artikel 237

1. Tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer of van de rechten bij uitvoer kan ook worden overgegaan in andere dan de in de artikelen 234, 235 en 236 bedoelde gevallen, met name in die welke het gevolg zijn van buitengewone omstandigheden die van de zijde van de belanghebbende geen frauduleuze handeling noch klaarblijkelijke nalatigheid insluiten.

De situaties waarin op het bepaalde in de eerste alinea een beroep kan worden gedaan en de te dien einde toe te passen procedures, worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité. Aan de terugbetaling of de kwijtschelding kunnen bijzondere voorwaarden worden verbonden.

2. Terugbetaling of kwijtschelding van de rechten om de in lid 1 genoemde redenen wordt toegestaan op een daartoe strekkend, vóór het verstrijken van een termijn van twaalf maanden te rekenen vanaf de datum waarop genoemde rechten aan de schuldenaar zijn medegedeeld, bij het betrokken douanekantoor in te dienen verzoek.

De douaneautoriteiten kunnen evenwel, in naar behoren aangetoonde uitzonderingsgevallen, toestaan dat deze termijn wordt overschreden.

Artikel 238

Tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer of van de rechten bij uitvoer onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden wordt slechts overgegaan wanneer het terug te betalen of kwijt te

schelden bedrag een volgens de procedure van het Comité vastgesteld bedrag overschrijdt, behalve indien overeenkomstig artikel 234 om terugbetaling of kwijtschelding wordt verzocht.

De douaneautoriteiten kunnen echter eveneens gevolg geven aan een verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding dat betrekking heeft op een geringer bedrag dan het bovenbedoelde.

Artikel 239

Terugbetaling door de douaneautoriteiten van bedragen aan rechten bij invoer of aan rechten bij uitvoer en van eventueel bij de betaling van die bedragen geïnde rente voor kredietverlening of moratoire interesten geeft geen aanleiding tot betaling van rente door genoemde autoriteiten.

Rente wordt echter wel betaald:

- wanneer een naar aanleiding van een verzoek om terugbetaling genomen besluit niet binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de dag waarop dit besluit werd genomen, ten uitvoer wordt gelegd;
- wanneer een besluit tot weigering van een terugbetaling, naderhand, nadat de belanghebbende hier tegen in beroep is gegaan, ongeldig wordt verklaard. De rente is verschuldigd vanaf het tijdstip waarop het beroep werd ingesteld.

Artikel 240

Wanneer een douaneschuld ten onrechte is kwijtgescholden of het overeenkomstige bedrag aan rechten ten onrechte is terugbetaald, wordt de schuld opnieuw opeisbaar.

TITEL VII

BEROEP

HOOFDSTUK 1

RECHT OP BEROEP

Artikel 241

1. Iedere persoon die van oordeel is dat zijn rechten worden geschaad door een besluit betreffende de toepassing van bepalingen van de douanewetgeving, heeft met het oog op de vernietiging of de wijziging van dat besluit het recht beroep in te stellen voor zover dat besluit hem rechtstreeks en individueel raakt, ook al is het niet rechtstreeks aan hem gericht.

2. De persoon die de douaneautoriteiten om een besluit betreffende de toepassing van de douanewetgeving heeft verzocht, doch binnen de in artikel 7, lid 2, bedoelde termijn van deze autoriteiten geen besluit heeft verkregen, heeft eveneens het recht beroep in te stellen.

3. Het in de leden 1 en 2 bedoelde recht op beroep kan worden ingesteld:

- a) in een eerste fase, bij de daartoe aangewezen douaneautoriteiten, onder de in de artikelen 242 tot en met 247 vastgestelde voorwaarden;
- b) in een tweede fase, bij de in artikel 249, lid 1, genoemde autoriteit.

HOOFDSTUK 2

EERSTE FASE IN DE UITOEFENING VAN HET RECHT OP BEROEP

Artikel 242

1. Het beroep dient te worden ingesteld binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf het tijdstip waarop van het besluit van de douaneautoriteiten kennis werd gegeven.

2. De in lid 1 vastgestelde termijn wordt op zes maanden gesteld wanneer de persoon die bevoegd is het beroep in te stellen, door de douaneautoriteiten die het besluit hebben genomen, niet of op onjuiste wijze over zijn recht op beroep is ingelicht.

3. De in lid 1 vastgestelde termijn wordt op twee jaar gesteld wanneer het besluit niet is bekendgemaakt of wanneer daarvan aan de persoon die bevoegd is het beroep in te stellen, geen kennis is gegeven. In dit geval gaat de termijn in op de datum waarop het besluit door de douaneautoriteiten wordt genomen.

4. In de gevallen bedoeld in artikel 241, lid 2, dient het beroep te worden ingesteld binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de datum waarop de termijn verstrijkt waarbinnen de douaneautoriteiten hun besluit moeten nemen.

5. De in de leden 1, 2 en 3 bedoelde termijnen worden verlengd indien de betrokkene het bewijs levert dat hij om redenen van toeval of overmacht het beroep niet heeft kunnen instellen.

6. Instelling van beroep geschiedt door indiening bij de douaneautoriteiten, binnen de vastgestelde termijnen, van een schriftelijk verzoek. Wanneer de omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan het beroep ook mondeling bij de douaneautoriteiten worden ingesteld, die hiervan akte nemen.

Artikel 243

Instellen van beroep heeft ten aanzien van de tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit geen schorsende werking.

De douaneautoriteiten kunnen de tenuitvoerlegging van het besluit evenwel geheel of gedeeltelijk opschor-

ten indien zij gegronde redenen hebben om de conformiteit daarvan met de douanewetgeving in twijfel te trekken.

Wanneer het aangevochten besluit tot de toepassing van rechten bij invoer of van rechten bij uitvoer leidt, dient, in geval van opschorting van de tenuitvoerlegging van dit besluit, zekerheid te worden gesteld.

Artikel 244

De douaneautoriteiten die bevoegd zijn zich over het beroep uit te spreken, verrichten al het onderzoek dat zij noodzakelijk achten om deze uitspraak te kunnen doen. Zij kunnen het geval, indien zij zulks wenselijk achten, aan van de douaneadministratie onafhankelijke deskundigen voorleggen ten einde advies van dezen in te winnen.

De verzoeker is gehouden de genoemde autoriteiten overeenkomstig de geldende bepalingen bij te staan bij het verzamelen van de feitelijke elementen.

Artikel 245

De verzoeker kan van zijn recht op beroep afstand doen zolang hierover geen uitspraak is gedaan. Dit afstand doen dient schriftelijk te geschieden.

Onverminderd artikel 247 is deze afstand definitief.

Artikel 246

1. De douaneautoriteiten die bevoegd zijn zich over het beroep uit te spreken, doen zulks schriftelijk.

Deze uitspraak kan elementen bevatten welke voor de verzoeker ongunstiger zijn dan die welke het besluit waartegen het beroep werd ingesteld, behelst. Alvorens een dergelijke uitspraak te doen, brengen de douaneautoriteiten de verzoeker hiervan op de hoogte zodat hij opmerkingen naar voren kan brengen.

2. De uitspraak wordt de verzoeker medegedeeld.

Wanneer de uitspraak voor de verzoeker ongunstig is, dient deze te worden ingelicht omtrent zijn mogelijkheid om de tweede fase van zijn recht op beroep in te leiden.

Artikel 247

Wanneer de verzoeker, na onder de in artikel 245 bedoelde voorwaarden van zijn recht op beroep afstand te hebben gedaan, in staat is nieuwe argumenten of nieuw bewijsmateriaal naar voren te brengen, kan hij de douaneautoriteiten waarbij hij beroep had ingesteld, verzoeken dit opnieuw in behandeling te nemen.

Dit verzoek is slechts ontvankelijk wanneer het wordt ingediend vóór het verstrijken van de voor de instelling van het beroep zelf vastgestelde termijnen.

Artikel 248

Aan de instelling van beroep zijn geen kosten verbonden.

HOOFDSTUK 3

TWEDE FASE IN DE UITOEFENING VAN HET RECHT OP BEROEP

Artikel 249

1. Wanneer een bij de douaneautoriteiten ingesteld beroep geheel of gedeeltelijk wordt verworpen dan wel aanleiding geeft tot een uitspraak welke elementen bevat die ongunstiger zijn dan die welke het besluit waartegen het beroep werd ingesteld, behelst, kan de verzoeker een nieuw beroep instellen bij een van de douaneautoriteiten onafhankelijke instantie die uit hoofde van haar structuur bevoegd is de zaak op grond van artikel 177 van het Verdrag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen voor te leggen.

De in de eerste alinea bedoelde onafhankelijke instantie kan, naar gelang van de in de Lid-Statens geldende bepalingen, een rechterlijke autoriteit of een daarmede gelijkgestelde gespecialiseerde instelling zijn.

2. De persoon die overeenkomstig artikel 241 een beroep heeft ingesteld waarover de douaneautoriteiten bij het verstrijken van de vastgestelde termijn geen uitspraak hebben gedaan, heeft eveneens het recht bij de in lid 1 genoemde instantie een nieuw beroep in te stellen.

HOOFDSTUK 4

OVERIGE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT HET RECHT OP BEROEP

Artikel 250

1. De bepalingen van deze titel doen geen afbreuk aan:

- a) het recht van iedere persoon die zich door een besluit betreffende de toepassing van bepalingen van de douanewetgeving benadeeld acht, zijn zaak op ieder ogenblik overeenkomstig de geldende bepalingen bij de in artikel 249 bedoelde autoriteit aanhangig te maken. Deze persoon wordt dan geacht van zijn recht op beroep bij de douaneautoriteiten afstand te hebben gedaan;
- b) de geldende bepalingen waarbij wordt vastgesteld dat, in bepaalde gevallen, het beroep rechtstreeks bij de in artikel 249 bedoelde autoriteit dient te worden ingesteld;
- c) het recht dat door de Italiaanse wetgeving wordt toegekend aan personen wier beroep door de douaneautoriteiten is verworpen, om de aangelegenheid overeenkomstig het bepaalde in die wetgeving aan het Staatshoofd voor te leggen.

2. De indiening van een verzoek tot terugbetaling of kwijtschelding overeenkomstig artikel 234 wordt

beschouwd als de instelling van beroep. In dit geval zijn noch de voor het instellen van het beroep vastgestelde termijnen, noch lid 1, onder b), van toepassing.

Artikel 251

Wanneer bepalingen van de douanewetgeving de douaneautoriteiten discretionaire bevoegdheid toekennen om de feitelijke omstandigheden te beoordelen waarop zij hun uitspraken gronden, kan de wijze van uitoefening van het beroep tegen deze uitspraken van de in deze titel voorgeschreven wijze afwijken.

Artikel 252

Deze titel is niet van toepassing op een beroep dat met het oog op de vernietiging of de wijziging van een door de douaneautoriteiten op grond van sancties inhoudende bepalingen genomen besluit, wordt ingesteld.

TITEL VIII

SLOTBEPALINGEN

HOOFDSTUK 1

COMITÉ DOUANEWETBOEK

Artikel 253

1. Er wordt een Comité Douanewetboek ingesteld, hierna „Comité” genoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten, dat wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 254

1. Het Comité kan elk vraagstuk met betrekking tot de douanewetgeving onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde wordt gesteld.

2. Het Comité wordt op initiatief van zijn voorzitter geraadpleegd over het standpunt van de Gemeenschap te aanzien van de werkzaamheden van internationale organisaties in verband met de toepassing, op gebieden welke tot de bevoegdheid van de Gemeenschap behoren en die op de douanewetgeving betrekking hebben, van internationale overeenkomsten waarbij de Gemeenschap overeenkomstsluitende partij is.

3. De Lid-Staten overleggen met elkaar in het raam van het Comité om ten aanzien van andere werkzaamheden van internationale organisaties op gebieden welke met de douanewetgeving verband houden en die zich in een stadium van vooronderhandelingen bevinden, een gemeenschappelijk standpunt te bepalen.

Artikel 255

1. De bepalingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit Wetboek en voor de toepassing van de verordeningen bedoeld in de artikelen 139 en 181 worden vastgesteld volgens de in de leden 2 en 3 omschreven procedure, met inachtneming van door de Gemeenschap aangegane internationale verplichtingen.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de betreffende aangelegenheid, advies uit, in voorkomend geval door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

3. De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij met zijn advies rekening heeft gehouden.

HOOFDSTUK 2

RECHTSGEVOLGEN IN EEN LID-STAAT VAN IN EEN
ANDERE LID-STAAT GETROFFEN MAATREGELN,
VAN ALDAAR AFGEGEVEN DOCUMENTEN EN
ALDAAR GEDANE VASTSTELLINGEN

Artikel 256

De door de douaneautoriteiten van een Lid-Staat uit hoofde van de douanewetgeving getroffen maatregelen, afgegeven documenten en gedane vaststellingen hebben in de andere Lid-Staten dezelfde rechtsgevolgen als de door de douaneautoriteiten van elk van deze Lid-Staten voor de toepassing van de douanewetgeving getroffen maatregelen, afgegeven documenten en gedane vaststellingen.

HOOFDSTUK 3

OVERIGE SLOTBEPALINGEN

Artikel 257

1. De hierna volgende verordeningen en richtlijnen worden ingetrokken:

— Verordening (EEG) nr. 802/68 van de Raad van 27 juni 1968 betreffende de gemeen-

- schappelijke definitie van het begrip „oorsprong van goederen” ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal;
- Verordening (EEG) nr. 754/76 van de Raad van 25 maart 1976 betreffende de tariefbehandeling die van toepassing is op naar het douanegebied van de Gemeenschap terugkerende goederen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1147/86 ⁽³⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 222/77 van de Raad van 13 december 1976 betreffende communautair douanevervoer ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1674/87 ⁽⁵⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 2779/78 van de Raad van 23 november 1978 houdende toepassing van de Europese rekeneenheid (ERE) op de op douanegebied genomen besluiten ⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 289/84 ⁽⁷⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad van 2 juli 1979 betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3069/86 ⁽⁹⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 1697/79 van de Raad van 24 juli 1979 inzake navordering van de rechten bij invoer of bij uitvoer die niet van de belastingschuldige zijn opgeëist voor goederen welke zijn aangegeven voor een douaneregeling waaruit de verplichting tot betaling van dergelijke rechten voortvloeide ⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 918/83 ⁽¹¹⁾;
 - Richtlijn 79/695/EEG van de Raad van 24 juli 1979 inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen ⁽¹²⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal;
 - Verordening (EEG) nr. 1224/80 van de Raad van 28 mei 1980 inzake de douanewaarde van de goederen ⁽¹³⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal;
 - Richtlijn 81/177/EEG van de Raad van 24 februari 1981 betreffende de harmonisatie van de procedures voor de uitvoer van communautaire goederen ⁽¹⁴⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad van 21 december 1982 betreffende de regeling tijdelijke invoer ⁽¹⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1620/85 ⁽¹⁶⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 2763/83 van de Raad van 26 september 1983 inzake de regeling volgens welke goederen onder douanetoezicht kunnen worden behandeld alvorens zij in het vrije verkeer worden gebracht ⁽¹⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4032/88 ⁽¹⁸⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 2151/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende het douanegebied van de Gemeenschap ⁽¹⁹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal;
 - Verordening (EEG) nr. 1900/85 van de Raad van 8 juli 1985 betreffende de invoering van communautaire formulieren van aangifte ten invoer en ten uitvoer ⁽²⁰⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1059/86 ⁽²¹⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 1999/85 van de Raad van 16 juli 1985 betreffende de regeling actieve veredeling ⁽²²⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 3632/85 van de Raad van 12 december 1985 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder een persoon een douaneaangifte kan doen ⁽²³⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 2473/86 van de Raad van 24 juli 1986 betreffende de regeling passieve veredeling en het systeem uitwisselingsverkeer ⁽²⁴⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 2144/87 van de Raad van 13 juli 1987 inzake de douaneschuld ⁽²⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 4108/88 ⁽²⁶⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 1031/88 van de Raad van 18 april 1988 betreffende de vaststelling van de personen die gehouden zijn tot betaling van een douaneschuld ⁽²⁷⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. . . . / . . . ⁽²⁸⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 1970/88 van de Raad van 30 juni 1988 betreffende het driehoeksverkeer in het kader van de regeling passieve veredeling en het systeem uitwisselingsverkeer ⁽²⁹⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 2503/88 van de Raad van 25 juli 1988 betreffende de douane-entrepots ⁽³⁰⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 2504/88 van de Raad van 25 juli 1988 betreffende de vrije zones en de vrije entrepots ⁽³¹⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 4151/88 van de Raad van 21 december 1988 tot vaststelling van de bepalingen die van toepassing zijn op goederen die het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽³²⁾;

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 89 van 2. 4. 1976, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 105 van 22. 4. 1986, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 38 van 9. 2. 1977, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 157 van 17. 6. 1987, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 333 van 30. 11. 1978, blz. 5.

⁽⁷⁾ PB nr. L 33 van 4. 2. 1984, blz. 2.

⁽⁸⁾ PB nr. L 175 van 12. 7. 1979, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB nr. L 286 van 9. 10. 1986, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 197 van 3. 8. 1979, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

⁽¹²⁾ PB nr. L 205 van 13. 8. 1979, blz. 19.

⁽¹³⁾ PB nr. L 134 van 31. 5. 1980, blz. 1.

⁽¹⁴⁾ PB nr. L 83 van 30. 3. 1981, blz. 40.

⁽¹⁵⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1982, blz. 1.

⁽¹⁶⁾ PB nr. L 155 van 14. 6. 1985, blz. 54.

⁽¹⁷⁾ PB nr. L 272 van 5. 10. 1983, blz. 1.

⁽¹⁸⁾ PB nr. L 355 van 23. 12. 1988, blz. 36.

⁽¹⁹⁾ PB nr. L 197 van 27. 7. 1984, blz. 1.

⁽²⁰⁾ PB nr. L 179 van 11. 7. 1985, blz. 1.

⁽²¹⁾ PB nr. L 97 van 12. 4. 1986, blz. 7.

⁽²²⁾ PB nr. L 188 van 20. 7. 1985, blz. 1.

⁽²³⁾ PB nr. L 350 van 27. 12. 1985, blz. 1.

⁽²⁴⁾ PB nr. L 212 van 2. 8. 1986, blz. 1.

⁽²⁵⁾ PB nr. L 201 van 22. 7. 1987, blz. 15.

⁽²⁶⁾ PB nr. L 361 van 29. 12. 1988, blz. 2.

⁽²⁷⁾ PB nr. L 102 van 21. 4. 1988, blz. 5.

⁽²⁸⁾ PB nr. L . . . , blz. . . .

⁽²⁹⁾ PB nr. L 174 van 6. 7. 1988, blz. 1.

⁽³⁰⁾ PB nr. L 225 van 15. 8. 1988, blz. 1.

⁽³¹⁾ PB nr. L 225 van 15. 8. 1988, blz. 8.

⁽³²⁾ PB nr. L 367 van 31. 12. 1988, blz. 1.

- Verordening (EEG) nr. 1854/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de boeking en de betalingsvoorwaarden voor uit hoofde van een douane-schuld te vereffenen bedragen aan rechten bij in- of bij uitvoer ⁽¹⁾;
- Verordening (EEG) nr. 1855/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de regeling tijdelijke invoer van vervoermiddelen ⁽²⁾;
- Verordening (EEG) nr. 3312/89 van de Raad van 30 oktober 1989 betreffende de regeling tijdelijke invoer van containers ⁽³⁾.

2. In alle communautaire besluiten waarin naar de in lid 1 bedoelde verordeningen of richtlijnen wordt verwezen, wordt deze verwijzing geacht naar dit Wetboek te zijn gedaan.

Artikel 258

1. De artikelen 141, 142 en 143 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad ⁽⁴⁾ vervallen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

2. Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad ⁽⁵⁾ wordt als volgt gewijzigd:

- a) in het inleidende zinsdeel van artikel 8 worden na het woord „comité” de volgende woorden ingevoegd: „bedoeld in artikel 253 van het Communautair Douanewetboek (*).”

(*) PB nr. L ... van, blz. ...”;

- b) het inleidende zinsdeel van artikel 9, lid 1, wordt als volgt gelezen:

„1. De maatregelen betreffende de hierna volgende onderwerpen worden vastgesteld volgens de procedure van het comité bedoeld in het Communautair Douanewetboek:”.

3. De artikelen 7, 10 en 11 vervallen.

Artikel 259

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1993.

Voor de Raad
De Voorzitter

.....

⁽¹⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 321 van 4. 11. 1989, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 256 van 7. 9. 1987, blz. 1.

**Voorstel voor een
VERORDENING (EEG) Nr. .../... VAN DE RAAD**

van.....

ter vaststelling van de gevallen waarin en de bijzondere voorwaarden waaronder van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van de rechten bij invoer gebruik kan worden gemaakt

COM(90) 71 def. — SYN 253

(Door de Commissie ingediend op 21 maart 1990)

(90/C 128/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gezien Verordening (EEG) nr. .../... van de Raad van ... tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek ⁽¹⁾, inzonderheid artikel 139,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽²⁾,

Overwegende dat de gevallen en de bijzondere voorwaarden waarin gebruik kan worden gemaakt van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van de rechten bij invoer dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat deze verordening één geheel uitmaakt met voornoemd Wetboek; dat bijgevolg de algemene bepalingen van dat Wetboek eveneens in het raam van de onderhavige verordening gelden; dat met name de procedure van het Comité waarnaar wordt

verwezen, uit de in het genoemde Communautair Douanewetboek geregelde procedure bestaat;

Overwegende dat het dienstig is de gevallen en de voorwaarden over te nemen die bij de volgende verordeningen zijn vastgesteld:

- Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad van 21 december 1982 betreffende de regeling tijdelijke invoer ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1620/85 ⁽⁴⁾;
- Verordening (EEG) nr. 1855/89 van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de regeling tijdelijke invoer van vervoermiddelen ⁽⁵⁾; en
- Verordening (EEG) nr. 3312/89 van de Raad van 30 oktober 1989 betreffende de regeling tijdelijke invoer van containers ⁽⁶⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

TIJDELIJK INVOER VAN VERVOERMIDDELEN

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „vervoermiddel”: elk middel dat is bestemd voor het vervoer van personen of goederen. Het begrip „vervoermiddel” omvat mede de reserveonderdelen, het gewone toebehoren en de gewone uitrusting, met inbegrip van de benodigdheden om goederen die met het vervoermiddel worden ingevoerd, te stouwen, te borgen of te beschermen;

- b) „gebruik voor beroep of bedrijf”: het gebruik van een vervoermiddel voor de rechtstreekse uitoefening van een activiteit tegen beloning of met winst oogmerk;
- c) „particulier gebruik”: elk gebruik dat niet onder de omschrijving van „gebruik voor beroep of bedrijf” in de zin van letter b) valt;
- d) „container”: een vervoermiddel (laadkist, losse tank, afneembare bovenbouw of soortgelijk bergingsmiddel) dat:

⁽¹⁾ PB nr. L ...

⁽²⁾ PB nr. C ...

⁽³⁾ PB nr. L 367 van 31. 12. 1982, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 155 van 14. 6. 1985, blz. 54.

⁽⁵⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 8.

⁽⁶⁾ PB nr. L 321 van 4. 11. 1989, blz. 5.

- een geheel of gedeeltelijk omsloten ruimte vormt en bestemd is om goederen te bevatten;
- een duurzaam karakter heeft en derhalve voldoende stevig is voor herhaald gebruik;
- speciaal is ontworpen om het vervoer van goederen met een of meer vervoermiddelen te vergemakkelijken zonder tussentijdse in- of uitlading van de goederen zelf;
- zodanig is ontworpen dat het gemakkelijk kan worden gehanteerd, met name bij het overladen van het ene vervoermiddel op of in het andere;
- zodanig is ontworpen dat het gemakkelijk kan worden gevuld en geleegd en een binneninhoud heeft van ten minste 1 m³.

Laadplatforms („flats”) worden met containers gelijkgesteld.

Afwijkingen kunnen evenwel worden toegestaan overeenkomstig de procedure van het Comité. Volgens dezelfde procedure kan de definitie van het begrip „container” worden aangevuld ten einde rekening te houden met de technische vooruitgang.

Het begrip „container” omvat ook toebehoren en uitrusting van de container naar gelang van de categorie, op voorwaarde dat zij met de container worden vervoerd. Voertuigen, toebehoren of onderdelen van voertuigen, alsmede verpakkingen zijn niet onder het begrip „container” begrepen;

- e) „intern verkeer”: het vervoer van goederen die binnen het douanegebied van de Gemeenschap worden geladen en daarna binnen dat zelfde gebied worden gelost.

Artikel 2

Met uitzondering van de volgens de procedure van het Comité te bepalen gevallen, is de plaatsing van een vervoermiddel onder de regeling niet onderworpen aan het stellen van zekerheid ten einde de betaling van een douaneschuld die kan ontstaan, te waarborgen.

Artikel 3

1. Het gebruik van de regeling tijdelijke invoer wordt toegestaan voor reserveonderdelen, het gewone toebehoren en de gewone uitrusting, met inbegrip van benodigdheden om goederen te stouwen, te borgen of te beschermen, die los van de vervoermiddelen waarvoor zij zijn bestemd, worden ingevoerd.

2. Beschadigde delen en onderdelen die na een reparatie of onderhoud uit de vervoermiddelen worden verwijderd, dienen een van de in de voor de invoergeoederen toegelaten bestemmingen te krijgen.

Artikel 4

De vervoermiddelen bedoeld in de hoofdstukken II tot en met V mogen niet worden uitgeleend, noch verhuurd, noch verpand, noch overgedragen, noch ter beschikking worden gesteld aan een persoon die zijn gewone verblijfplaats binnen het douanegebied van de Gemeenschap heeft.

Artikel 5

Volgens de procedure van het Comité kan in bijzondere gevallen worden toegestaan dat in afwijking van de bepalingen van dit hoofdstuk een persoon een vervoermiddel in het douanegebied van de Gemeenschap invoert en/of gebruikt.

HOOFDSTUK II

VERVOERMIDDELEN VOOR WEGVERVOER

Artikel 6

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan gebruik worden gemaakt voor wegvoertuigen voor gebruik voor beroep of bedrijf.

2. In de zin van dit artikel wordt onder „voertuigen” verstaan alle wegvoertuigen, met inbegrip van aanhangwagens die eraan kunnen worden gekoppeld.

3. Onverminderd lid 4 geldt voor het gebruik van de regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, de voorwaarde dat de voertuigen:

a) door een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon, of voor diens rekening, worden ingevoerd;

b) door deze persoon, of voor diens rekening, voor beroep of bedrijf worden gebruikt;

c) buiten het douanegebied van de Gemeenschap op naam van een buiten dat gebied gevestigde persoon zijn ingeschreven. Indien de voertuigen niet zijn ingeschreven, wordt deze voorwaarde geacht te zijn vervuld wanneer deze voertuigen aan een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon toebehoren;

d) uitsluitend worden gebruikt voor vervoer dat buiten het grondgebied van de Gemeenschap begint of eindigt, met uitzondering van de volgens de procedure van het Comité vast te stellen gevallen.

4. Wanneer een aanhangwagen aan een binnen het douanegebied van de Gemeenschap ingeschreven motorvoertuig is gekoppeld, mag het gebruik van de regeling tijdelijke invoer worden toegestaan, zelfs indien niet aan de voorwaarden van lid 3, onder a) en b), is voldaan.

5. Onder de in lid 3 genoemde voorwaarden mogen de in lid 1 bedoelde voertuigen binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven gedurende de voor de verrichtingen waarvoor de tijdelijke invoer is gevraagd, zoals aanvoer, in- en uitstappen van passagiers, lossen en laden van goederen, vervoer en onderhoud, benodigde tijd.

Artikel 7

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan gebruik worden gemaakt voor wegvoertuigen voor particulier gebruik.

2. In de zin van dit artikel wordt onder „voertuigen” verstaan alle wegvoertuigen, met inbegrip van caravans en aanhangwagens die aan een motorvoertuig kunnen worden gekoppeld.

3. Voor het gebruik van de in lid 1 bedoelde regeling tijdelijke invoer geldt als voorwaarde dat de voertuigen:

- a) worden ingevoerd door buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde personen;
- b) door die personen voor particulier gebruik worden benut;
- c) buiten het douanegebied van de Gemeenschap op naam van een buiten dat gebied gevestigde persoon zijn ingeschreven. Indien de voertuigen niet zijn ingeschreven, wordt deze voorwaarde geacht te zijn vervuld wanneer deze voertuigen aan een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon toebehoren.

4. In afwijking van lid 3 wordt het gebruik van de regeling eveneens toegestaan wanneer voertuigen binnen het douanegebied van de Gemeenschap met het oog op wederuitvoer in een categorie „bijzondere kentekens” zijn ingeschreven en hiervoor een kentekenplaat is toegekend die aan een buiten dat gebied gevestigde persoon is afgegeven.

5. Het gebruik van de regeling tijdelijke invoer wordt tevens in de volgende gevallen toegepast:

- a) wanneer een voertuig voor particulier gebruik, dat is ingeschreven in het land waar de gebruiker zijn gewone verblijfplaats heeft, wordt gebruikt voor de route die hij regelmatig binnen het douanegebied van de Gemeenschap aflegt om zich van zijn ver-

blijfplaats naar de plaats van arbeid en terug te begeven. Voor dit gebruik van de regeling geldt geen andere tijdsbeperking;

- b) wanneer een student een voertuig voor particulier gebruik, dat is ingeschreven in het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, binnen het douanegebied van de Gemeenschap waar hij uitsluitend voor studiedoeleinden verblijft, gebruikt.

6. Onverminderd lid 5, onder a), kunnen de in lid 1 bedoelde voertuigen in het douanegebied van de Gemeenschap verblijven:

- a) gedurende een al dan niet onderbroken termijn van zes maanden per tijdvak van twaalf maanden;
- b) gedurende de duur van het verblijf van de student binnen het douanegebied van de Gemeenschap in de gevallen bedoeld in lid 5, onder b).

7. Lid 5, onder b), en lid 6, onder b), zijn van overeenkomstige toepassing in geval van met een opdracht van een welomschreven duur belaste personen.

Artikel 8

1. Artikel 7 is van overeenkomstige toepassing op rijdieren en hun bespanning die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen.

2. De in lid 1 bedoelde dieren en bespanningen mogen gedurende een tijdvak van drie maanden in het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

HOOFDSTUK III

VERVOERMIDDELEN VOOR SPOORVERVOER

Artikel 9

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan gebruik worden gemaakt voor vervoermiddelen voor spoorvervoer.

2. In de zin van dit artikel wordt onder „vervoermiddelen voor spoorvervoer” verstaan tractiematerieel, motortreinen en motorwagens en alle soorten voor personen- en goederenvervoer gebruikte wagens.

3. Voor het gebruik van de in lid 1 bedoelde regeling tijdelijke invoer geldt als voorwaarde dat de vervoermiddelen voor spoorvervoer:

- a) toebehoren aan buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde personen;
- b) zijn ingeschreven bij een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gelegen spoorwagennet.

4. Vervoermiddelen voor spoorvervoer mogen gedurende een periode van twaalf maanden in het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

HOOFDSTUK IV

VERVOERMIDDELEN VOOR LUCHTVERVOER

Artikel 10

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan gebruik worden gemaakt voor vervoermiddelen voor luchtvervoer.
2. De in lid 1 bedoelde vervoermiddelen mogen binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven gedurende de tijd die nodig is voor de verrichtingen waarvoor de tijdelijke invoer wordt gevraagd, zoals aanvoer, in- en uitstappen van passagiers, lossen en laden van goederen, vervoer en onderhoud.
3. Wanneer de in lid 1 bedoelde vervoermiddelen voor particulier luchtvervoer worden gebruikt, zijn de voorwaarden van artikel 7, lid 3, van toepassing.
4. De in lid 3 bedoelde vervoermiddelen mogen gedurende een al dan niet onderbroken termijn van zes maanden per tijdvak van twaalf maanden binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

HOOFDSTUK V

VERVOERMIDDELEN VOOR VERVOER OVER ZEE OF OVER DE BINNENWATEREN

Artikel 11

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan gebruik worden gemaakt voor vervoermiddelen voor vervoer over zee of over de binnenwateren.
2. De in lid 1 bedoelde vervoermiddelen mogen binnen het douanegebied van de Gemeenschap blijven gedurende de tijd die nodig is voor de verrichtingen waarvoor de tijdelijke invoer wordt gevraagd, zoals aanvoer, ontschepen en inschepen van passagiers, laden en lossen van goederen, vervoer en onderhoud.
3. Wanneer de in lid 1 bedoelde vervoermiddelen voor particulier vervoer over zee of over de binnenwateren worden gebruikt, zijn de voorwaarden van artikel 7, lid 3, van toepassing.
4. De in lid 3 bedoelde vervoermiddelen mogen gedurende een al dan niet onderbroken termijn van zes maanden per tijdvak van twaalf maanden binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven.

HOOFDSTUK VI

LAADBORDEN

Artikel 12

1. Van de regeling tijdelijke invoer kan voor laadborden gebruik worden gemaakt.
2. In de zin van dit artikel wordt onder „laadbord” verstaan een inrichting met een platform waarop een bepaalde hoeveelheid goederen kan worden gegroepeerd tot een ladingseenheid die met behulp van mechanische apparatuur kan worden vervoerd, behandeld of gestapeld. De inrichting bestaat ofwel uit twee door tussenbalken verbonden platformen, ofwel uit een platform dat op voetstukken rust, ofwel uit een speciaal platform dat in het luchtverkeer wordt gebruikt. De totale hoogte is zo klein mogelijk, maar maakt in ieder geval behandeling op rollen of door middel van vorkhef- of laadbordtrucks mogelijk. De inrichting kan al dan niet van een bovenbouw zijn voorzien.

HOOFDSTUK VII

CONTAINERS

Artikel 13

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer is toegestaan voor containers die zijn goedgekeurd voor vervoer onder douaneverzegeling of gewoon van merktekens zijn voorzien, indien zij voor rekening van de eigenaars of de exploitanten ervan of van de respectieve vertegenwoordigers van dezen het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen.
2. Voor andere dan de in lid 1 bedoelde containers wordt met vergunning van de douaneautoriteiten het gebruik van de regeling tijdelijke invoer toegestaan.
3. De onder de regeling tijdelijke invoer geplaatste containers mogen ten hoogste twaalf maanden binnen het douanegebied van de Gemeenschap verblijven. Wanneer bijzondere omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan deze termijn evenwel worden verlengd ten einde het gebruik waarvoor de vergunning is verleend, mogelijk te maken.
4. De onder de regeling tijdelijke invoer geplaatste containers mogen in het interne verkeer worden gebruikt alvorens zij uit het douanegebied van de Gemeenschap worden wederuitgevoerd, wanneer zij anders binnen dit douanegebied leeg zouden moeten worden vervoerd.

TITEL II

TIJDELIJKE INVOER VAN ANDERE GOEDEREN DAN VERVOERMIDDELEN

HOOFDSTUK I

BEROEPSUITRUSTING

Artikel 14

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor beroepsuitrusting.

2. Onder „beroepsuitrusting” wordt verstaan het materiaal en toebehoren dat nodig is voor de uitoefening van het ambacht of het beroep van een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde natuurlijke of rechtspersoon die zich in de Gemeenschap bevindt om bepaalde werkzaamheden te verrichten.

De lijst van goederen die voor de toepassing van deze verordening als beroepsuitrusting moeten worden beschouwd, wordt vastgesteld en gewijzigd volgens de procedure van het Comité.

3. De regeling tijdelijke invoer als bedoeld in lid 1, wordt toegestaan op voorwaarde dat de beroepsuitrusting

- a) toebehoort aan een buiten het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon,
- b) wordt ingevoerd door een buiten genoemd gebied gevestigde persoon,
- c) uitsluitend door de persoon die zich in dat gebied begeeft, of onder diens leiding, wordt gebruikt.

De voorwaarde onder c) geldt echter niet voor filmmateriaal dat wordt ingevoerd voor het maken van films ter uitvoering van een overeenkomst inzake co-productie die met een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon is gesloten.

In het geval van gemeenschappelijke radio- of televisieprogramma's kan voor de beroepsuitrusting een huurovereenkomst of een soortgelijke overeenkomst worden gesloten waarbij een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon partij is.

Artikel 15

Onderdelen die met het oog op de reparatie van tijdelijk ingevoerde beroepsuitrusting naderhand worden ingevoerd, komen onder dezelfde voorwaarden als deze uitrusting voor genoemde regeling in aanmerking.

HOOFDSTUK II

GOEDEREN DIE ZIJN BESTEMD OM OP TENTOONSTELLINGEN, JAARBEURZEN, CONGRESSEN OF SOORTGELIJKE MANIFESTATIES TE WORDEN GETOOND OF GEBRUIKT

Artikel 16

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor:

- a) goederen bestemd om te worden tentoongesteld of die tijdens een manifestatie ter demonstratie dienen;
 - b) goederen bestemd om ten behoeve van de presentatie van ingevoerde produkten op een manifestatie te worden gebruikt, zoals:
 - goederen die nodig zijn voor het demonstreren van tentoongestelde machines of apparaten die zijn ingevoerd;
 - bouw- en decoratiemateriaal, met inbegrip van de elektrische uitrusting, voor tijdelijk op te richten stands van een buiten de Gemeenschap gevestigde persoon;
 - reclame-, demonstratie- en uitrustingsmateriaal, bestemd om voor publiciteitsdoeleinden voor tentoongestelde ingevoerde goederen te worden gebruikt, zoals geluids-, film- en diaopnamen, alsmede de voor het gebruik daarvan noodzakelijke apparatuur;
 - c) materiaal, met inbegrip van tolkinstallaties, geluidsofnameapparatuur en films van opvoedkundige, wetenschappelijke of culturele aard, bestemd om op internationale vergaderingen, conferenties en congressen te worden gebruikt;
 - d) levende dieren bestemd om te worden tentoongesteld of om aan manifestaties deel te nemen;
 - e) produkten die tijdens de manifestatie uit tijdelijk ingevoerde goederen, machines, apparaten of dieren worden verkregen.
2. Onder „manifestaties” wordt verstaan:
- a) tentoonstellingen, jaarbeurzen, beurzen en dergelijke manifestaties op het gebied van handel, industrie, landbouw en ambachtelijke nijverheid;
 - b) tentoonstellingen of manifestaties die voornamelijk voor liefdadige doeleinden worden georganiseerd;
 - c) tentoonstellingen of manifestaties die voornamelijk met een wetenschappelijk, technisch, ambachtelijk,

artistiek, opvoedkundig, cultureel of sportief doel of voor religieuze respectievelijk cultus- dan wel voor vakverenigings- of toeristische doeleinden worden georganiseerd of met het doel de volkeren te helpen elkaar beter te begrijpen;

- d) vergaderingen van vertegenwoordigers van internationale organisaties of groeperingen;
- e) plechtigheden en manifestaties met een officieel of herdenkingskarakter,

met uitzondering van particuliere tentoonstellingen die met het oog op de verkoop van ingevoerde goederen in winkels of handelsruimten worden georganiseerd.

HOOFDSTUK III

OPVOEDKUNDIG EN WETENSCHAPPELIJK MATERIAAL

Artikel 17

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor:

- a) opvoedkundig materiaal;
- b) reserveonderdelen en toebehoren voor dit materiaal;
- c) gereedschap dat speciaal voor onderhoud, controle, afstelling of reparatie van dit materiaal is ontworpen.

2. Onder „opvoedkundig materiaal” wordt verstaan al het voor onderwijs of beroepsopleiding gebruikte materiaal en met name modellen, instrumenten, apparaten, machines en toebehoren.

De lijst van goederen die voor de toepassing van deze verordening als opvoedkundig materiaal moeten worden beschouwd, wordt vastgesteld en gewijzigd volgens de procedure van het Comité.

3. De regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, wordt slechts toegestaan op voorwaarde dat het opvoedkundige materiaal, de reserveonderdelen, het toebehoren en het gereedschap:

- a) door erkende instellingen worden ingevoerd en onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van die instellingen worden gebruikt;
- b) zonder winstoogmerk worden gebruikt;
- c) gelet op de bestemming ervan, in redelijke hoeveelheden worden ingevoerd;
- d) tijdens het verblijf ervan in het douanegebied van de Gemeenschap eigendom blijven van een buiten dat gebied gevestigde persoon.

4. De periode waarin opvoedkundig materiaal onder de regeling tijdelijke invoer valt, mag niet langer zijn dan zes maanden.

Artikel 18

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor:

- a) wetenschappelijk materiaal en toebehoren ervan;
- b) reserveonderdelen voor dergelijk materiaal;
- c) gereedschap dat speciaal voor onderhoud, controle, afstelling of reparatie van wetenschappelijk materiaal dat in het douanegebied van de Gemeenschap uitsluitend voor wetenschappelijk onderzoek of onderwijs wordt gebruikt, is ontworpen.

2. Onder „wetenschappelijk materiaal” wordt verstaan de instrumenten, apparaten, machines en het toebehoren ervan die, respectievelijk dat, voor wetenschappelijk onderzoek of onderwijs worden, respectievelijk wordt, gebruikt.

3. De regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, wordt slechts toegestaan op voorwaarde dat het wetenschappelijk materiaal, de reserveonderdelen en het gereedschap:

- a) door erkende instellingen worden ingevoerd en onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van die instellingen worden gebruikt;
- b) zonder winstoogmerk worden gebruikt;
- c) gelet op de bestemming ervan, in redelijke hoeveelheden worden ingevoerd;
- d) tijdens het verblijf ervan in het douanegebied van de Gemeenschap eigendom blijven van een buiten dat gebied gevestigde persoon.

4. De periode waarin wetenschappelijk materiaal onder de regeling tijdelijke invoer valt, mag niet langer zijn dan zes maanden.

HOOFDSTUK IV

MEDISCH-CHIRURGISCH EN LABORATORIUMMATERIAAL

Artikel 19

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor medisch-chirurgisch en laboratoriummateriaal dat voor ziekenhuizen en andere gezondheidsinstellingen is bestemd.

2. De regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, wordt slechts toegestaan op voorwaarde dat:

- a) het een incidentele en gratis uitgeleende zending van dit materiaal betreft;
- b) het materiaal voor diagnostische of therapeutische doeleinden wordt gebruikt.

3. De periode waarin medisch-chirurgisch en laboratoriummateriaal onder de regeling tijdelijke invoer valt, mag niet langer zijn dan zes maanden.

HOOFDSTUK V

MATERIAAL TER BESTRIJDING VAN DE GEVOLGEN VAN RAMPEN

Artikel 20

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor materiaal dat is bestemd om te worden gebruikt in het raam van maatregelen ter bestrijding van de gevolgen van rampen in het douanegebied van de Gemeenschap.

2. De regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, wordt toegestaan op voorwaarde dat dit materiaal:

- wordt ingevoerd als gratis uitgeleend materiaal,
- is bestemd voor overheidsorganisaties of organisaties die door de bevoegde autoriteiten zijn erkend.

HOOFDSTUK VI

VERPAKKINGEN

Artikel 21

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor verpakkingen.

2. Onder „verpakkingen” wordt verstaan:

- a) recipiënten die worden gebruikt of zijn bestemd om te worden gebruikt voor de externe of interne verpakkingen van goederen;
- b) materiaal waarop goederen worden opgerold, gewonden of bevestigd of dat daarvoor is bestemd, met uitzondering van verpakkingsmaterialen als stro, papier, glasvezels en schaafkrullen, die in bulk worden ingevoerd.

3. De regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, wordt toegestaan op voorwaarde dat de verpakkingen:

- a) wanneer zij gevuld worden ingevoerd, worden aangegeven als bestemd om hetzij leeg, hetzij gevuld te worden wederuitgevoerd;
- b) wanneer zij leeg worden ingevoerd, worden aangegeven als bestemd om gevuld te worden wederuitgevoerd.

4. De onder de regeling tijdelijke invoer geplaatste verpakkingen mogen niet, ook niet incidenteel, tussen twee in het douanegebied van de Gemeenschap gelegen punten worden gebruikt, behalve met het oog op de uitvoer van goederen buiten dit gebied. In geval van gevulde verpakkingen is dit verbod eerst van toepassing vanaf het tijdstip waarop zij van de inhoud ervan zijn ontdaan.

5. De verblijfsduur van verpakkingen onder de regeling tijdelijke invoer is beperkt tot zes maanden wanneer zij gevuld worden ingevoerd en tot drie maanden wanneer zij leeg worden ingevoerd.

HOOFDSTUK VII

ANDERE GEVALLEN VAN TIJDELIJKE INVOER MET VOLLEDIGE VRIJSTELLING

Artikel 22

Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstellingen van rechten bij invoer wordt toegestaan voor:

- a) gietvormen, matrijzen, clichés, tekeningen, ontwerpen en andere soortgelijke voorwerpen die voor een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon zijn bestemd, wanneer ten minste 75 % van de met behulp daarvan verkregen produktie uit dit gebied wordt uitgevoerd;
- b) meet-, controle- en verificatie-instrumenten en andere soortgelijke voorwerpen welke voor een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon zijn bestemd om tijdens een fabricageprocedé te worden gebruikt, wanneer ten minste 75 % van de met behulp daarvan verkregen produktie uit dit gebied wordt uitgevoerd;
- c) goederen van ongeacht welke aard die aan proeven, experimenten of demonstraties moeten worden onderworpen, met inbegrip van proeven en experimenten die noodzakelijk zijn voor typegoedkeuring, met uitzondering van proeven, experimenten of demonstraties die een winstgevende activiteit vormen;
- d) goederen van ongeacht welke aard die moeten dienen voor het uitvoeren van proeven, experimenten of demonstraties, met uitzondering van proeven, experimenten of demonstraties die een winstgevende activiteit vormen;
- e) monsters, die representatief zijn voor een bepaalde groep produkten en zijn bestemd om te worden getoond of gedemonstreerd met het oog op het plaatsen van bestellingen van soortgelijke goederen;
- f) speciale gereedschappen en instrumenten die gratis ter beschikking worden gesteld van een in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon en die zijn bestemd om te worden gebruikt bij de vervaardiging van in hun geheel uit te voeren goederen, op voorwaarde dat dergelijke speciale gereedschappen eigendom blijven van de geadresseerde van genoemde goederen.

Artikel 23

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor:

- a) tweedehandsgoederen die worden ingevoerd met het oog op verkoop bij ophod;

- b) goederen die worden ingevoerd in het kader van een koopovereenkomst onder voorbehoud van bevredigend uitvallende proeven;
- c) kunstwerken die worden ingevoerd om met het oog op eventuele verkoop te worden tentoongesteld;
- d) zichtzendingen van geconfectioneerde pelterijen, sieraden, tapijten en juwelen, mits zij wegens hun bijzondere kenmerken niet als monsters kunnen worden ingevoerd.

2. De verblijfsduur van de in lid 1 genoemde goederen onder de regeling tijdelijke invoer is beperkt tot zes maanden voor de onder a), b) en c) bedoelde goederen en tot vier weken voor de onder d) bedoelde goederen.

Artikel 24

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor vervangende produktiemiddelen welke tijdelijk gratis ter beschikking van de importeur worden gesteld door of op initiatief van de leverancier van soortgelijke produktiemiddelen die later worden ingevoerd om in het vrije verkeer te worden gebracht, of produktiemiddelen die na te zijn gerepareerd opnieuw in gebruik worden genomen.

2. De verblijfsduur van de vervangende produktiemiddelen onder de regeling tijdelijke invoer is beperkt tot zes maanden.

Artikel 25

Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor:

- a) cinematografische films, belicht en ontwikkeld, positief, bestemd om te worden bekeken, alvorens zij commercieel in omloop worden gebracht;
- b) films, magnetische banden en gemagnetiseerde banden, bestemd om van geluid te worden voorzien of te worden nagesynchroniseerd of bestemd voor de vervaardiging van kopieën;
- c) films die de aard van buitenlandse produkten of de werking van buitenlands materiaal tonen, op voorwaarde dat zij niet voor kosteloze vertoning zijn bestemd;
- d) informatie- en geluidsdragers, van opnamen voorzien, met inbegrip van ponskaarten, welke aan een al dan niet in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde persoon gratis ter beschikking worden gesteld.

Artikel 26

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor persoonlijke goederen die een reiziger, voor de duur van zijn verblijf in het douanegebied van de Gemeenschap, zelf of in zijn persoonlijke bagage meevoert.

2. Onder „persoonlijke goederen” wordt verstaan alle kledingstukken en andere nieuwe of gebruikte voorwer-

pen die voor persoonlijk gebruik van de reiziger zijn bestemd.

Artikel 27

Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor:

- a) levende dieren van elke soort die worden ingevoerd voor dressuur, voor training, voor fokdoel-einden of om aan veeartsenijkundige behandelingen te worden onderworpen;
- b) levende dieren van elke soort die met het oog op be- of verweiding worden ingevoerd;
- c) trekdieren en bijbehorend materiaal, toebehorend aan buiten het douanegebied van de Gemeenschap maar wel in de nabijheid ervan gevestigde personen en door dezen ingevoerd voor de exploitatie van in het douanegebied van de Gemeenschap gelegen onroerend goed, welke exploitatie landbouwwerkzaamheden alsmede het verslepen of vervoeren van hout omvat;
- d) toeristisch reclamemateriaal. De lijst van goederen die als toeristisch reclamemateriaal mogen worden beschouwd, wordt vastgesteld en gewijzigd volgens de procedure van het Comité.

Artikel 28

1. Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor welzijnsgoederen, bestemd voor zeelieden.

2. Verstaan wordt onder:

— „welzijnsgoederen”: materiaal dat is bestemd voor de activiteiten van zeelieden op cultureel, educatief, recreatief, godsdienstig of sportief gebied,

— „zeelieden”: eenieder die aan boord van een schip wordt vervoerd en is belast met taken die verband houden met de werking of de dienst van dit schip op zee.

3. De lijst van als voor zeelieden bestemde welzijnsgoederen te beschouwen goederen wordt vastgesteld en gewijzigd volgens de procedure van het Comité.

4. De regeling tijdelijke invoer, als bedoeld in lid 1, wordt toegestaan op voorwaarde dat het materiaal:

a) aan wal wordt gebracht om door de bemanning tijdelijk aan land te worden gebruikt gedurende een periode die niet langer is dan de aanlegduur in de haven;

b) wordt ingevoerd om tijdelijk, gedurende een periode van ten hoogste zes maanden, in culturele of sociale instellingen te worden gebruikt. Onder „culturele of sociale instellingen” wordt verstaan ontmoetingscentra, clubs en recreatieruimten voor zeelieden, die door officiële instanties, of door godsdienstige of andere instellingen zonder winstoogmerk worden beheerd, alsmede plaatsen voor de eredienst waar regelmatig diensten voor zeelieden worden gehouden.

Artikel 29

Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor diverse materialen die onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van een overheidsdienst voor de aanleg, het herstel of het onderhoud van infrastructuurvoorzieningen van algemeen belang in grensgebieden worden gebruikt.

Artikel 30

Gebruikmaking van de regeling tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van rechten bij invoer wordt toegestaan voor goederen die in bijzondere situaties en zonder werslag op economisch gebied tijdelijk in het douanegebied van de Gemeenschap worden ingevoerd.

TITEL III

SLOTBEPALINGEN

Artikel 31

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

Homogene verscheidenheid

Het woord Europa staat niet alleen voor „gemeenschappelijkheid” en „eenwording”, maar ook voor verscheidenheid. Vooral op een terrein als de beroepsopleiding dragen nieuwe concepten, suggesties en ideeën het stempel van uiteenlopende maatschappelijke systemen en onderwijs- en opleidingsstelsels. Profiteer met de tijdschriften van het CEDEFOP ook van de grote hoeveelheid informatie en onderzoek in Europa.

Beroepsopleiding het vaktijdschrift dat drie keer per jaar in negen talen en in een oplage van 10 000 exemplaren verschijnt. Een bron van informatie voor allen die verantwoordelijkheid dragen en werkzaam zijn op het gebied van de beroepsopleiding.

„CEDEFOP news”, elk kwartaal wachten 20 000 lezers op dit informatieblad, waarin een overzicht wordt gegeven van actuele ontwikkelingen in de beroepsopleiding in de landen van de Gemeenschap.

CEDEFOP

Het CEDEFOP is tien jaar geleden opgericht om de Lid-Staten en de Commissie van de Europese Gemeenschappen bij te staan door onderzoek, informatie en documentatie op het gebied van o. a.: werkgelegenheid voor jongeren, opleiding van volwassenen, aanpassing van de kwalificatieniveaus, vergelijking van beroepsopleidingsstelsels, opleidingen voor probleemgroepen.

**Europees Centrum
voor de ontwikkeling
van de beroepsopleiding
CEDEFOP**
Bundesallee 22, D-1000 Berlin 15
Tel.: (0 30) 88 41 20
Telex: 1 84 163

Knip de bon uit en stuur deze naar het CEDEFOP.
Kruis aan welke informatie u wenst.
Ik heb belangstelling voor het werk van het CEDEFOP.
Stuur mij gratis en zonder enige verplichting meer informatie over:

- het CEDEFOP en zijn publikaties
 het tijdschrift „Beroepsopleiding”
 CEDEFOP news

Naam en voorletter

Adres

Postcode en plaats

Beroep, functie, organisatie

Bon

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

ERASMUS NIEUWSBRIEF

Uitgegeven voor de Commissie van de Europese Gemeenschappen (Directoraat-generaal Werkgelegenheid, Sociale Zaken en Onderwijs) door ERASMUS Bureau. Te verschijnen nummers: 2/1988, 1/1989 (mei), 2/1989 (oktober).

De *Nieuwsbrief* verschijnt in de negen officiële werktalen van de Europese Gemeenschap en behandelt alle aspecten van het ERASMUS-programma van de Europese Gemeenschap. De volgende onderwerpen worden in de *Nieuwsbrief* regelmatig belicht: ERASMUS Inter-Universitaire Samenwerkingsprogramma's (ISP's), activiteiten van de ERASMUS Nationale Beurzen Bureaus (NGAA's), ERASMUS bezoeken, financiële steun voor universitaire verenigingen en publikaties, EG Overdrachtssysteem voor Behaalde Studieresultaten en het Netwerk van de Europese Gemeenschap voor Informatie over de Nationale Academische Erkenning. Verder wordt er aandacht besteed aan de EG-tendensen in de ERASMUS aanvragen en de resultaten van de selectie van aanvragers van financiële steun, programma-evaluatie, toelichtingen van vooraanstaande personen binnen de Europese Gemeenschap en deelnemers aan ERASMUS, alsook aan informatie met betrekking tot andere samenwerkingsinitiatieven binnen het hoger onderwijs. In de *Nieuwsbrief* komen ook nieuwe ontwikkelingen, die zich in het hoger onderwijs aftekenen, aan bod.

Prijs: 9 ecu (jaarabonnement)

Verkoopadres: Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen en de verkoop- en abonnementskantoren in de Lid-Statens.

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg

